

Issued 29—7—1964]

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 9TH MARCH 1964

VOLUME XIX—No. 1

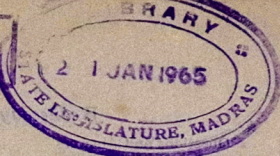
CONTENTS

	PAGES.
I Questions and Answers	1-14
II Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. VI—State Legislature	14-117
(2) Demand No. VII—Elections	
(3) Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Head-quarters staff. }	
III Papers laid on the Table of the House	117

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1964

*Legislative Assembly Department
Madras*

PRICE, 50 naya Paise.]

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FOURTH SESSION OF THE THIRD LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

9th to 14th March 1964.

Volume XIX (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 9th March 1964.

	PAGES
I Questions and Answers	1-14
II Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. VI—State Legislature	
(2) Demand No. VII—Elections	
(3) Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Head- quarters staff	14-117
III Papers laid on the table of the House	117

Tuesday, 10th March 1964.

I Question and Answers	119-142
II Government Bill—The Tiruchirappalli Kaeruvaram and Mat- tuvaram (Extension of Application) Bill, 1964	142-143
III Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous	
(2) Demand No. XXXII—Pensions	
(3) Demand No. XXXIII—Miscellaneous	
(4) Demand No. XXXVI—Other Miscellaneous Contributions and Assignments	143-222
(5) Demand No. XLV—Commuted Value of Pensions	
(6) Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government	
IV Papers laid on the table of the House	223

Wednesday, 11th March 1964.

I Questions and Answers	231-251
II Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. XX—Industries and (2) Demand No. XL— Capital Outlay on Industrial Development.. ..	251-332
III Papers laid on the table of the House	332

Thursday, 12th March 1964,

I Questions and Answers	349-371 454-458
II Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. XVI—Agriculture	} 371-452
(2) Demand No. XVIII—Animal Husbandry	
(3) Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture	
(4) Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes Government Trading	
III Papers laid on the table of the House	453

Friday, 13th March 1964.

I Questions and Answers	459-469
II Government Bill— The Land Improvement Loans (Madras Amendment) Bill, 1964.	469-470
III Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. II—Motor Vehicles Acts—Administration	470-519
(2) Demand No. XXX—Road Transport Schemes	} 519-557
(3) Demand No. XLIII—Capital Outlay on Road Transport Schemes	
IV Papers laid on the table of the House	557

Saturday, 14th March 1964.

I Questions and Answers	561-578
II Voting on Demands for Grants for 1964-65—	
(1) Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Cases and other Backward Classes	578-669
III Papers laid on the table of the House	669

HOW TO USE THE INDEX.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main heading.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question. In the case of Bills and Financial Business, the entry will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading 'Bill (s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., 'Committee (s)', 'Council (s)', 'Corporation (s)', etc.

Various Schools, Colleges, Conferences, Ports, temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the table of the house are indexed only under the Main heading "Papers laid on the table."

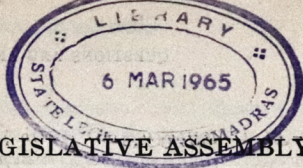
Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair."

A list of abbreviations used in the Index is given below :—

A.M./Ad. Motion		Adjournment Motion.
Ann.		Announcement.
B.O.H.		Business of the House.
C.A.		Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A.St.		Calling Attention Statement.
Consid.		Consideration stage of a Bill. This stage includes—
		(i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee.
		(ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee.
		(iii) Amendment to circulate.
		(iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee.
		(v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.		Consideration of clauses of a Bill.
D.E.E.		Demands for Excess Expenditure.
Dis. S.D.		Discussion for Short Duration on an urgent matter of Administration.
D-S.G.		Demands for Supplementary Grants.
G.A.		Governor's Address.

G.D.		General Discussion.
H.A.H. Dis./H.H.D.		Half-hour Discussion.
Int.		Introduction stage of a Bill.
L.A.		Legislative Assembly.
L.C.		Legislative Council.
M.		Motion.
P.M.		Privilege Motion.
R/Res.		Resolution.
Ss.		Statement.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, the 9th March 1964.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

பஞ்சாயத்துக்களை நகராட்சியாக்க

* 181 கேள்வி.—திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பட்டுக்கோட்டை ஊராட்சியை நகராட்சியாக மாற்ற உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் என்றால், எப்பொழுது?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

* 182 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பன்னாட்டி டவுன் பஞ்சாயத்தினை நகராட்சியாக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் (அ) & (இ) இவ்விஷயம் அரசாங்க பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

* 183 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

நெல்லிக்குப்பம் டவுன் பஞ்சாயத்தினை நகராட்சியாக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இவ்விஷயம் அரசாங்க பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[9th March 1964

திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, போதுமான வருமானமும் ஜனத்தொகையும் உள்ள ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை முனிசிபாலிட்யாக மாற்ற பஞ்சாயத்துக்கள் சம்மதம் கொடுத்தால்தான் மாற்ற முடியுமா? அல்லது சர்க்காரே மாற்றுவதற்கான உத்தரவை இடலாமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களும், அதைச் சார்ந்த பஞ்சாயத்து கவுன்சிலும் தீர்மானம் போட வேண்டும். சர்க்காருக்குப் பொதுவாக அதிகாரம் இருந்தாலும் பிரயோகிக்கும் நேரத்தில்தான் பிரயோகிக்கலாமே தவிர அதிகாரம் இருக்கிறது என்று பஞ்சாயத்துக்கள் தீர்மானம் போடாமல் செய்ய முடியாது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நெல்லிக்குப்பம், பன்ருட்டி ஆகிய இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. இருபத்தி இரண்டாயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிற அமைச்சர் முனிசிபாலிட்யாக ஆக்க வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டிலேகூடக் கேட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எப்போது முடிவு செய்வார்கள்? எப்போது அவைகளை முனிசிபாலிடிகளாக மாற்றுவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : பன்ருட்டி சம்பந்தப்பட்டவரையில் அது முனிசிபாலிட்யாக ஆக்கலாமா என்ற பிரச்சனை ஏற்கெனவே சிலப் எலெக்ட்டோரல் ஆஃபீஸருக்கும் கலெக்டருக்கும் இடையே கடிதப் போக்குவரத்தில் இருக்கிறது.

நெல்லிக்குப்பம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்தும், யூனியனும் தீர்மானம் செய்யவில்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, தகுதியுள்ள மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து முனிசிபாலிட்யாக மாற்றிக்கொள்ளுகிறோம் என்று கூறுவது முடியாத காரியம். காரணம் என்ன வென்றால் வரி வீதம் அதிகமாகும் என்ற காரணத்தினால் ஒப்புக்கொள்ள சம்மதிப்பதில்லை. தகுதியுள்ளவற்றை முனிசிபாலிட்யாக மாற்ற அரசாங்கமே நடவடிக்கை எடுக்குமா?

திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : சம்பந்திலேகூட பஞ்சாயத்துக்களை நகராட்சிகளாக மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் நோட்டீஸிபிகேஷன் பிரசுரித்திருக்கும் விஷயம் கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். இந்த 7 ஊராட்சிகள் விஷயத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சிகள் தீர்மானம் செய்து சர்க்கார் அதன் மீது பரிசீலனை செய்துதான் மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை முனிசிபாலிடிகளாக மாற்றுவதால், மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருப்பதை விட முனிசிபாலிட்யாக இருப்பதால் அதிக நன்மை இருக்கிறதா? எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அம்மாதிரி மாற்றப் படுகிறது?

9th March 1964]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அது கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது. நன்மை கிடைக்கும் என்றால் கிடைக்கும். நன்மை கிடையாது என்றால் பஞ்சாயத்தாக இருக்க அரசாங்கத்திற்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் ஏற்படுத்த பஞ்சாயத்துக்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தி, பஞ்சாயத்து யூனியன் வைத்து எல்லா அதிகாரங்களையும் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கும்போது முனிசிபாலிட்டி தேவையா? முனிசிபாலிட்டிகளை பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்ற அரசாங்கம் ஏதாவது யோசனை செய்யுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அது மக்களைப் பொறுத்த விஷயம். மக்களாகச் சேர்ந்து சம்மதம் கொடுத்து சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் மாற்றுகிறோம். இல்லை என்றால் மாற்றுவதில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள், நெல்லிக்குப்பத்தைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாயத்தும் பஞ்சாயத்து யூனியனும் முடிவு செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொறுத்த வரையில் பல கிராமங்களிலிருந்து வருகிற பிரதிநிதிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் நிர்வாகம் செய்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தாக இருக்கக் கூடியது முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றப்படவேண்டுமா அல்லது தொடர்ந்து கீழ் நிலையில் இருக்கவேண்டுமா என்று அரசாங்கமே முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். அதைப் பற்றி அரசாங்கமே பரிசீலித்து உடனடியாக முனிசிபாலிட்டியாகச் செய்து நன்மை செய்யக் கூடிய வகையில் மாற்ற முயற்சி செய்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : நெல்லிக்குப்பம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நகராட்சியாக மாற்ற உத்தேசம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று தான் கூறினேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, டவுன் பஞ்சாயத்தை நகராட்சியாக மாற்ற என்னென்ன தகுதிகள் தேவை? தகுதி இருந்தாலும்கூட விருப்பம் இல்லாமல் இருந்தால் 'உங்கள் பஞ்சாயத்து நகரசபையாக ஆகத் தகுதியுள்ளது. ஏன் மாற்றிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறீர்கள்?' என்று அரசாங்கத்திலிருந்து கேட்க உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : டவுன் பஞ்சாயத்துக்கு 20,000-க்கு மேல் பாப்புலேஷன் இருக்கவேண்டும். ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரவேண்டும். அப்படி இருந்தாலும் பஞ்சாயத்து சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் சம்மதித்தால், சம்பந்தப்பட்ட கூட்டு மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் சர்க்கார் மாற்றுவதைப் பற்றி பரிசீலிக்கலாம் என்று இருக்கிறது.

[9th March 1964

கனம் சபாநாயகர் : பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், பஞ்சாயத்திலும் உள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் தீர்மானம் போட பயப்படுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்காரே எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் போல இருக்கிறது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற தீர்மானம் போடலாம் என்றாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கீகரிப்பது முடியாத காரியம். காரணம் என்ன என்றால் அவர்களுடைய வருமானம் குறைந்துவிடும். ஆகையால் அவர்கள் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். அப்படி சிக்கலான நிலைமை வரும்போது சர்க்கார் என்ன செய்வார்கள்?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அந்த மாதிரி பிரச்னை வரும் போது எழுதி அனுப்புங்கள், கவனிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். சங்கசாமி : நன்மையா, நன்மை இல்லையா என்பது மக்கள் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சட்ட ரீதியாக எது நல்லது என்று கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : சட்ட ரீதியாக அம்மாதிரி ஒரு வழி வகுத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி தீர்மானிப்பது மக்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகளும்தான்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பஞ்சாயத்திலும் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், தேர்தல் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருந்து நிர்வாகம் செய்யும் காரணத்தினால், மக்கள் விருப்பம் இல்லாது, பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், பஞ்சாயத்திலும் தீர்மானம் போடாமல் இருந்தால் அப்போது சர்க்கார் தலையிடாமல் இருக்க முயற்சி செய்யுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இது ஒரு ஹைப்பாத்தெடிகல் க்வெஸ்சின்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நகர பஞ்சாயத்தினை முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்குவதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களே உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். கடையநல்லூரைப் பொறுத்தவரையில் முனிசிபாலிட்டியாக மாற்ற முயற்சி செய்து வேண்டாம் என்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டதாக அறிகிறேன். இது மக்கள் பிரச்னை மாத்திரமல்ல. அரசாங்கம் எது நல்லது, கெட்டது என்று தீர்மானித்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். நகரசபை வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்வார்களா?

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் மந்திரிக்கு கோபத்தை மூட்டி காரியத்தை சாதிக்கலாம் என்று பார்க்கிறார்களா?

9th March 1964]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம்.

மாவட்ட விவரச் சுவடிகளை வெளியிடுதல்

* 184 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் பொதுப்பணித். துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மாவட்ட நில இயல் தகவல் ஏடுகளை (District Gazetteer) புதியனவாக வெளியிடும் உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : ஆம்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இப்பொழுது எந்தெந்த மாவட்டங்களுக்கு இந்தத் தகவல் ஏடுகள் இருக்கின்றன? அப்படி இல்லாத மாவட்டங்கள் எத்தனை?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது சமீபத்தில் நாம் இந்த 'கெஸ்ட்டியர்ஸை' புதுப்பிக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு, ஒரு சில ஜில்லாக்களில் வேலை பூர்த்தி ஆகியிருக்கிறது. தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, மதுரை, கோவை ஆகிய ஜில்லாக்களில் இவைகளைப் புதுப்பிக்கும் வேலை பூர்த்தியாகி விட்டது. மற்ற மாவட்டங்களின் 'கெஸ்ட்டியர்ஸை' புதுப்பிப்பதற்கு வேண்டிய முறையில் அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகா எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது.

Location of Steel Plant in the State

* 185 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the names of countries to which the samples of Salem Iron Ore and the Neyveli Lignite were sent for investigation;

(b) the present stage of these investigations; and

(c) when a final decision is expected to be taken regarding the location of the steel plant in Madras State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The samples of Neyveli-Salem raw materials were sent to Norway, Sweden, German Democratic Republic, Federal Republic of Germany and the United States of America for various tests.

(b) Most of the process tests have been completed and reports received by Government. Certain tests by concentration equipment suppliers are now in progress. These tests are now in a fairly advanced stage and done for guarantee of equipment to be offered by the various manufacturers.

(c) A final decision on the plant location will be taken by the Government of India.

[9th March 1964]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பல அயல்நாடுகளுக்கு இது அனுப்பப் படுகிறது. எந்த நாட்டுக்காரர்களாவது இதைப் பரிசீலனை செய்து அதைப்பற்றி முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்களா? ஏதாவது ஒரு நாடு முடிவு சொல்லியிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒவ்வொரு நாடும் சொல்லியிருக்கிறது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : பழுப்பு நிலக்கரியை நெய்வேலியில் அப்படியே எடுத்து இரும்பு ஆலையிலே உருக்குவதற்கு உபயோகிக்கலாம் என்று ஒரு நாடு சொல்லியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அமெரிக்க நாட்டில் அந்த விதத்தில் பைலட் டெஸ்ட் நடத்தி, அவ்வாறு 'ரா லிக்னைட்' உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இந்தப் பரிசீலனை தொடங்கி இப்பொழுது எத்தனை நாட்கள் ஆகின்றன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : குறைந்தது நான்கு ஆண்டுகள் இருக்கும்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : 'ரா லிக்னைட்டைக்' கொண்டு இரும்பு உற்பத்தி செய்ய முயற்சி செய்தால் லிக்னைட்டை நீண்டதொரு தூரத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாது என்பது உண்மையா? ஆகையினால், லிக்னைட்டை வேறு மாதிரியாகப் பக்குவப்படுத்தினால்தான் இதனை நீண்ட தூரத்திற்கு எடுத்துச் செல்லலாம் என்று கூறுவது உண்மையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தக் கேள்வி 'ஸயன்ஸ்' பற்றிய கேள்வி. அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப்பற்றி இல்லை. இந்நதாலும் சொல்லுகிறேன். லிக்னைட் சீக்கிரம் தீப்பிடித்துக்கொள்ளக் கூடிய பொருள். அதை 'கார்பனைஸ்' பண்ணி சுட்டுக் கரியாக்கி அச்சுக்களாகச் செய்தால் தீப்பிடிக்காது. 'ரா லிக்னைட்' வெளியே எடுத்துச்செல்ல வேண்டியதில்லை, எந்த இடத்தில் வெளியே போட்டிருந்தாலும், தீப்பிடித்துக்கொள்ளக்கூடும்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்யும் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் உருக்கு ஆலை எங்கே வைப்பது என்று இடத்தைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்யுமா? அல்லது தமிழ் நாட்டிற்கு உருக்கு ஆலை வருமா, வராதா என்பதைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தமிழ் நாட்டிற்கு உருக்கு ஆலை உண்டு என்ற முடிவு மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் மூன்றாவது

9th March 1964]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் படித்துப் பார்த்தால், அதில் இதற்காக ரூ. 25 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால், எந்த முறையிலே செய்வது ('ப்ராஸஸ்'), எந்த இடத்திலே வைப்பது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நிபுணர்கள் முடிவு சொல்ல வேண்டியது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் லிக்னைட்டைப் பக்குவப்படுத்தாமல் வெளியே எடுத்துப் போட்டு வைத்தால்கூட தீ பிடித்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று சொன்னார். லிக்னைட்டை 'பிரிக்கட்டிங்' செய்வதற்கு செலவு எவ்வளவு ஆகும்? நெய்வேலியிலிருந்து நிலக்கரியை எடுத்துச் செல்லுவது என்றால், எவ்வளவு டன் கரியை பிரிக்கெட் செய்யவேண்டும், அதற்கான செலவு எவ்வளவு ஆகும், அதைத் தவிர்ப்பதற்காக அங்கு எடுத்துச் செல்லாமல், நெய்வேலியிலேயே இருப்புத் தொழிற்சாலையை வைப்பதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நிபுணர்கள் பரிசீலித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை நிச்சயம் பரிசீலனை செய்வார்கள்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை எப் பொழுது நம் நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்படும்?

கனம் சபாநாயகர் : இவ்வளவு நேரம் அதைத் தான் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு கனம் அங்கத் தினர் நெய்வேலியில் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆறுமுகம் சேலத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

ஆதனூரில் மண்ணெண்ணெய் வளம்

* 186 கேள்வி.—திரு. எஸ். மணி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

* திருச்சி மாவட்டம், பெரம்பலூர் வட்டம், ஆதனூருக்கு அண்மையில் மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பது உண்மையா? விவரம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

திரு. எஸ். மணி : திருச்சி மாவட்டத்தில் ஆதனூருக்கு அருகாமையில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் 1957-ல் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ரூ. 2,000 பொறுமான கட்டிடத் தையும் கட்டி வைத்திருப்பது உண்மையா? 75 அடி நீளம் உள்ள மரம் கல்லாக மாறிவிட்டது என்று புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பார்த்து பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த இடத்தில் புதை பொருள் ஆராய்ச்சி நடந்தது. ஆராய்ச்சி நடத்தித்தான் அந்த இடத்தில் எண்ணெய் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறினேன்.

[9th March 1964

திரு. எஸ். மணி : அந்த இடத்தில் அப்படியென்றால் ரூ. 2,000 பொறுமான கட்டடம் எதற்கு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தக் கேள்வி கேட்டதற்கு நன்றி. எப்பொழுதும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு பணத்தைச் செலவழிக்காவிட்டால் விதை போடாமல் அறுவடை செய்யலாம் என்று நினைப்பது போல் ஆகும். ஆராய்ச்சி செய்வதால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். அந்த விதத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யாவிட்டால் நமக்கு எந்த வித நலனும் கிடைக்காமல் போய்விடும். இதையெல்லாம் நஷ்டம் என்று நினைக்கக்கூடாது. இன்வெஸ்ட்மெண்டு என்று நினைக்க வேண்டும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தமிழ் நாட்டில் எந்த மாவட்டத்தில் இவ்விதமாக எண்ணெய் வளம் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அப்படியிருந்தால் எந்த இடம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செய்த புகற்ப ஆராய்ச்சியின் பிரகாரம் காவேரி பேனினில் எண்ணெய் இருக்கலாம் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ ஆராய்ச்சி செய்யும்போது மரம் கல்லாக மாறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்படி ஏதாவது மாறியிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்படி மரம் கல்லாக மாறக்கூடும். நீண்ட நாட்களாக ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மரம் பூயிக்கு அடியில் புதைந்து போய்விட்டால், அப்படி புதைந்துவிட்ட மரம் கல்லாக போகக்கூடும். அம்மாதிரி கற்களைக்கூட நான் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தபோது கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சியில் ஆதனாரில் எண்ணெய் கிடைப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் எண்ணெய் கிடைத்திருக்கிற காரணத்தால், திருச்சி மாவட்டத்தில் கிடைப்பதை வெளியிடவேண்டாம் என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிற தகவல் சரியல்ல. அவர்கள் ஆராய்ச்சியின் பிரகாரம் இல்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கல்லான மரம் பல பகுதிகளில் இருப்பதாகவும், அதிலும் குறிப்பாக எனது பகுதியிலே திருவக் கரை என்ற மலையில் கல்லான மரம் ஒன்றிருந்து, பல பகுதி மக்கள் அதை வந்து பார்த்தார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதைப்

9th March 1964]

பற்றி என்ன ஆராய்ச்சி செய்தார்கள்? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைச் சொல்லுவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கல்லாக மாறுகின்ற மரத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யத் தேவையில்லை. உலகத்தில் பல மரங்களிலும் இம்மாதிரி மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து ஏதாவது உபயோககரமான பண்டங்கள் ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்று பார்த்தால், இதுவரையில் அப்படி ஏதாவது உபயோகமாக உள்ள பண்டங்கள் செய்ய முடியும் என்று தெரிய வரவில்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அந்தப் பகுதி சமுத்திரத்தில் இருந்தது. இன்றைய தினம் அது மணல் மேடாக இருக்கிற காரணத்தினால், அந்தப் பகுதியில் நிச்சயம் எண்ணெய் கிடைக்கும் என்று நிபுணர்கள் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விதத்திலே இல்லை. எனக்கு இருக்கிற தகவல்படி அந்த இடத்தில் எண்ணெய் கிடைக்காது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“The Perambalur taluk area occupied by hard granite, in which mineral oil cannot occur” என்று இருக்கிறது.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மதுரை மாவட்டத்தில் கருளிமலை நீர்விழ்ச்சிப் பகுதியில் மரங்களிலிருந்து தழைகள் விழுகின்றன, அந்தத் தழைகளெல்லாம் தண்ணீர் பட்டவுடன் கல்லாக மாறுகிறது. அதனால் அதற்கு புனிதத் தன்மை கற்பிக்கப்படுகிறது. இதைப் பற்றி ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்ய முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நானும்கூட இதைப்பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் போய் பார்க்கலாம் என்று இருக்கிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : காவேரிப் பிரதேசத்தில் எண்ணெய் வளம் இருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு ரஷியாவிலிருந்து என்ஜினியர்கள் வந்திருக்கின்றனரா? பெருவாரியாக எண்ணெய் எடுப்பது எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்று கூறுவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது ஆழக்கிணறுகள் தோண்டும் வேலை பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியிலும், காரைக்காலுக்கு அருகாமையிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

கண் தானம் செய்தவர்கள்

* 187 கேள்வி.—**திரு. முனு ஆதி :** கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னையிலுள்ள எத்தனை அரசாங்க மருத்துவ விடுதிகளில் கண்கள் (Eye Banks) பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன?

[9th March 1964]

(இ) 1961-62 ஆண்டுகளில் எத்தனை பேர்கள் கண் தானம் செய்தார்கள்?

(உ) இவ்வாறு இறந்தவர்களின் கண்களைச் சேகரிக்க அவர்களின் வாரிசுகளுக்கு நன்கொடை ஏதேனும் அளிக்கப்படுகிறதா? எவ்வளவு?

(எ) 1961-62 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு தொகை அளிக்கப்பட்டது?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) மூன்று.

(இ) மூன்று.

(உ) இல்லை.

(எ) இந்தக் கேள்விக்கு இடம் இல்லை.

மணிமேகலா அனாதை இல்லம்

* 158 கேள்வி.—திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1962-63-ல் சிதம்பரம் தாலுகா சேத்தியாத்தோப்பு மணிமேகலா அனாதை இல்லத்திற்கு எவ்வளவு போர்டிங் கிராண்ட் வழங்கப்பட்டது?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELIUM: No grant has been paid during 1962-63 to this Orphanage. The matter is under consideration.

Industrial Training Institute, Gingee taluk

* 189 Q.—SRI G. RAJARAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start an Industrial Training Institute in Gingee taluk during the Third Five-Year Plan?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இல்லை.

தொழிற்பேட்டைகள்

* 190 கேள்வி.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா,

திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1964-ல் இம்மாநிலத்தில் சர்க்கார் எத்தனை தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

(இ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் எத்தனை தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்படும்?

9th March 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துள்ள பதின்மூன்று தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவும் திட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் இதுவரை அனுமதியளித்திருக்கிறது. இவற்றில் 1961-ல் அனுமதியளிக்கப்பட்ட பத்து தொழில் பேட்டைகள் 1964-ல் செயல்படத் தொடங்கும்.

(இ) தஞ்சாவூரில் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட ஒரு தொழிற்பேட்டையோடு, கும்பகோணத்தில் மற்றொரு தொழிற்பேட்டை நிறுவ 1963 மார்ச்சில் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்தத் தொழிற்பேட்டை 1965 ஜூன் மாதவாக்கில் செயல்படத் தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, what are the places where industrial estates would be established in 1964?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தேனி, திண்டுக்கல், புதுக்கோட்டை, அரக்கோணம், கோவில்பட்டி, காரைக்குடி, சிவகங்கை, கிருஷ்ணகிரி, விருத்தாசலம், அம்பத்தூர், மாதவரம் இவ்வெல்லாம் இந்த வருஷத்திலேயே வேலை தொடங்கப்படும். கும்பகோணம், நாகர்கோவில், இந்த இரண்டு இடங்களில் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளிலே தொடங்கும்.

வாணியம்பாடி தாலுகா நிறுவதல்

* 191 கேள்வி.—திரு. மு. பொ. வடிவேல் : கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வாணியம்பாடி துணை தாலுகாவுடன் ஆம்பூர், துத்திப்பட்டு பிரக்காக்களை சேர்த்து வாணியம்பாடி தாலுகா என்று ஒரு தனித் தாலுகாவை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இல்லை.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, in view of certain administrative difficulties and inconvenience being experienced in the present set-up of the taluk is there any proposal under the consideration of the Government to reorganise the taluks on administrative grounds?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no general study as such. But, due to administrative reasons, if there are any difficulties experienced and if proper recommendations come up from the Collector and the Board considers them, the Government in order to give better facilities, may also take decisions and accept proposals.

[9th March 1964

வனஸ்பதி தொழிற்சாலை

* 192 கேள்வி.—திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1964-ல் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு வனஸ்பதி தொழிற்சாலை அமைக்க உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No.

* 193 கேள்வி.—திரு. மு. சண்முகம் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1962-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 24-ம் தேதி 602-ம் எண் கேள்விக்கு அளித்த பதிலை ஒட்டி விழுப்புரத்தில் மெட்ராஸ் வனஸ்பதி லிமிடெட் கம்பெனியால் ஒரு வனஸ்பதி தொழிற்சாலை நிறுவும் திட்டம் எந்த நிலையிலுள்ளது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The management are taking steps to run the factory either directly or through a lessee.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : விழுப்புரத்தில் இருக்கிற மதராஸ் வனஸ்பதி லிமிடெட் என்ற தொழிற்சாலையை சென்ற 10 ஆண்டு காலமாக அங்கே ஆரம்பிப்பதாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய பணம் ஏறக்குறைய 10 லட்சத்திற்கு மேல் அந்த பாக்டரிக்குக் கடனாகவும், மின்சாரக் கட்டணமாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரை எவ்வளவு வசூல் ஆகியது? அப்படி ரூ. 10 லட்சம் வசூல் ஆகவில்லை என்றால், அரசாங்கமே இதை ஏன் எடுத்து நடத்தக் கூடாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நமக்கு வரவேண்டிய தொகை எல்லாம் ஒழுங்காக வந்து கொண்டிருக்கிறது. வருஷா வருஷம் இன்ஸ்டால்மெண்டுகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பாக்கியிருப்பது, முதலுக்காக ரூ. 6,60,000, வட்டிக்காக ரூ. 5 லட்சம், இதுதான் பாக்கி. இதை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதாக உத்தேசமில்லை. காரணம் என்னவென்றால் மணிலாக் கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பது ஒரு ஸ்பெசு லேடிவ் டிரேட். விலைவாசிகள் தாறுமாறாக ஏறியிருக்கும். அந்தத் தொழிலை சர்க்கார் செய்வதற்கு போதிய வசதிகள் கிடையாது. ஆனால் இதை முடிவிடவேண்டும் அல்லது ஏலம் போட்டு பணத்தை வசூலிக்க வேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயங்களை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சர்க்கார் அதை நடத்துவதற்குக் காலம் கொடுத்து, இயந்திரங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும், மின்சாரம் முதலியவைகள் கொடுத்து, அதை ஓட்டுவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

9th March 1964]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அந்த பாக்டீரியிலிருந்து அரசாங்கத்துக்கு வரவேண்டிய தொகை ரூ. 11 லட்சம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அங்கேயிருக்கிற இயந்திரங்களை அப்புறப்படுத்துவதாக அறிகிறேன். அரசாங்கத்தின் பணம் போகாமல் இருப்பதற்கு, அந்த பாக்டீரியில் மொத்த மதிப்பீடு ரூ. 11 லட்சம் இருக்குமா என்று அரசாங்கம் விசாரணை செய்யுமா? அரசாங்கத்துக்கு நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில், அதை உடனடியாக ஏலம் போடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதை ஏலம் போடுகிற உத்தேசம் அரசாங்கத்துக்குக் கிடையாது. எப்படியாவது நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய நோக்கம். அதிலிருக்கிற இயந்திரங்களை மாற்ற முடியாது. வெளியேற்ற முடியாது. அவை எல்லாம் சர்க்காருக்கு மார்ட்டேஜ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு மாற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு கிடைத்திருக்கும் தகவல் சரியல்ல. இப்பொழுதுதான் மிகப் பெரிய வனஸ்பதி செய்யக்கூடிய கம்பெனிகள் வந்து பார்த்து, தங்களுக்கு லீசுக்கு வேண்டுமென்று ஒன்றோடொன்று போட்டியிட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மாற்ற முயற்சிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

திரு. எம். எஸ். மணி : தமிழ் நாட்டில் தனியார் துறையில் எத்தனை வனஸ்பதித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன? அவைகளுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது இரண்டு மூன்று இருக்கின்றன. திருச்சியிலே ஒன்று இருக்கிறது. இரண்டாவது விழுப்புரத்திலே உள்ளது. சர்க்கார் விழுப்புரம் தொழிற்சாலைக்குத்தான் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருச்சி தொழிற்சாலைக்குப் பணம் கொடுக்கவில்லை.

Geological Survey in Ramanathapuram district

* 194 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the findings of the Geological Survey made recently in Kariyapatti Block of Ramanathapuram district;

(b) whether there are proposals to start any industry in that area based on the findings of the Geological report; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (c) Kariyapatti Block of Ramanathapuram district was investigated by the State Geological Branch with a view to assess their potentialities of the saline efflorescences occurring in the area. Two million tons of Karkar on the eastern side of Kariyapatti Block and 19,000 tons of saline materials are available near Chittikulam, Mudukkan-kulam and P. Pudupatti. They are not sufficient for starting any industry in the area.

[9th March 1964]

* 195 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the Geological Survey Report on the graphite deposits in some parts of Sivaganga taluk in Ramanathapuram district; and

(b) the decision taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The areas near Poovandi, Arasanur villages in Sivaganga taluk of Ramanathapuram district and Keeranur of Melur taluk of Madurai district were investigated by the State Geological Branch. The total quantity of Graphite rock in these areas is estimated as about 57,400 tons and Graphite concentrate as 10,000 tons. The Graphite in the area can be used for making crucibles and for paints. The report has been published in the *Fort St. George Gazette*. The Director of Industries and Commerce has also been asked to send a detailed report to the Government on how best this deposit can be exploited and his report is awaited.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

9-00
a.m.

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65

(1) DEMAND NO. VI—STATE LEGISLATURES (2) DEMAND NO. VII—ELECTIONS; AND (3) DEMAND NO. VIII—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,07,800 under Demand No. VI—State Legislature”.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிகிறேன்—

“That the allotment of Rs. 14,07,800 under Demand No. VI—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,35,200 under Demand No. VII—Election.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரிலேயுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முன்மொழிகிறேன்—

9th March 1964] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

“That the allotment of Rs. 15,35,200 under Demand No. VII—Elections be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,13,25,100 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

திரு. செ. மாதவன், கனம் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“That the allotment of Rs. 2,13,25,100 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* திரு. செ. மாதவன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில தினங்களுக்கு முன்னால், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தி மொழிப் பிரச்சினை பற்றி சபையில் விவாதிக்கலாம், அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று ஓர் அதோடு மும்மொழிக் கொள்கை சம்பந்தமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக முறையில் நல்ல பண்பை முதல் அமைச்சர் அவர்களே பின்பற்றவில்லை என்பதை அவர்களுடைய வார்த்தைகளே எடுத்துக் காட்டுகின்றன: “இந்தியப் படிக்காதவர்கள், விரும்பாதவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போகலாம்” என்றார்கள். இந்தியை . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பண்பைப் பற்றி அங்கத்தினர்களிடம் நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. நான் கூறுததைக் கூறுவது பண்பா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹிந்தியைப் படிக்காதவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போகலாம் என்று நான் சொன்னேன்? ஹிந்தி படிக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயம் இல்லை. ஆனால், படிக்க விரும்புகிறவர்கள், மும்மொழிக் கொள்கையில், ஹிந்தியை எடுத்துக் கொள்ளலாம்; அல்லது வேறு மொழியைக் கற்கலாம். ஆனால் ஹிந்தியைக் கற்க முற்படுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை, விரும்பாதவர்கள் தடுப்பது தவறு. ஹிந்தியை தாங்கள் விரும்பவில்லை என்பதற்காக வேறு யாரும் படிக்கக் கூடாது என்று தடுப்பவர்கள், சொல்பவர்கள், அத்தகைய மனப்பான்மை உள்ளவர்கள், பாகிஸ்தானுக்குப் போகலாம் என்றேனோ தவிர, விரும்பாதவர்கள் போகலாம் என்று சொல்லவில்லை.

[9th March 1964

திரு. செ. மாதவன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கும் விளக்கம் வேடிக்கையான விளக்கமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தியைப் பிடிக்காதவர்கள், “இந்தி வேண்டாம், படிக்காதீர்கள்” என்று வற்புறுத்துவது தவறு என்கிறார்கள். அப்படி எங்களை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பும் ஒரு நல்ல எண்ணம் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்பொழுது வந்தது என்பது என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மேலும் விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். நாங்கள் படிக்க விரும்பவில்லை என்பதற்காக வேறு யாரும் படிக்கக் கூடாது என்று தடுப்பது ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பட்ட கருத்து. இங்கே ஜனநாயகம் நடைபெறுகிறது. முரண்பட்ட கருத்துக்களை உடையவர்கள், படிக்கவில்லை என்பவர்கள் ஜனநாயகம் இல்லாத இடத்திற்குப் போகலாம் என்பது தான் என் விளக்கம்.

திரு. செ. மாதவன் : இந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது இன்னும் விவாதத்தில் இருக்கும் பிரச்சினை, அதில் கருத்துத் தெரிவிப்பது ஜனநாயகத்துக்கு முரண்பட்டது என்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு ஒரு புதிய ஜனநாயகத்தைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். நாங்கள் பணிவோடு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம், நாங்கள் டெல்லிக்குப் போகிறீர்கள், அங்கே, எங்களுடைய கருத்துக்களை, தமிழகத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துப் பேச வேண்டும், அந்த அடிப்படையில் தீர்வு காணவேண்டும்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “எங்களுடைய கருத்து” என்பதற்கும் “தமிழகத்தின் கருத்து” என்பதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைக்கு இந்தி மொழியை தேர்வு மொழியாக அமைக்கக்கூடாது என்று சொல்லி வரவேண்டும் என்று நாங்கள் பணிவாகக் கேட்டதற்கு அமைச்சரவர்கள் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தால் அது விரும்பத்தக்கதாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர்கள் சொல்வது டெல்லியில் அவர்கள் இந்தியை தேர்வு மொழியாகத்தான் ஆக்கித் திருவோம் என்றால் அதை எதிர்க்கமாட்டேன் என்று சொல்லுவது என்ன ஜனநாயகம், அது எப்படி ஜனநாயகக் கருத்து ஆகும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தேர்வு மொழி இந்தி இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்துவோம் என்று சொல்ல உள்ளத்தில் தைரியம் இல்லை. வடநாட்டுக்குச் சென்றால் நம் கருத்தை அவர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள், ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள், அவர்கள் முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள் என்று இந்தித் திணிப்புக்கு ஓடி ஓடி ஒத்துக் கொள்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இந்தி மொழியைப் பொறுத்தவரை அமைச்சரவர்கள் நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும்.

9th March 1964]

கனம் சபாநாயகர் : சப்ஜெக்ட்டைப்பற்றி பேச வேண்டும். பர்ஸனல் அட்டாக்கிலேயே நேரம் சென்று விடுகிறது. மந்திரி ஒடுகிறார், தைரியம் இருக்கிறதா என்று எல்லாம் பேசுவதால் ஆர்க்யூமெண்டுக்கு பலம் குறைந்து போகிறது. ரிடார்ட்டிலே போய் விடுகிறது. பர்ஸனல் அட்டாக் குறைய வேண்டும்.

இரு. செ. மாதவன் : இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இந்தி மொழி வேண்டாம் என்ற கருத்து தமிழகத்திலே மட்டுமின்றி ஏனைய மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. தமிழகத்திலே இந்தி மொழி தேவையில்லை என்ற கருத்தை அமைச்சரவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டும். தமிழகத்திலே மத்திய அரசு அலுவலகங்களில் கூட இந்தி தேவையில்லை என்றும், ஒரு மாநிலத்திற்கும் மற்றொரு மாநிலத்திற்கும் தொடர்பு மொழியாக, லிங்க் லாங்க்வேஜாக, மட்டும் இருக்கும் முறையில் இந்தி இருக்கலாம். வேறு மாநிலத்தில் விரும்புகிறார்கள் என்றால் இந்தியை வைத்துக் கொள்ளலாம். தமிழகம் போன்ற இந்தி மொழி தெரியாத மாநிலங்களுக்கு இந்தி வேண்டாம் என்ற பொதுக் கருத்தை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தி மொழி தேவையில்லை என்ற கருத்தையோ, அல்லது இந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக வேண்டாம் என்ற கருத்தையோ ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், அந்தப் பொதுக் கருத்தை டில்லியிலே வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேர்வு மொழி பொறுத்தவரை தமிழகத்துக்கும் இந்தி பேசாத மற்ற மாநிலங்களுக்கும் நிச்சயம் அது தேவையில்லை. இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் வாதாடி தேர்வு மொழி இந்தி யாக இருக்கக்கூடாது என்ற விஷயத்திலே கடுமையாக இருந்து தேர்வு மொழிக்கு இந்தி மொழி வேண்டாம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாநில ஊழியர்களுக்கு அலவன்ஸ், படி கொடுப்பதைப்பற்றியது. அதுபற்றி சொல்லும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புதிய கருத்தை வெளியிட்டார்கள். செகரட்டரி, டெபுடி செகரட்டரி, அமைச்சர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் இவர்களிடையே வேறுபட்ட அளவிலே சம்பளம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார், ஊழியர்கள் எந்த அடிப்படையில் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்டார்களோ, அதிலே அவர்கள் சம்பளத்திலே வேறுபட்ட நிலை இருக்கிறது. ஒருவர் மேல் மட்டத்தில் இருக்கிறார். மற்றவர் கீழே இருக்கிறார். ஆகையினால் சம்பள வேறுபாடு பொருத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்னை நகரத்தை 'ஏ' கிரேடு ஆக்க வேண்டும் என்று மாநில சர்க்காரும் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அந்த நிலை சென்னைக்கு வந்த பிறகு மாநில ஊழியர்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஒரு வேறுபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேறுபாட்டை நீக்க

[திரு. செ. மாதவன்]

[9th March 1964]

அரசாங்கம் ஏன் தயங்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஏற்றி இருக்கக்கூடிய படியை நாமும் ஏன் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும்.

மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஏற்கனவே வேறுபட்ட சம்பளச் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதோடு கூட, சென்னை மாநகரம் 'ஏ' கிரேடு சிடி ஆகிவிட்ட காரணமாகவும் படி விஷயம் வேறு படுகிறது. அந்த வேறுபாட்டையாவது நீக்க நம்முடைய அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது? மத்திய சர்க்கார் நிதி உதவி கொடுப்பார்கள் என்ற நிலை மாறிவிட்டது. அவர்கள் நிதி உதவி கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டதற்குப் பின்னாலே, நம்முடைய சர்க்கார் வேறு நிதியிலிருந்தாவது, மாநில சர்க்காரிலுடைய ஊழியர்களுக்கு ஏன் இந்தப் படியை அதிகரிக்கக் கூடாது என்பதை அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்காக ஒரு விஜிலன்ஸ் கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். லஞ்சத்தை ஒழிக்கக்கூடிய கமிட்டி, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையிலே எப்படி இருக்க வேண்டும்? மேல்நாடுகளில் இருக்கும் அம்புட்ஸ்மென் அமைப்பைப் பின்பற்றி, நம்முடைய நாட்டிலும், அதிகார சார்பற்றவர்கள் விசாரணை செய்து, இந்த நாட்டிலுள்ள அரசாங்கத்திலுள்ள லஞ்ச ஊழல் களை நீக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை விஜிலன்ஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலே ஊழலைத் தடுப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி, சர்க்காரிலே இருப்பவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதைத் தடுப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி போலீஸ் இலாகாவிலே யிருந்து நியமிக்கப்படுகிறார். குறிப்பிட்ட போலீஸ் அதிகாரிக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அமைச்சர்கள் அதற்கு வேறு முறைகளைப் பின்பற்றியிருக்கலாம். ஆனால், லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்காக ஒரு பாரபட்சமற்ற அதிகாரி நியமிக்கப்பட வேண்டுமானால், நீதித் துறையிலே (ஜூடிஷியரி) இருந்து ஒரு அதிகாரியைத் தலைவராக நியமித்து, அந்தக் குழுவினிடத்திலே அரசாங்க இலாகாக்களிலே வரக்கூடிய லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுக்களையும், அரசியல்வாதிகளின் து வரக்கூடிய லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுக்களையும் அவர்கள் விசாரிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தத் தவறியது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சரவைக்கும் இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிகளுக்கும் என்ன பொறுப்பு என்பதை நாம் முடிவு கட்ட வேண்டும். நாங்கள் பல முறை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால்

9th March 1964]

[திரு. செ. மாதவன்]

அமைச்சர்கள் பொதுவானவர்கள்; அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் அவர்கள் அமைச்சர்கள் என்ற கருத்தைப் பல முறை நாங்கள் இங்கே வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், அமைச்சர்கள் எங்கே சென்றாலும் சரி, எந்த விழாக்களில் அவர்கள் பங்கு பெற்றாலும் சரி, அங்கே அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றிப் பேசுவதை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம்—காங்கிரஸ் அரசாங்கம்—இதற்கு முன்னால் உள்ள சட்ட மன்றத்திலே ஒரு உறுதி கொடுத்திருக்கிறது. அப்பொழுது பேசும்போது, அப்பொழுது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவாகச் சொன்னார். “பொது விழாக்களிலே அமைச்சர்கள் அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது” என்ற உறுதியைத் தந்தார்கள். அந்த உறுதியை இந்த அரசாங்கம் பின்பற்றி வருகிறதா என்றால் அந்த உறுதியைத் தவற விட்டிருக்கிறது. எந்த விழாக்களில் அமைச்சர்கள் பேசினாலும், இதுபோன்ற அரசியல் கட்சிகளைத் தாக்கி, தங்கள் கொள்கைகளை விளக்குகிறோம் என்ற அடிப்படையிலே பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படி ஜனநாயகத்தை வளர்க்க முற்பட்டால் எதிர்க்காலத்தில் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட முடியாது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் ஒரு யோசனை தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். தேர்தலுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால், அமைச்சர்கள் தங்களுடைய பதவிகளை ராஜினாமா செய்து விடவேண்டும். அரசியல் நாணயத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான், நல்ல ஜனநாயக முறையை வளர்ப்பதற்காகத்தான் அப்படிப்பட்ட கொள்கையைச் சொல்கிறோமே தவிர, ஏதோ அமைச்சர்மீது பொறுமை கொண்டு சொல்வதாகக் கருதக் கூடாது. இந்த நாட்டில் நல்ல ஜனநாயகம் உருவாக வேண்டுமானால், அமைச்சர்கள், “தங்களுடைய பதவிகளிலிருந்து தேர்தலுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே விலகிக்கொள்ளுவோம், பதவியை ராஜினாமா செய்வோம்” என்ற உறுதியை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், “தேர்தல் காலங்களில், பொது விழாக்களில் நாங்கள் கலந்துகொள்ளமாட்டோம்”. என்கிற உறுதியையும் அமைச்சர்கள் தந்தார்களானால், இந்த நாட்டில் தேர்தல்கள் சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அமைச்சர்களைப் பொறுத்த அளவுக்கு, வேறு ஒரு நல்ல திட்டமும் அவர்களுக்குத் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலிருந்துதான், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலிருந்துதான் வெளி நாடுகளிலே தமிழர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக மக்களின் நலனாக்காகத் தமிழகத்திற்கு அமைச்சரவை இருக்கிறது. ஆனால், வெளிநாடுகளிலே உள்ள தமிழர்களுக்கும் நாம்தான் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவர்களுடைய குறைகளைக் களையவும் இந்த நாட்டுத் தமிழ்த் தலைவர்கள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பைத் தமிழக அமைச்சரவை

[திரு. செ. மாதவன்]

[9th March 1964]

ஏற்பதற்குத் தயங்குகிறது. மத்திய சர்க்காருக்குப் பயந்து கொண்டு. வெளிநாடுகளிலே வாழும் தமிழர்களுடைய குறைகளை நாம் சிந்தித்துப் பார்த்து, அவர்களுக்காக நம்முடைய குாலை எழுப்புவோம் என்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடிப்பதற்குத் தவறுகிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன்—மலாயா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் சுங்க இலாகாவிலே படக்கூடிய கொடுமைகளை இந்த அரசாங்கம் நீக்கத் தவறியது. மத்திய அரசிடம் நம்முடைய அரசு வெளிநாட்டிலுள்ள தமிழர்களுடைய கஷ்டங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, 'தமிழர்களை ஏன் கொடுமைப்படுத்துகிறீர்கள்?' என்று கேட்கலாம். சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வெளிநாட்டுப் பயணிகள் நடந்தால் அதை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

MR. SPEAKER: Is this not a subject to be raised in Parliament?

திரு. செ. மாதவன்: தமிழக அமைச்சர்கள் பிற நாடுகளில் உள்ள தமிழர்களுக்காக மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி . . .

MR. SPEAKER: Are there no representatives belonging to the hon. Member's party in Parliament?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒன்றை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இது தமிழ் நாட்டு மந்திரிசபை.

திரு. செ. மாதவன்: தமிழ்நாட்டு மந்திரிசபை என்ற காரணத்தினாலேதான், தமிழர்களைக் குறித்து தமிழ்த் தலைவர்களாகிய அமைச்சர்களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்கக்கூடாதா என்று கேட்டேன்.

இந்த மாநிலத்திலுள்ள பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைப்பற்றி இன்றைக்கு நாட்டிலே ஒரே குழப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே, சர்க்கார் வேலைக்கு உத்தியோகஸ்தர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய அமைப்பிலே, சர்க்கார் தலைபடுகிறதா, அரசாங்க அமைச்சர்கள் தலையிடுகிறார்களா என்ற எண்ணம் இந்த நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்டு, பெரிய பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது. லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுக்கள் காட்டப்படுகின்றன. அங்கேயுள்ள சில அதிகாரிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலுங்கூட ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் சேர்மன் கைது செய்யப்பட்ட ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதில் அரசாங்கம் தலையிட்டு, அதைத் தடுத்து விட்டதோ என்ற சந்தேகம் மக்களிடையே எழும்பியுள்ளது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பொறுப்போடு பேசவேண்டும். ஏதோ பத்திரிகையில் வந்ததை

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எடுத்துப் பேசுவதைவிட, அவர்களுக்குத் தகவல் இருந்து, குறிப்பாகப் பேசினால் அதற்குமேல் நான் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்ல முடியும்.

திரு. செ. மாதவன் : பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே இருப்பவர்களைக் குறித்துக் குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள், உத்தியோகங்களுக்குப் போடுவதற்கு முன் லஞ்சம் வாங்குகிறார்களா? அல்லது, அரசாங்கத்திலுள்ள அமைச்சர்கள் அதிலே தலையிட்டு லஞ்சம் பெருகி இருக்கிறதா? இந்த நிலை இன்றைக்கு விளக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பல பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல பேர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பிலே . . .

கனம் சபாநாயகர் : அமைச்சர்கள் லஞ்சம் கொடுத்தார்களா? அமைச்சர்கள் வாங்கி எந்த மெம்பருக்குக் கொடுத்தார்? கனம் அங்கத்தினர் எதைச் சொல்ல வருகிறாரோ அதைத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. செ. மாதவன் : அங்கே லஞ்சம் இருந்தது என்று வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரெஸ்ட் வரண்டைத் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள், என்ற குற்றச்சாட்டு இன்று மக்கள் மத்தியிலே பேசப்படுகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதையும் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். யார் மீது அரெஸ்ட் வரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டது? யார் 'கேன்ஸல்' செய்தார்கள்? யார் கைது செய்யப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள்? இதையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் விவரமாகச் சொன்னால், நான் பதில் சொல்லும்போது விளக்கம் கூறலாம்.

திரு. செ. மாதவன் : அந்த விவரங்களைக் கனம் அமைச்சரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் இன்று நாட்டு மக்களிடையே வைத்திருக்கிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : விவரங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் கேள்வி போட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது அமைச்சர்கள் விவரங்களைக் கொடுத்துத் தெளிவுபடுத்த முடியும். விவரங்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்பே, 'அமைச்சர்கள் எதை எதையோ செய்துவிட்டார்கள்' என்று கனம் அங்கத்தினர் எப்படிப் பேச முடியும்? கனம் அங்கத்தினர் விவரம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதைப் பார்த்தால், அவர் சொல்வதெல்லாம் உண்மையான விவரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டதாக இல்லை "not based on facts" என்றுதான் முடிவு கட்டவேண்டும். If the hon. member wants any information he must get it in the proper manner.

[9th March 1964]

திரு. செ. மாதவன் : இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு நம்முடைய மாநில பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மேல் இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடத்திலே இருக்கிறது. அதற்கு இந்த அமைச்சரவை என்ன பதில் சொல்லப் போகிறது? இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் உண்மைதானா? எதற்காக அப்படிப்பட்டவர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள்? அப்படிப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்றால், அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்கிறதா? அப்படிப்பட்ட தகவல்களைத் தவறு என்று அரசாங்கம் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறதா? இதையெல்லாம் நான் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே நல்ல அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டுமானால், இந்த ஆட்சி அமைப்பு முறை ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானால், பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் நாமும் பழைய ஆட்சி முறையை வைக்காமல், புதிதாக அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் மெஷினரியை ஒழுங்குபடுத்த சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும், புதிய அமைப்பு முறைகளை நாம் உருவாக்க வேண்டும், எங்கெங்கே எப்படி எப்படித் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்கிற கருத்து இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடையே இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபோர்ட் கமிஷன் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி நம்முடைய நாட்டு நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களை எப்படிக்கைய வேண்டும், நிர்வாகத்தில் எங்கெங்கே ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். ஏற்கனவே வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்த நிர்வாக அமைப்பை நாம் இன்றைக்குப் பின்பற்றி வருகிறோம். அதை எப்படி மாற்றலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்து, அதை நல்ல முறையில் அமைப்பதற்கு ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபோர்ட் கமிஷனை நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் கூட இது போன்ற ஒரு குழுவை ஏற்படுத்த யோசித்து வருகிறது. இது போன்ற குழுவை நம்முடைய மாநிலத்திலும் அமைச்சரவை ஏற்படுத்தி, நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள ஆட்சி முறையைச் சீர்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய பேச்சினைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : நன்றியையும் தெரிவிக்க வேண்டாம், கோபமும் வேண்டாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியோடு ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இருந்து வரவேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அதற்காகத்தான் அவருக்கு

9th March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்று முன்தினம் கூட இந்தி மொழியை இன்டெபென்ட்டாக எதிர்க்கிறோமே தவிர, ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து ஆட்சிமொழியாக இருப்பதற்கான வழிவகைகள் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி இருக்கும், அதைச் சற்று விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டம் 342-ஆவது ஷரத்து பிரகாரம் 1965-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 26-ஆந் தேதியில் இருந்து இந்திதான் நமக்கு ஆட்சிமொழி என்று இருக்கிறது. அது தவறு. ஆங்கிலமும் இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுடைய நலனுக்காக இந்தியோடு கூட துணை மொழியாக அல்லது மாற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்தி பேசாத மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் ரெப்ரசென்டேஷன் செய்தார்கள்.

“ This House recommends to the State Government that the Central Government be requested to undertake appropriate legislation in order to implement the Prime Minister's assurances regarding the continued use of English language for official purposes of Indian Union ”.

என்று தான் இந்த மன்றத்தில் உள்ள எல்லாக் கட்சியினர்களும் சேர்ந்து தீர்மானம் போட்டோம்.

பண்டித நேரு அவர்களை நாம் அனைவரும் மதிக்கிறோம். அவர் கொடுக்கிற உறுதிமொழியை பார்லிமென்டு சட்டத்தைவிட, அரசியல் சட்டத்தைவிட அதிகமாக மதிக்கிறோம். அவரும் பிரதம மந்திரியாக இருக்கிறார். அவர் கொடுத்த உறுதிமொழி பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அபிஷியல் லாங்வேஜ் பில்லில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அவர் கொடுத்த உறுதிமொழி என்ன?

“ So I would have it as an alternative language as long as people require it and the decision for that I would leave not to the Hindi knowing people but to the non-Hindi knowing people.”.

இந்தி அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி இந்தி பேசுகின்ற மாநில மக்கள் மட்டும் முடிவு செய்தால் போதாது. இந்தி பேசாத பகுதி மக்களும் இந்தி அகில இந்திய மொழியாக இருக்கலாம் என்று ஒத்துக்கொள்ளாத வரையில் இந்தி அகில இந்திய மொழியாகத் திணிக்கப்பட மாட்டாது. ஆங்கிலமும் அதுவரை தொடர்ந்து இருக்கும் என்று நமது பிரதம மந்திரி வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அவர் உறுதி மொழிக்கு நாம் எல்லாம் தலைவணங்கினோம். அதை ஏற்றுக் கொண்டோம். அந்த அடிப்படையில் முன்னாள் நிதி மந்திரி திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோது எங்கள் கட்சியினரும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும்—தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் ஆதரித்தார்கள். இந்தியோடு கூட ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நாம் இங்கே கொண்டுவந்து ஒருமுகமாக நிறைவேற்றினோம். அப்படி நாம் இங்கே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் கருத்து பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள அபிஷி

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [9th March 1964]

யல் லாங்வேஜ் பில்லில் காணப்படுகிறதா என்பதை நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் தயவு கூர்ந்து பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தி பேசாத மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்கள் முடிவு செய்கிற வரைக்கும் இந்தியை மட்டும் அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவரமாட்டோம் என்று இந்தியப் பிரதம மந்திரி வாக்குறுதி கொடுத்தார்களே, அதுவாவது அபிஷியல் லாங்வேஜ் பில்லில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? இதை நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் சற்றுப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தி மட்டும் தான் அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாக இருக்கும் என்பதை நாம் அப்பொழுதே எதிர்த்தோம். இந்தியோடு கூட ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து துணைமொழியாக அல்லது மாற்று மொழியாக நம்முடைய தேசத்தில் ஆட்சிமொழியாக நிலவுவதற்கு தேவையான அரசியல் சட்டத்தையும் திருத்துவதற்கு நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று நமது முன்னாள் அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதே சட்டசபையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இதற்காக அரசியல் சட்டத்தையே திருத்த வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

Notwithstanding anything in this Article, Parliament may by law, provide for the use after the said period of 15 years of the English language.

என்று அரசியல் சட்டத்திலேயே கூறியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய மொழியாக இந்தியோடு கூட ஆங்கிலத்தையும் துணை மொழியாக அல்லது மாற்று மொழியாக எவ்வளவு காலத்திற்கு பாராளுமன்றம் விரும்புகிறதோ அவ்வளவு காலத்திற்கு வைத்துக்கொள்ள அரசியல் சட்டத்திலேயே உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டம் 343-வது ஷரத்தின் மூன்றாவது உப பிரிவின் பிரகாரம் நாம் தொடர்ந்து காலவரையறையின்றி ஆங்கிலத்தையும் அகில இந்திய துணை ஆட்சிமொழியாக அல்லது இந்திக்கு மாற்று ஆட்சி மொழியாக நாம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

அதைவிட்டுவிட்டு இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற அபிஷியல் லாங்வேஜ் பில்லைப் பார்த்தால் நம்முடைய கருத்துக்களோ அல்லது பிரதம மந்திரி கொடுத்த உறுதிமொழியோ அதில் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தி வெறியர்கள் இந்த உறுதிமொழியையோ, நம்முடைய தீர்மானத்தின் கருத்தையோ ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து இந்த பில்லைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா என்பதை நாம் துருவித் துருவிப் பார்க்கவேண்டும். பாராளுமன்றம் விரும்பினால் இந்தியோடு கூட ஆங்கிலத்தையும் துணை மொழியாக அல்லது மாற்றுமொழியாக இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம்—இந்தியோடு கூட நிரந்தரமாகவே வைத்துக்கொள்ளலாம் காலவரையறையின்றி.

ஆனால் இப்போதுள்ள நிலவரப்படி இந்தி தான் அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாக 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி 26-ம் தேதி முதல் வந்து விடும் என்றாகிவிட்டது. ஆகவே தான் இதுபற்றிய பிரச்சினை எழுகிறது. தென் பிராந்திய மக்களது கருத்தை, வங்காள மக்க

9th March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மக்களது கருத்தை, பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய உறுதி மொழியினை கருத்தை அவர்கள் ஏற்று அபிஷியல் லாங்வேஜ் பில் கொண்டு வந்திருந்தால் பிரச்சினை இல்லை. தயவுசெய்து இந்தப் பிரச்சினையை நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed day continue to be used, in addition to Hindi, for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before that day and for transaction of business in Parliament.

‘மே’ என்பதற்குக் கூடக் கவலைப்படவில்லை. அதைச் சொல்லுகின்ற விதம்

“It shall be the Official Language in addition to Hindi after the expiration of ten years or the date on which Clause 3 comes into force, there shall be constituted a committee on official language on a resolution to that effect being moved in either House of Parliament with the previous sanction of the President and passed by both Houses.”

என்பதனால் இந்தி அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாக வந்து சேரும். ஆகவே நம்முடைய கோரிக்கைகளை, நியாயமான வேண்டுகோளை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. பிரதம மந்திரி கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கூட மதித்துச் செயலாற்றவில்லை. இந்தி கட்டாயமாக அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாக வந்தால் நமக்கு பல சிரமங்கள் எழக்கூடும். அவற்றை நான் சொல்லி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய நிலை இல்லை. அவர்களே நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற சங்கடம் எனக்குத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று கொஞ்சம் துணிச்சலாகக் கேட்கவேண்டும். ‘இங்கே உள்ளவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். இவர்களுடைய எதிர்ப்பைச் சமாளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் மிகவும் நியாயமானவை. அவற்றை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டே ஆகவேண்டும்” என்பதை துணிச்சலாக அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1965-ஆம் வருஷம் ஜனவரி 26-ஆம் தேதிக்குப் பிறகு இந்தி மட்டும் அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாக ஆகிவிடும். இதுபற்றி மூன்றாவது ஷரத்தில் கூறியுள்ளது மட்டும் அல்ல. நான்காவது ஷரத்தையும் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு மரியாதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான்காவது ஷரத்திலே

It shall be the duty of the Committee to review the progress made in the use of Hindi for official purpose of the Union and submit a report to the President making recommendations thereon and the President shall cause the report to be laid before each House of Parliament and sent to all the State Governments.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [9th March 1964]

The President may after consideration of the report referred to in sub-section 2 and views if any, expressed by State Governments thereon, issue directions in accordance with the whole or any part of the report.

இங்கே பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப் பிரகாரம் இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கலந்து கொள்ள எங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது? மத்திய சர்க்காரில் இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் உத்தரவு போட்டுவிட்டால் அதை மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றத்தானே செய்யும்? நம்முடைய தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று? இந்தி எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறது; எவ்வளவு தூரம் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது; இன்னும் எவ்வளவு தூரம் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பதை ஆராய்வதற்காகத்தான் கமிட்டியை உண்டாக்கி இருக்கிறோம் என்று 4-வது ஷரத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும் நிலைமையில், தமிழகத்தின் கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையை இந்தியில் வைக்கவேண்டுமென்றால் அது தமிழ் மக்களுக்கு, இந்தி பேசாத தென்னக மக்களுக்கு ஒரு பெரும் இடையூறு இருக்கும் என்று எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

9-30
a.m.

நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த மன்றத்தில் அத்தகைய ஒரு கருத்தை நேற்றைய தினம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதனைக் கொஞ்சம் அழுத்தம் திருத்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் ஆறாவது பிரிவின்படி எல்லா சட்டசபை நடவடிக்கைகளும் இந்தியில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கான வழிவகையினைச் செய்து விட்டார்கள். ஏழாவது ஷரத்தின்படி கோர்ட்டுகளில் அளிக்கப்படும் ஜட்ஜ்மென்டை இந்தியில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது இப்போது தேவைதானா? அகில இந்தியாவிலும் இருக்கும் எல்லா மக்களும் ஒருமுகமாக இந்தி தேவை என்று சொல்லுகிற வரை ஆங்கிலம் நீடிக்கும் என்று சொன்ன பிரதம மந்திரியின் அஷ்யூரன்ஸ் எங்கே போயிற்று? அதைக் கிழித்துப் போட்டுவிட்டு இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிருந்து செல்லுகின்ற சமயத்தில் இந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மூன்று கோடி தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாகச் செல்ல வேண்டுமே தவிர, 130 சட்டசபை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களின் பிரதிநிதியாகச் செல்லக்கூடாது. தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளைத் தீர்ப்பதற்காகச் செல்லுகின்ற ஒரு தூதராக அமைச்சர் அவர்கள் தையியமாகச் சொல்லவேண்டும். எப்போதும் ஆங்கிலம் அசோஷியேட் லாங்வேஜ் ஆக, ஆல்டர்நேடிவ் லாங்வேஜ் ஆக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கான ஒரு உத்தரவாதத்தை வாங்கிக் கொண்டு வெற்றியோடு திரும்பி வரவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் ஒரு எச்சரிக்கையைக் கூடச் செய்யலாம். “இந்திச் சட்டத்தின் காரணமாகத்தான் தமிழ் நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இப்படி

9th March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இந்தியை நீங்கள் புகுத்துவீர்களானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளருவதை எங்களால் தடுக்க முடியாது. அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு அல்ல. கனம் காமராஜ் அவர்களும் பொறுப்பு அல்ல. இந்தியை அகில இந்திய மொழியாகச் செய்து விட்டால் 1967-ல் நாங்கள் வருவோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது” என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னால் அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் புரியும். இவ்வாறு இந்தப் பிரச்சினை பற்றித் திறம்பட எடுத்துச் சொல்லி வெற்றி வீரராகத் திரும்பி வரவேண்டுமென்று தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வாழ்த்துவது போன்று நானும் அவர்களை வாழ்த்தி வழி அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, எங்களுடைய யோசனையைக் கேட்டமைக்காக நன்றியும் வணக்கமும் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

MR. SPEAKER: None of these hon. members has spoken about the Demands that are before the House for discussion. Everybody is speaking about 'Hindi policy'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Reference to Hindi is not irrelevant in the discussion. It is a policy question. It can be discussed under these Demands viz., Head of State—Ministers, etc.

MR. SPEAKER: In that case, I have no objection. The cut motion to discuss the 'Hindi policy' has not been moved. The hon. Member Sri M. Karunanidhi, who gave notice of it, is not here. This was admitted at the last moment waiving all the rules. I want to bring this to the notice of the House.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்புக் குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தைரியம் கூறக்கூடிய அளவு தகுதியும் திறமையும் பெற்றிருக்கிறார்களா? யார் யாருக்குத் தைரியம் சொல்வது என்று அவர்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: அதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். மொழிக் கொள்கையிலே உங்களுடைய கருத்து என்ன என்பதைக் கூறுங்கள். 'தைரியத்திற்கு'ப் போக வேண்டாம். திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசும்போதும் நான் இதைத் தான் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: லஞ்சம் வாங்கியவர்கள் மீது வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை நியமித்ததைத் தவறு என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறினார். போலீஸ் என்றால் ஏன் அச்சம் ஏற்பட வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. போலீஸ் என்றாலே எதிர்க்கட்சி யினருக்குக் கொஞ்ச காலமாகவே பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. அவர் களுடைய அரசியல் பிரச்சினையாக 'திராவிட நாடு பிரிய வேண்டும்'

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

[9th March 1964]

என்பதை எடுத்துச் சொன்னால் அது குற்றம் அதற்கு ஆறு மாதம் கடுங்காவல்; 5,000 ரூபாய் அபராதம்; நீங்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியாக இயங்க முடியாது' என்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறது என்று தெரிவிப்பதற்கு முன்னாலேயே பயந்து நடுங்கி, அச்சப்பட்டுக் கொண்டு உயிர் பிரச்சினையான திராவிட நாட்டுப் பிரச்சினையை விட்டு விட்டு . . .

MR. SPEAKER. The hon. Member should come to the subject. This is not a public platform, where the hon. member can talk anything. He can talk on the Demands now before the House for discussion or on 'Mozhi prachnai.'

(திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் குறுக்கீடு.)

MR. SPEAKER: The hon. Member is replying as if it is a public meeting. The Legislature is not a public place to retort like that.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: 'இந்தி எங்கள் மீது திணிக்கப்பட வேண்டாம்; திணிக்கப்படக் கூடாது; எங்கள் மக்களுக்கு அது கொஞ்சமும் பிடிக்காது' என்று சொல்கின்ற திறமும், வீரமும் படைத்தவர் எங்கள் முதலமைச்சர் என்று சொல்வதற்காகத்தான் இந்த வாதத்தைச் சொல்ல வந்தேன்.

கனம் சபாநாயகர்: அதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: இந்தத் தமிழகத்திலே இவர்கள்தான் வீரம் படைத்தவர்கள்; இவர்கள்தான் சோன் செங்குட்டுவன் பரம்பரையிலே வந்தவர்கள்; பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பரம்பரையிலே வந்தவர்கள் போலவும், எங்களுக்கெல்லாம் வீரம் இல்லை; தமிழ் ரத்தம் ஓடவில்லை; தமிழ் மக்களுடைய உணர்ச்சியிலே, எண்ணத்திலே அக்கறை இல்லை என்பதைப் போலவும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசிய காரணத்தால்தான், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகள்தான்; அவர்களுடைய கருத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் கொள்கையைச் சொல்லலாம்; இந்த மாதிரிப் பேச்செல்லாம் இந்த மன்றத்திலே அவசியம் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: இந்தி மொழி பற்றி அவர்களுக்கு இருக்கிற அக்கறை தமிழக சர்க்காருக்கும் உண்டு. நான் 1941-ல் நான் காவ்து வகுப்புப் படிக்கும்போது இந்தி கட்டாயப் பாடமாக இருந்தது; ஆங்கிலமும் கட்டாயப் பாடமாக இருந்தது. தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் என்னுடைய 12-வது வயதிலேயே படிக்கின்ற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது நான் இந்தியிலே 100-க்குத் 95 மார்க் வாங்கினேன்; ஆங்கிலத்திலே 90 மார்க் வாங்கினேன்; தமிழிலே 65 மார்க்தான். அதனால் தமிழிலே பாண்டித்தியம் இல்லையென்றே, அக்கறை இல்லை

9th March 1964] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

யென்றோ அர்த்தமல்ல. நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் தகுதியும் திறமையும் உடையவர்கள். இந்தி தேசிய மொழி என்று ஆகிவிட்ட பிறகு ஏன் நான்காவது வகுப்பிலிருந்து இந்தியைக் கட்டாயப் படாமாக வைக்கக்கூடாது? ஏன் அந்தக் கொள்கையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது?

திராவிட- நாடு தனியாக, பிரிய வேண்டுமென்று சொல்லி வந்தார்கள். அப்படி விட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் இன்று சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு தண்டனை விதிக்கும் அளவிற்கு இருக்கிறது. முதன் முதலாக கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள். இந்தக் கொள்கையை விட்டு விடுங்கள் என்று அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்கள். நீங்கள் நல்லவர்கள், சிறந்தவர்கள், எதிர்க்கட்சியாக வரக்கூடிய தகுதியிருக்கிறது, ஆனால் நீங்கள் நாட்டிற்கு துரோகம் செய்யக்கூடிய பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை தெய்விக வார்த்தையாக நான் கருதுகிறேன். அந்நிலை ஓரளவு இன்று மாறியிருக்கிறது. பயந்தோ பயப்படாமலோ, அச்சப்பட்டோ அச்சப்படாமலோ, சட்டத்திற்கு பயந்தோ பயப்படாமலோ அவர்கள் திராவிட நாடு பிரிவினையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு வெளியே அதைக் காட்டிக் கொள்ளாத அளவிற்கு, நிலைமை மாறியிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Dravidanad is not the subject under discussion. அதையே பேசினால் என்ன பிரயோஜனம்?

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரியம் வாய்ந்தவர்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் தெரியத்தைச் சொல்வதற்காகவா இவ்வளவு நேரம்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: அவர்கள் நம் பிரச்சினையை நல்லமுறையில் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்பதில் எனக்கு சந்தேகமில்லை. மக்கள் எண்ணங்களை அறிந்து கொண்டு, மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய இந்த சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களின் சௌகரியத்திற்காக, அவர்கள் நன்மையைக் கருதி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஹாஸ்டல் வசதி செய்ய தருவதற்காக 45 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எல்லா அபசாங்கக் கொள்கைகளுக்கும் மாற்று யோசனை சொல்லக் கூடிய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் போயும் போயும் இந்த ஹாஸ்டலுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அதிகம் என்று சொல்கின்ற அளவிற்குத்தான் அவர்களுக்கு ஆலோசனை வந்திருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்களும், ஹாஸ்டலில் தங்கி வருகிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள கஷ்டம் அவர்களுக்குத் தெரியும். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் தன் சொந்த வீட்டிலோ அல்லது வாடகை வீட்டிலோ, அல்லது வசதியுள்ள வீட்டிலோ இருப்பதால்

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

[9th March 1964]

ஹாஸ்டலில் உள்ள கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆக, எல்லா அங்கத்தினர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மைசூர் மாநிலத்திற்கு சென்ற தாக கேள்விப்பட்டேன். அங்கு அவர்கள் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் தங்கும் இடத்தைப் பார்த்ததாக அறிகிறேன். அங்கு அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள வசதிகளை அவர்கள் அறிவார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் சென்று பார்த்தால் தனி அறைகள், போன் வசதி, குளிப்பதற்கு தனி அறைகள் இவை அமைந்திருப்பதை பார்க்கலாம். ஆனால் இங்கு குளிப்பதற்கு காலை ஆறு மணிக்கு எழுந்து சென்றால் குளிப்பதற்குக் கூட முடியாமல் 6-30-க்கு இங்கு அசெம்பளிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. பாத் ரூம்ிற்குச் செல்ல க்யூவில் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. போன் பேசுவதற்கு மணிக்கணக்கில் காத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கத்தினர்களின் குறைகளைப் போக்க ஏராளமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சார்பில் மட்டுமல்ல, இந்த சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோர் சார்பிலும் எங்கள் மனமார்த்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் உளமார்த்த தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய நம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் எந்த ஜில்லாவிற்குச் சென்றாலும் அந்த ஜில்லா தலைநகரில் உள்ள எல்லா இலாகா அதிகாரிகளையும் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும், எல்லோரையும் வரவழைத்து ஜில்லாவில் உள்ள பொதுப்பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதிப்பதுண்டு, கடைசி நாளில். இதே மன்றத்தில் ஒருமுறை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், எல்லா அமைச்சர்களும் அப்படிச் செய்தால் அது போற்றத் தக்கது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களும் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது அப்படிச் செய்யாமல் விட்டு விடுவதாகத் தெரிகிறது.

கனம் சபாநாயகர் : பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை புகழ்ந்து வருவதாக அல்லவா நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் ஒரு கூட்டம் போட வேண்டுமென்றும், அப்போது எங்கள் பொதுப் பிரச்சனைகளைச் சொல்ல தயாராயிருக்கிறோம் என்றும் சொன்னேன். என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை, அமைச்சர்கள் அந்தப் பக்கம் வந்திருந்தாலும் கூட எங்களையும் எல்லா இலாகா அதிகாரிகளையும் வரவழைத்து பேசுவதில்லை. கனம் சபாநாயகர் அவர்களிடம் கூறினேன், இதுபற்றி விவரமாக பேசங்கள் என்றீர்கள். எங்கள் பக்கத்தில் பாலாறு பிரச்சனை பெரியதொரு பிரச்சனை. எந்த அமைச்சர் வந்தாலும் அதுபற்றி விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கத் தவறுவதில்லை. "That is a common problem of the district." இப்படி சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் அமைச்சர்களிடம் சொன்னால் அவை திரும், விவசாயிகளும் நன்மை பெற

9th March 1964]

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

முடியும். அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லா தொழில்துறையில் மிகவும் பின்தங்கியதொரு ஜில்லா. மற்ற ஜில்லாக்களில் இன்டஸ்ட்ரியல் செமினார் நடத்துகிறார்கள், மதுரையிலும் ராம நாதபுரத்திலும் அப்படி செமினார்கள் நடத்திடுப்பதாக அறிகிறேன். அதேபோல் எங்கள் ஜில்லாவிலும் என்னென்ன தொழில்களை அங்கு அமைக்கலாம், எந்தெந்தத் தொழில்கள் அமைப்பதற்கு சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்பதை அறிய ஒரு செமினார் நடத்தி என்னென்ன தொழில்களை அங்கு ஆரம்பிக்கலாம் என்று அறிந்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சரவையைப் பற்றி நான் புகழாமல் இருப்பதற்கில்லை. காரணம்,

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பதற்கிணங்க செய்த காரியங்களுக்கும், செய்கிற காரியங்களுக்கும் நாங்கள் தலை வணங்குகிறோம். அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறோம். இருந்தாலும் நம் அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு ருக்கும் அதிகப்படியான வேலையிருப்பதால் நாங்கள் அவர்களைப் பார்க்கப் போனால் மணிக்கணக்காக காத்திருந்து விட்டு இன்னொருமுறை பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று போய் விடுவது வழக்கம். நான் குறை கூறுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களுக்கு அவ்வளவு பிரச்சனைகள், அவ்வளவு வேலைகள். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தவிர வெளியூர்களிலிருந்து பொதுமக்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிகத் தொல்லைாக இருக்கிறது. ஆகவே மந்திரி சபையை இன்னும் கொஞ்சம் விலத்தித்து மந்திரிகள் இல்லாத ஜில்லாக்களாகிய வட ஆற்காடு ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, நீலகிரி ஜில்லா, கன்யாகுமரி ஜில்லா போன்ற இடங்களுக்கு கொஞ்சம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் மனம் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாவிட்டால், டெப்டி. மினிஸ்ட்டர்ஸ், பார்லிமென்டரி செக்ரட்டரீஸ்களாக இளைஞர்களாக இருக்கிற எங்களைப் போன்றவர்களை எடுத்து ஒரு ட்ரெயினிங் மாதிரி கொடுத்தால் பிற்காலத்தில் உங்களைப்போல் திறமையானவர்களாகவும், தைரியம் உள்ளவர்களாகவும் வா முடியும். ஆகவே அப்படி இளைஞர்களாகிய எங்களுக்கு தைரியம் ஏற்பட, பாண்டித்துவம் ஏற்பட எங்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கும் முறையில் ஒரு வாய்ப்பு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words about the Demands that are before the House for discussion, viz., Demand VI—State Legislature, Demand VII—Elections and Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters staff.

I would like to deal mainly with the Added Territories that have been transferred to Madras State on 1st April 1960. In bringing the Added Territories within the Madras set-up, certain

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [9th March 1964]

delays and inconveniences have been caused to the people in the matter of integration of services of the transferred personnel. I have been repeatedly requesting the Government to look into this matter favourably and sympathetically, as the services of most of the transferred personnel have not yet been integrated. It affects their promotion and also their scales of pay. Just on the eve of the transfer, the Andhra Government announced the recommendations of the Pay Commission. The Madras Government have also revised their pay scales. But they are receiving the old pay scales of the Andhra Pradesh. Now it is more than four years, but their services have not yet been integrated and most of the employees in the transferred areas are on the old scales of pay and are consequently suffering. I request the Government again, Sir, to consider the matter and issue orders at an early date.

Regarding the Secondary Grade Teachers with one year course, I have been repeatedly pointing out the difficulties experienced by them. They are working as Higher Grade Assistants receiving less pay. On representation made by them, the period of such service has been reduced to seven years and on further representation, the Government have been kind enough to reduce it to five years and on completion of this period they will be entitled to receive secondary grade scales.

According to the Alterations of the Boundaries Act—its provisions are so clear—whatever is done would not be detrimental to the services of personnel transferred to either of the States. The orders issued by both the Governments and the crucial date of 1st April 1960 fixed by them should be respected and nothing should be done to the detriment of the transferred personnel. Now the position is that secondary grade teachers are being paid higher grade scales of pay. Today teachers without training and with only S.S.L.C. qualifications are receiving secondary grade pay. But teachers who have put in one year's training, who have put in more than three years' service and who have passed the examinations with distinction, have been asked to work as higher grade assistants with less pay. This is a hardship to them and it will affect their service conditions including their promotion and scales of pay and increments. So, this aspect of the matter also may kindly be considered and their position safeguarded.

Sir, the extension of the Panchayats Act to a certain Block in the Added Territories has been questioned in a court of law. It has been stated that an enabling provision has not been made in the Madras Panchayats Act for the election of Presidents and Vice-Presidents of Panchayats in the Added Territories. The Presidents of panchayats elected according to the Andhra Pradesh Panchayat Samithi and Zilla Parishad Act, have not been deemed to be elected as far as the Madras Act is concerned. The result is that the Panchayats Act is not in force in that particular block with the result the developmental activities have been retarded and have been at a stand still. So, this aspect of the matter may kindly be considered by the Law Department and the Government and the Panchayats Act may be amended.

9th March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is being examined in the Law Department and immediate action will be taken.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Regarding the Araniar Project I would like to say one or two words. The control over the Project which was in the Madras State has been given away to the Andhra Pradesh Government. The water from this Project is taken to the villages in the Madras State also. Recently due to heavy rains, they wanted to open the locks but the locks there have failed to work and they could not properly allow the water to flow. Also, several villages downwards have been cautioned by beat of tom tom that the Head Works would in all likelihood be damaged. Since our Madras Government have got an interest in the Araniar Project, may I request them to have joint control over this project. Now the engineering staff of the Andhra Pradesh Government are controlling the Araniar Project. As the water from the project is flowing into our villages and as we have interest in the project, the Madras Government may take up this matter with the Andhra Pradesh Government so that we may have joint control over the project.

Regarding border areas, the Andhra Pradesh Government have recently opened sweet toddy shops there. This is rather an anomalous position. The Police find it difficult to distinguish between a drunkard and a non-drunkard because it is a border area and most of the people go there and come back. So, this aspect of the matter may be taken up with the Andhra Pradesh Government so that a dry belt area within a radius of five miles along the border may be declared. As prohibition in our areas is very popular and is strictly enforced, this matter may kindly be considered and sufficient steps taken in that regard. With these words, I conclude my speech.

Thank you, Sir.

*** புலவர் கா. கோவிந்தன் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சட்டசபைத்துறை, தேர்தல் மாநில தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், மாநில தலைமையிட பணிகள் இவைகளுக்காக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மான்யத்தின் மீது எங்களுடைய கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயக ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சியினர் இருக்கவேண்டியது எத்தனை இன்றியமையாதது என்பதை நாடு அறியும். ஆட்சி நன்றாக நடைபெற வேண்டுமானால், ஆட்சியை நடத்திச் செல்லுகின்ற அமைச்சர்கள், அமைச்சரவை செயல்படவேண்டியவைகளை செய்யாது இருக்கும்போது அதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு எதிர்க்கட்சியினருக்கும் இருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் எதிர்க்கட்சியினர் செயலாற்ற வேண்டும். அந்தக் கடமையாற்றுவதற்கு தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய துணை மிக மிக இன்றியமையாதது என்பதை நான் பணிவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினர் ஆற்ற

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [9th March 1964]

கின்ற பணியில் கேள்விகள் கேட்பது மிகவும் முக்கியமானது. இவ்விதம் கேள்விகள் கேட்கும்போது அவைகள் காலம் கடந்தும் கூட இந்த சபை முன் வைக்கப்படாத நிலைமை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. நான் கொடுத்திருந்த சில கேள்விகள் தங்களால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, இரண்டு ஆண்டு காலமாக இந்த சபை முன்பு வைக்கப்படவில்லை. சபை கலைக்கப்படுகிற நேரத்தில் எல்லாம் . . .

கனம் சபாநாயகர் : சபை கலைக்கப்படும்பொழுது அந்தக் கேள்விகள் 'லாப்ஸ்' ஆகிப் போயிருக்கும். இரண்டு ஆண்டுகளாக கேள்விகள் வரவில்லை என்பது பெரிய குற்றம் தான்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அவ்வப்போது சபையை கலைக்கிற நேரத்தில் எல்லாம் நான் அவைகளை புதுப்பித்துக் கொண்டே வந்திருக்கின்றேன். ஆனாலும் நான் கொடுத்த சில கேள்விகள் இரண்டு ஆண்டு காலமாக இந்த சபை முன் வைக்கப்படாததைக் குறித்து என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கேட்கப்படுகின்ற கேள்விகளுக்கு அமைச்சர்கள் அளிக்கின்ற பதில் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து தாங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் கேள்விகளை தருகிறோம். ஆனால் நாங்கள் கேட்கின்ற பல முக்கியமான கேள்விகளுக்கும் அமைச்சர்கள் கொடுக்கின்ற பதில் எவ்விதம் இருக்கின்றது என்றால், "தகவல் இல்லை" அல்லது "தனிக்கேள்வி வேண்டும்" என்கின்ற பதிலைத்தான் தருகிறார்களே தவிர பொறுப்பான பதில்களை தருவதற்கு அமைச்சரவை தவறி விடுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், புதிதாக வந்திருக்கின்ற அமைச்சர்கள் வெளியில் சென்று தங்கள் காலத்தை வினாக்குவதைக் காட்டிலும் தங்கள் அறையில் உட்கார்ந்திருந்து உறுப்பினர்கள் தந்திருக்கின்ற கேள்விகளுக்கு சபையில் எவ்வாறு பதில்கள் அளிக்கவேண்டும் என்பதில் அதிகம் கவனம் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவைக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் கனம் அமைச்சர் மன்றாடியார் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்கு சரியானபடி விடை தர முடியாத நிலைமையில் அவர் பிற முதிய அமைச்சர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் சொல்லுங்கள் நீங்கள் சொல்லுங்கள் என்று ஜாடையாக கேட்டுக்கொண்ட காட்சியும் அதை மற்ற அமைச்சர்கள் பார்த்தும் பார்க்காதது போல் இருந்த காட்சியும், பின்னால் அமைச்சர் மன்றாடியார் அவர்கள் "இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தருவார்கள்" என்று கூற, பின்னால் முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது தொழில் அமைச்சர் அவர்களோ சரியான பதில் அளிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதையும் நாம் இந்த மன்றத்தில் பார்த்தோம் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுகின்ற நிகழ்ச்சியில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். அதில் பல உப-கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒரே விஷயத்தில் பல விஷயங்கள் இருக்கும், அவை மூன்று அமைச்சர்களால் கவனிக்கப்பட்டு வருவதால் ஒரே அமைச்சரால் எல்லா விவரங்களுக்கும் பதில் அளிக்க முடியாத நிலை சில நேரங்களில் ஏற்படுகிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நான் கேட்ட கேள்வி ஒன்று. முதல் அமைச்சர் குறிப்பிடுகிற கேள்வி வேறு. சர்க்கரை பற்றிய கேள்விக்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். நான் குறிப்பிடுகிற கேள்வி கிராம பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டு அமைப்பைப் பற்றியது. அப்போது மூன்று அமைச்சர்களுமே பதில் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டது . . .

10-00
a.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதிலே கூட ஒரு அமைச்சர் என்று இல்லாமல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அமைச்சர்கள் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமானதாக இருந்ததுதான் காரணம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அப்படியானால் எந்தக் கேள்விகளை எந்த அமைச்சருக்குப் போடவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டால் அந்த அமைச்சருக்குப் போடுவோம். அந்தமாதிரியாகவாவது சொல்லி விட்டால் நலமாக இருக்கும். . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அசல் கேள்வி போடுவதில் கிராமமே இல்லை. அதைப்பற்றி இலாகாக்களும் லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரட்டேரியட்டும் கவனித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் உப கேள்வி போடும்போது அந்த அமைச்சருக்கு சம்பந்தப்படாத கேள்வியாகப் போட்டால் பதில் சொல்ல முடியாமல் போகிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : முதல் கேள்விக்கு பதில் தயாரிக்கப் படுகிறபோது இந்தக் கேள்வியின் மீது என்னென்ன உப கேள்விகள் எழக்கூடும், அவைகளுக்கு என்னென்ன பதில் அளிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர்கள் முன்கூட்டியே தயார் செய்துகொண்டு அவைகளுக்கு பதில் அளிக்கவேண்டும். முதல் கேள்விக்கு மட்டும் பதிலை அளித்து விட்டு, உப கேள்விக்கு சரியான பதில் அளிக்காவிட்டால் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உறுப்பினர் சொல்லுவதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் கூறிக்கொள்கிறேன், ஒரு கேள்வி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் என்ன உப கேள்விகள் எழக்கூடும் என்று தயாராக வரும்போது, எனக்கு சில சமயங்களில் ஏமாற்றம் கூட ஏற்படுவதுண்டு. ஏனென்றால் நான் எதிர்பார்த்த கேள்விகளைக் கேட்பதில்லை. கேள்விக்கு சம்பந்தமிருந்தாலும் தனக்கு சம்பந்தப்படாத வேறு அமைச்சர் பதில் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் அப்போதுதான் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது.

[9th March 1964

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த நிலை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுகிறேனே தவிர . . .

கனம் சபாநாயகர் : இப்போது நடப்பதைப் பார்த்தால் நான் உப கேள்வியை அனுமதித்ததுதான் தப்போ என்று ஆகிவிட்டது. (சிரிப்பு.)

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நான் எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நாங்கள் கேள்வி போட்டு தங்களால் அனுமதிக்கப்படுவதே அரிதாக இருக்கிறது. அப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட கேள்விகள் சபை முன் வரும்போது எவ்வளவோ கேள்விகளைக் கேட்கலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டு கேள்விகளைப் போடும் போது தனிக்கேள்வி போடுங்கள் என்று சொல்லும்போது, எங்கள் முயற்சி வீணாகிறது. கேள்வி கேட்கும் ஊக்கம் குறைகிறது. அந்த நிலை நீடிப்பது ஜனநாயக முறையில் பார்வையிடுவதற்கு அல்ல. ஆட்சி முறைக்குக்கூட கேடு என்ற வகையில் அடுத்து வரும் கூட்டங்களிலாவது கேள்விகளுக்குத் தக்க பதில்களோடு வருமாறு அமைச்சர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேர்தல் முறை பற்றி நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் இப்போது பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையை அமைத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையினால் நாம் பெரிய பலனை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். சிறு பிள்ளையின் கையில் கத்தி கொடுத்த மாதிரி இருக்கிறது இது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. நம் நாட்டில் இந்த ஆட்சிமுறை புதியது என்று நினைத்தாலும், நம் நாட்டில் மிகப் பழைய காலத்தில் இந்த முறை இருந்து வந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ஆட்சிக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் முறை சிறப்புக்குரிய முறையாக, போற்றத்தகுந்த குரிய முறையாக, பாராட்டுக்குரிய முறையாக இருந்து இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உத்திரமேரூர் கோவிலில் ஒரு அருமையான தேர்தல் முறை குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்தில் தங்கள் மூலமாக மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் தெரிவிக்கும் வகையில் அதை அப்படியே படிக்கிறேன். அதற்காக கொஞ்சம் நேரம் ஆனாலும் ஒதுக்கித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஸ்வஸ்திஸ்ரீ, மதுரை கொண்ட கொப்பாகேசரி வன்மர்க்கு யாண்டு பதினாலாவது, நாள் பதினாறு, காழியூர் கோட்டத்து. தன் கூற்று உத்தரமேரூர் சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையோம், இவ்வாண்டு முதல் எங்களுக்குப் பெருமானடிகள் எம்பெருமான் ஸ்ரீ பராந்தக தேவன் ஸ்ரீமுகம் வரக்காட்ட ஸ்ரீமுகப்படி ஆணையினால், தத்தனார் மூவேந்த வேளான் இருந்து வாரியம் ஆக, ஆட்டொருக்காலும் சம்வத்சரவாரியமும், தோட்டவாரியமும், எரிவாரியமும் இடுவதற்கு வியவஸ்தை செய்த பரிசாவது, குடும்ப முப்பதாய் முப்பது குடும்பிலும் அவ்வவக் குடும்பிலொரே கூடி, காநிலத்துக்கு மேல் இறைநிலம் உடையான், தன் மனையிலே அகம்

9th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

எடுத்துக்கொண்டிருப்பான், அறுபது பிராயத்துக்குள் முப்பது பிராயத்துக்கு மேற்பட்டான், வேதத்திலும் சாஸ்திரத்திலும் காரியத்திலும் நிபுணர் எனப்பட்டான், அர்த்த சென்சும் ஆன்ம சென்சும் உடையான், மூவாட்டின் இப்புறம் வாரியம் செய்திலாதான். வாரியம் செய்தொழிந்த பெருமக்களுக்கு அணிய பந்துகள் அல்லாதனருக்கு வோலை இடுவதாகவும்”—இது உறுப்பினர் களுக்கு இருக்கவேண்டிய தகுதிகளைக் கூறுகிறது அதற்கு மேலே—

“அவர்களிலும் எப்பேர்ப்பட்ட வாரியங்களும் செய்து கணக்கு காட்டாதே இருந்தாரையும், மகாப்பாதகங்களில் முன்பு அடைந்த நாலு மகாப்பாதகத்திலும் எழுத்துப் பட்டாரையும், சம் சர்க்கப் பதிதரையும், பரத்திரவியம் அபகரித்தாரையும், எப்பேர்ப்பட்ட கையூட்டும் கொண்டாரையும், கிராம கண்டகரையும், கழுதை ஏறினாரையும், கூடவேகை செய்தாரையும் எழுதிப் புக இடப்பெறுதாராகவும்” யார் யார் இருக்கக்கூடாது என்பதற்கான விலக்குகள். இவர்கள்—

“பாதகம் செய்து, பிராயச்சித்தம் செய்து சுத்தர் ஆயினார் ஆயினும் அவ்வவர் பிராணாதிக்கம் வாரியத்துக்குக் குடவோலை இடப்பெறுதாராகவும்”—இவர்களையும் நீக்கி விட்டு—

“இவர்களையும், இவர்களுக்குச் சிற்றவைப் போவை மக்களையும், இவர்களுக்கு அத்தை மாமன் மக்களையும், இவர்களுக்குத் தாயோடு உடன் பிறந்தானையும், இவர்களுக்குத் தம்பபிள்ளை உடன் பிறந்தானையும், தன்னோடு உடன் பிறந்தானையும், இவர்களுக்குப் பிள்ளை கொடுத்த மாமனையும், இவர்கள் பிராமணியோடு உடன் பிறந்தானையும், தன்னோடு உடன் பிறந்தானை வேட்டானையும், உடன் பிறந்தான் மக்களையும் தன் மகளை வேட்ட மருகனையும், தன் தம்பபிள்ளையும் தன் மகளையும் ஆக இச்சூட்டு பந்துக்களையும் குடவோலை எழுதிப் புக இடப்பெறுதாராகவும்”—இப்படி இவர்களை யெல்லாம் நீக்கி விட்டு—

“குடவோலைக்குப் பேர் தீட்டி சேரி வழியேயாய் திரட்டி, பன்னிரண்டு சேரியிலும் சேரியாள் ஒருவரேயாம் ஆறு, ஏதும் ஊரும் அறியாதான ஒரு பாலனைக் கொண்டு குடவோலை வாங்கு வித்து பன்னிருவாரும் சம்வத்ஸரவாரியம் ஆவதாகவும்.”

என்ற ஒரு முறை இருந்திருக்கிறது. அதிலே இன்னின்ன தகுதிகள் இருக்கவேண்டும் என்று தகுதிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னின்ன குற்றம் செய்தவர்கள் கூடாது என்று விலக்கி யுள்ளார்கள். தகுதியுள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் தனித் தனியே தீட்டப்பெற்ற ஓலைகளை ஒரு குடத்துள் போட்டு அறியாத பாலனை விட்டு ஓலையை எடுக்கச் சொல்லுவார்கள். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை நாட்டிலே நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு எதிர் காலத்தில் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை நல்ல முறையில் நடக்க வழி வகுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[9th March 1964]

கனம் சபாநாயகர் : சீட்டு போட்டு அங்கத்தினரை எடுக்கும் முறையை பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறார்களா?

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இதைக் கேட்டுக்கொள்ளக் காரணம் இப்போது பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை நாட்டிலே நடைபெற்று வருகிறது. இப்போதுதான் நகரமன்றத் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்திருக்கின்றன. அடுத்து ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் வர இருக்கின்றன. இங்கே முதல் அமைச்சராக இருந்து இப்போது அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் எங்கள் ஊரில் பேசும்போது ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலைக் குறித்து “ஆனாத் தூக்க வேண்டாமா, பணம் காசு கொடுக்க வேண்டாமா?” என்று பேசியிருக்கிறார். தேர்தல் என்று சொன்னவுடனே இப்படிப்பட்ட செய்யத் தகாத நிலைக்குப் போகக்கூடிய எண்ணம் இருக்கிறது. இந்த நிலைக்குப் போகக் காரணம் மக்களிலே எப்படியாவது வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் அதிகமாகவும், இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற மனநிலை கொண்டவர்கள் குறைவாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதால் ஊழல்கள், மற்ற கெடுதிகள் புகாத நிலையில் வரம்பு வகுத்துக் கொள்வது நல்லது என்பதற்காகத்தான் இதனைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நகரமன்றத் தேர்தல்கள் இப்போது எப்படியோ முடிந்து விட்டன. தேர்தலுக்குப் பிறகு, கூச்சலோ, குழப்பமோ இல்லை. இப்போது ஊராட்சி மன்றத்தில் இருக்கும் பலர் நடந்துகொள்ளக்கூடாத முறையில் நடந்து கொண்டு எதிர் காலத்தில் நடைபெற இருக்கிற தேர்தலில் மிகப் பெரிய குழப்பம் வர இருக்கிறது என்று உணர்ந்து அப்படிப்பட்ட நிலையைப் பரிசீலித்து என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது மொழிப் பிரச்சனை பற்றி பேசலாம் என்று கூறிய காரணத்தினால் ஒரே ஒரு கருத்து சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நோம் இப்போதே ஆகி விட்டது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி இழித்தும் பழித்தும் பேசுவதாக ஆறாம் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நினைக்கிறார்கள். உண்மை யிலேயே நான் சொல்லுகிறேன், முதலமைச்சரிடம் நிச்சயம் எங்களுக்கு மதிப்பு உண்டு. தமிழ் ஆர்வம் கொண்டவர், தமிழ் மீது பற்றுதல் கொண்டவர், தமிழ் உள்ளம் படைத்தவர். ஆகையால் தான் “பாருங்கள் சென்று, பாருங்கள் சென்று” என்று சொல்லுகிறேமே தவிர, உணர்ச்சி இல்லாதவரைக் காட்டி நாங்கள் “போய்ப் பாருங்கள்” என்று சொல்ல மாட்டோம். நாங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் அவர் தமிழ் ஆர்வம் கொண்டவர், தமிழ் உள்ளம் படைத்தவர் என்ற காரணத்தினால்தான்.

9th March 1964]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[மும்மொழித் திட்டம் என்று ஒரு ஏமாற்று நாடகம் காட்டுகிறார்கள். மேலே உள்ளவர்கள் அதைக் காட்டுவதால் அதை இவரும் காட்டுகிறார். மும்மொழித் திட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாட்டை எடுத்துத் தெளிவாக்க நான் விரும்புகிறேன். மும்மொழித் திட்டம் என்று சொன்னவுடனே தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் தமிழ் படித்தாகவேண்டும். ஆங்கிலம் உலகத் தொடர்பு மொழியாகையால், ஆங்கிலம் படித்தாக வேண்டும். இந்த நாட்டு மொழி ஆகையால், இந்தி படிக்கவேண்டும். இங்கே சொல்லுவது போல வடக்கே இருக்கிறவர்களுக்கு மும்மொழித் திட்டத்தில் இந்தி படிக்கிறார்கள், ஆங்கிலம் படிக்கிறார்கள், அதோடு தென்னாட்டு மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ், தெலுங்கு ஏதாவது ஒன்று கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டும். இது மும்மொழித் திட்டம். ஆனால், இந்தத் திட்டம் செயல்படும் நிலையில் என்ன உருவாகும் என்று சிறிது ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் தமிழ், தாய்மொழி; ஆகவே தமிழைப் படித்தாகவேண்டும். ஆங்கிலம் அகில உலக மொழியாகையால் அதைப் படிக்கவேண்டும். இந்தி இந்த நாட்டின் தேசிய மொழியாக வரப்போகிறது, ஆட்சி மொழியாக ஆகப்போகிறது, அதைப் படித்தால்தான் உத்தியோகம் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தியையும் படித்தாக வேண்டும். ஆங்கிலத்தை நம்முடைய மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய நாடகங்கள் இருக்கின்றன. மில்டனுடைய காவியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கற்றுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகப் படிக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தைப் படித்தால்தான் பிழைப்பு, ஐ.ஏ.எஸ். ஆகலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஆங்கிலத்தைப் படிக்கிறார்கள். அதே நிலையில்தான் இந்தியையும் படிக்கிறார்கள். இந்தி படித்தால்தான் உத்தியோகம் என்ற நிலை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தியைப் படிக்க வேண்டிய கட்டாயமான நிலை தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. இவ்வகையால் தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை வடக்கே இருப்பவர்களுக்கு உண்டா? நிச்சயமாக இல்லை; இந்தி தாய் மொழி, ஆகவே, அதைப் படிக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் உலகத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய மொழியாக இருப்பதால் அதையும் படிக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழை படிக்கவேண்டுமென்ற நிலை உண்டா? அப்படி தமிழ் படிப்பதால் அவர்களுக்கு என்ன வாழ்வு, அவர்களுக்கு என்ன ஆக்கம் வரப்போகிறது? அவர்கள் அப்படி தமிழைப் படிக்காமல் இருந்தால் என்ன கெட்டுப்போய்விடும்? ஆகவே, மூன்று மொழி படிக்கவேண்டுமென்று இருந்தால் கூட, படிக்கவேண்டிய ஒரு திட்டம் இருக்கிறதே ஒழிய, படித்தால் தான் பிழைப்பு என்ற நிலை இல்லை. அதனால் வட நாட்டிலிருக்கிற மாணவர்கள் ஒப்புக்குப் படிக்கவேண்டுமே தவிர, மூன்று மொழிகளையும் ஊன்றிப் படிக்கவேண்டிய நிலை இல்லை. ஆனால், மூன்று

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [9th March 1964]

மொழிகளையும் படித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற கட்டாயமான நிலை தமிழ் நாட்டு மாணவர்களுக்கு இருக்கிறது. வடக்கே இருப்பவர்களுக்கு மூன்று மொழிகள் என்று இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் இரண்டு மொழிகள் தான் படிக்கவேண்டும், மூன்று மொழிகள் படிக்கவேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு பஸ் குறைவு. நம்முடைய மாணவர்களுக்கு பஸ் அதிகம். ஆகவே, இந்த மூன்று மொழித் திட்டம் என்ற ஏமாற்று கின்ற நாடகத்தை அவர்கள் ஆடிக்காட்டச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக ஆடிக்காட்டவேண்டாம் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இதற்கேற்ற முறையில் . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது, தேர்தலைப் பற்றியும், அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி பற்றியும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதியை நல்ல சௌகரியம் உள்ளதாகச் செய்வதற்காக அதிக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய விடுதியிலே உடனடியாக சில சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அங்கே போன் பேசுவதற்குச் சென்றால் ஒரு மணி நேரம், 2 மணி நேரம் ஆகிவிடுகிறது. இங்கிருந்து சபை முடிந்து 11/2 மணிகளுக்கு பசியோடு போகும்பொழுது ஏதாவது போன் செய்யவேண்டுமென்றால், ஒரு மணி நேரம், 2 மணி நேரம் கனெக்ஷன் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, 'ஓல்டு ஹாஸ்டலில்' போன் செய்வதற்கு அதிக வசதி செய்து தர வேண்டும் என்பதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 'நியூ ஹாஸ்டலிலும்' அதே மாதிரி நிலைமைதான் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

அதோடு, ஹாஸ்டலில் தங்கியிருக்கும் நேரத்தில் கொசுக் கடியைப் பற்றி பெருமையாக எழுதவேண்டுமென்றால், ஒரு புஸ்தகமே எழுதிவிடலாம். கொசு தொந்தரவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு சீக்கிரம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) சென்னை முழுவதிலும் கொசுக்கடியைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். சாதாரணமாக இருந்தால் அதைப்பற்றி சபையில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. மிகவும் அதிகப்படியாக வளர்ந்திருக்கிறது. அத்தனை கொசுக்களும் கடித்தால் என்ன ஆகும்? ஆகவே, கண்டிப்பாக கொசுக்கடியைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே தேர்தலைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் பிரசாரம் செய்வது உண்மையில் பண்பாட்டைக் குறைக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்க

9th March 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

கிறது என்பதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சற்றும் பொறுத்தம் இல்லாத அளவுக்கு தேர்தல் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. வெற்றி பெற்ற பிறகு கூட ஒருவருக்கொருவர் முகத்தைப் பார்ப்பதற்கு கூசக்கூடிய முறையில் அவ்வளவு கேவலமாக எதிர்க்கட்சியினர் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கொள்கை அடிப்படையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டுமே தவிர இப்படி பண்பாட்டைக் குறைக்கக்கூடிய அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியினர் பேசுவது முறையல்ல. அவர்கள் பெண்களைப்பற்றிப் பேசுகிற முறையை எடுத்துச்சொன்னால் ஏதாவது பெரிய ஆபத்தில் கொண்டுபோய்விடும். அப்படி முறை தவறியே பேசுகிறார்கள். பேச்சு உரிமை கொடுக்கவேண்டியதுதான். அதற்காக பேச்சுரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி, கேவலமான முறையில் பேசுவது சரியல்ல. தங்கள் தங்கள் வீட்டிலும் தங்களுக்கு ஒரு தாய் இருக்கிறாள், சகோதரி, மனைவி இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் பிரசாரம் செய்யும் பொழுது நல்ல முறையில் பண்போடு பேசவேண்டும் என்பதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கு மேலே தேர்தல் பிரசார விளம்பரங்களை கிணற்றில் தூக்கிப் போடுவது என்பதெல்லாம் முறையா? அப்படியெல்லாம் ஏன் செய்ய வேண்டும்? கொள்கை இருக்கிறது, உறுதி இருக்கிறது என்றால் அதைப்பற்றி பிரசாரம் செய்தால், மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் வோட்டுப் போடுகிறார்கள், ஜெயிக்கலாம் என்ற முறையில் தான் தேர்தல் பிரசாரம் அமையவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு ஒரு கூட்டமாகச் சேர்ந்துகொண்டு தேர்தல் விளம்பரங்களை எடுத்து கிணற்றில் தூக்கிப் போடுவது, கல்லை விட்டு எரிவது, சாணியை விட்டு எரிவது இதெல்லாம் தேர்தல் பிரசாரமா? தேர்தல் பிரசாரம் செய்யும்பொழுது 100 கேள்விகள் கேட்பது இதெல்லாம் சரியா? ஏன் அப்படி கேள்விகள் கேட்கவேண்டும்? வேறு ஒரு மைக் வைத்து பேசிக்கொள்ளலாம். தேர்தல் பிரசாரத்திற்குப் போகிறவர்கள் 10, 20 கேள்விகளைக் கேட்டு ஏன் அந்த நேரத்தை வீணாக்கவேண்டும்? அதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிக்கவேண்டும். பேச்சுரிமை கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், அதற்காக யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றால், பண்பாட்டை குறைக்கக்கூடிய அளவில் தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடித்தால் பெண்கள் தேர்தலுக்கு நிற்காமலே கூடப் போய்விடலாம். ஆகவே, எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யுட்பொழுது தாங்களும் ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் பண்பு, தமிழ் பண்பாடு, தமிழ் நாடு, தமிழ் என்றெல்லாம் சபையிலே பேசிவிட்டு, வெளியிலே இப்படி தகுதியற்ற முறையில் பிரசாரம் செய்வது மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது என்பதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் உத்தரமேரூர் சதுர்வேதி மங்கல சாஸன முறைப்படி தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது இன்றைய நிலைமைக்குப் பொருந்தாது. ஜனநாயக முறையில் நாம் இப்பொழுது முன்னேற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய காலத்தில்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

[9th March 1964]

இருக்கிறோம். அந்த முறை சென்ற காலத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு குடவோலையைப்பற்றி யெல்லாம் ஞாபகப்படுத்தினார்கள். அதெல்லாம் இந்தக் காலத் திற்குப் பொருந்தாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களைப் பார்த்து சொல்லுவதற்கு நம்முடைய அமைச்சர்கள் பயந்து விட்டுக்கொடுக்கிறார்கள் என் றெல்லாம் சொன்னார்கள். நம் எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வெள்ளையர் ஏகாதிபத்தியத்தின் போது அந்த வெள்ளைக்காரர்களுக்கே பயப்படாத மந்திரிகள் டெல்லியில் இருப்பவர்களுக்கு பயப்படவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆகவே, மந்திரிகள் பயப்படவேண்டாம், பயப்படவேண் டாம் என்று ஒன்றும் சொல்லத் தேவையில்லை. பயப்படுகிறவர் களைப் பார்த்து, பயப்படவேண்டாம் என்று சொன்னால் அதற்காக பயம் ஏற்படாமல் இருக்காது. ஒருவர் பயப்படுவதும், பயப்படா ததும் பிறப்பிலிருந்தே வருகிறது. ஏதோ அமைச்சர்கள் பயப் படுகிறார்கள், அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்று சொல்லுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. வெள்ளையர் காலத்திலேயே பயப்படாதவர்கள் இப்பொழுது தங்களோடு சேர்ந்திருந்தவர் களுக்கு பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அதற்கு மேலே செகரடேரியட்டில் ஏராளமாக ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறது, அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை, நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை செகரடரிகளை மாற்றுகிறார்கள். செகர டரியைப் போய்ப் பார்த்து ஏதாவது கேட்டால் 'நான் இப்பொழுது தான் வந்திருக்கிறேன், புதிது, என்று சொல்லுகிறார். 'சரி நீங்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அடுத்த வாரத்தில் சொல் லுங்கள்' என்று சொன்னால், அடுத்த வாரம் வந்தால் அவர்கள் அங்கே இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு 'ப்ரமோஷன்', வேறு எங்கயோ போய்விட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள், அதனால் வேறு இடத்திற்கு மாற்றி விட் டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நன்றாக வேலை செய்தால், அந்த இடத்திலேயே இருந்து வேலை செய்யக்கூடாது. ஆகவே, இப்படி ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை, நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றம் இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். நான் எல்லோரையும் பற்றி குறை சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒன்றி ரண்டு செகரடரிகளிடம் ஒரு 'பைல்' போனால், ஒரு வருடம், 9 மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் திரும்பி வருகிறது. சில இடங் களில் சில மாதங்களுக்குள் திரும்பிவிடுகிறது. இம்மாதிரி 'டிஸை' இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஒரு 'டேட்' 'பிக்ஸ்' செய்து அதற்குள்ளே 'பைல்களை' 'டிஸ்போஸ்' செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சரவை வற்புறுத்தவேண்டும். அதுவும் சில குறிப்பிட்ட ஸப்ஜெக்ட்ஸ் பற்றிய 'பைல்கள்' 'டிஸ்போஸ்' ஆவதற்கு மாதக் கணக்கில் ஆகிறது. சில 'பைல்கள்' 7, 8 நாட்களில் 'டிஸ்போஸ்' ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லா மல், 'பைல்களை' சீக்கிரம் 'டிஸ்போஸ்' செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th March 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

நான் எம்.எல்.ஏ-வாக வந்து 7 வருஷம் ஆகிவிட்டது. சில பேர்கள் புதுக் கார்கள் வேண்டுமென்றால் கிடைப்பதில்லை. அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் தான் கண்டிரோல் பிரைஸில் லேடெஸ்டு மாடல் கார்கள் கிடைக்கிறது. அதே மாதிரி ஒரு எம்.பி-க்கு கார் வேண்டுமென்றால், 7, 8 நாட்களுக்குள் கிடைத்துவிடுகிறது. எம்.பி. தொகுதிக்கு வருவதைக் காணோம், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சில பேர்கள் எம்.பி-க்களாகி 7 வருஷம் ஆகிவிட்டது. தொகுதிக்கு வருவதில்லை. எம்.எல்.ஏ-க்கள் தொகுதிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கார் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, 'ஸ்டேட் கோட்டா' என்று வாங்கிவைத்துக்கொண்டு, கார் வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் எம்.எல்.ஏ-க்கள் எப்படி தொகுதிக்குப் போய் வருவது? ஒரு தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், 200, 250 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. எம்.எல்.ஏ-க்கள் தொகுதியில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி வேலை செய்வது? அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும். எம்.பி-க்களுக்கு கொடுக்கிற அளவுக்கு கார் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு கார் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை இங்கே ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் கிராமங்களுக்கு எப்படி போவது? கிராமங்களுக்குப் போவதற்கு வழி வேண்டும் இல்லையா? அமைச்சர்களுக்கு இப்பொழுதிருக்கிற பழைய கார்களை மாற்றி கண்டிரோல் விலைக்குப் புதிய கார்களை வாங்க வேண்டும். பழைய கார் ரிப்பேருக்காக ரூபாய் 18,000 செலவாகிறது என்றால், கூட ஆயிரம் ரூபாய் போட்டு ரூபாய் 19,000-க்கு புதிய கார் வாங்கிவிடலாம். ஒரு ஆயிரத்திற்காகப் பழைய காரை வைத்துக் கொண்டிருக்காமல், அதை மாற்றி விடலாம்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் காலத்தில் ஆகக்கூடிய செலவை படிப்படியாகக் குறைக்க வேண்டும். தேர்தலுக்காக காங்கிரஸ் காரர்கள்தான் பணம் செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் செலவழிப்பதைப் பார்த்தால், ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இங்கே வந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது பழியைப் போடுகிறார்கள். கருப்புப் பணம் முறையற்ற வகையில் தேர்தல் காலங்களில் செலவழிக்கப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். பொய்ப் பிரசாரத்தை ஒடுக்குகின்ற முறையில், முறையற்ற பேச்சுக்களைப் பேசுகின்றவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். மைக் போடுகிற சத்தம் வீட்டிலே கூட இருக்க முடிவதில்லை. மாணவர்கள் படிக்க முடிவதில்லை. தேர்தல்களுக்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன்பு மைக் வைத்தால் போதாது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலேயே வாண்களிலே மைக்கைக் கட்டிவிட்டு விதிவீதியாகச் சென்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அதுவும் என்போன்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்மாதிரி இருந்து விட்டால் எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னாலேயே குறைந்தது பத்து நிமிஷம் இங்கே சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களையெல்லாம் ஏதோ எங்கள் காதிலே விழாத மாதிரி—இதைத்தான் நாங்கள் வருஷம் பூராவும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமே—கத்துகிறார்கள். இதனால் நகர்ப்புறத்திலே உள்ள கல்லூரி மாணவர்களும் பள்ளி மாணவர்களும் படிக்க முடியாமல்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [9th March 1964]

மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பிரச்சாரம் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்து அதற்குள் முடித்து விடவேண்டும் என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்வீஸ் கமிஷனைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. அந்த அமைப்பு நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஐந்து போல்டிகள் இருக்கிறது என்று சொன்னால் குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதியாரையே அடுத்து அடுத்து செலக்ஷன் செய்கிறார்கள். ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால், பரீட்சையில் வாங்கிய மார்க்குகள், இன்டர்வ்யூ, இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் கவனித்து இந்த மாநிலத்திலேயிருக்கின்ற எல்லா மாணவர்களுக்கும் சம வாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்த செலக்ஷன் முறை இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது செகரடேரியட்டைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். செகரடேரியட் சிப்பந்திகளுக்கும், மற்றும் நம்மைப்போன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இங்கே ஒரு கான்டின் இருக்கிறது. அநிலே தினம் ஒருவிதமான காபி கொடுக்கிறார்கள். பட்ஜெட் கூட்டத் திற்காக நாம் இங்கே வந்து ஒருமாத காலம் தங்கும்பொழுது கொஞ்சம் பலவகுறைந்த ஆளாயிருந்தால் தினசரி இந்தக் காப்பியைக் குடித்தால் செத்துப்போய்விடுகிறார்கள். இந்தக் காப்பியின் தரத்தை மாற்றவேண்டும். இப்பொழுது நமது ஹாஸ்டலில் கொடுக்கப்படுகிற சாப்பாடு பரவாயில்லை. அதே நேரத்தில் அமைச்சர்கள் இருக்கும் ரூமுக்கு வரும்பொழுது இந்த காபி நன்றாய் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) நாங்கள் போய் அங்கே சாப்பிட்டால் மிக மட்டமான காப்பியைக் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக்கூடாது என்பது நான் என்னுடைய கருத்து. காப்பிக்காக 20 அல்லது 22 காசுகள் வாங்கிக் கொண்டு எல்லோருக்கும் நல்ல காப்பியாக கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் அங்கே சாப்பிடுகிற காப்பியை அமைச்சர் அவர்கள் சாப்பிட்டால் அது எவ்வளவு கஷ்டமாய் இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். ஆகவே, இதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியங்களின் பேரில் கொண்டுவந்தள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே ஆளும் கட்சியினர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற பக்கத்தில் இருப்பவர் ஆளுங்கட்சித் தலைவர். அதே மாதிரி எதிர்க்கட்சியிலே எதிர்ப்புறமாக இருக்கக்கூடிய தலைவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

9th March 1964] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இந்த மன்றத்திலே ஆளுநர் கட்சித் தலைவருக்குள்ள ஒரு சம மரியாதையை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் வெளியே பிரசாரத்திற்கோ அல்லது வேறு அலுவல்களுக்கோ எதிர்க்கட்சித் தலைவர்போனால், அவரை சாதாரண ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில்தான் மற்ற அதிகாரிகள் கருதுகிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு ஒரு தனி மரியாதை கொடுப்பதில்லை என்பதை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு அமைச்சருக்குள்ள சம அந்தஸ்து எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதற்காக அமைச்சர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை அவருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. வெளியிலே சென்றால் அவருக்கு ஒரு மரியாதை அளிக்கவேண்டும். இந்த நேரத்தில் நடந்த சம்பவத்தை ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சென்றிருந்தார்கள். அங்கே போலீஸ் காரர்கள் ஒரு சிலர் இருந்தார்கள். அதே நேரத்தில் அந்த இடத்திலேயே வேண்டுமென்றே ஒரு மைக்கைப் போட்டுக் கொண்டு அவர் பேசுகிற பேச்சைத் தடுத்து, பல தொல்லைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். போலீஸார் இதைக் கண்டிக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் ஒரு அமைச்சர் பேசுகிறார் என்றால், போலீஸ் காரர்கள் என்ன கெடுபிடி செய்வார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலையை மாற்றி, சட்ட மன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அமைச்சர்களுக்குரிய மரியாதை கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், போலீஸ்காரர்களுக்கும் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாகரிக நாடுகளிலே தேர்தலானது ஒரு சாதாரண சம்பவமாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இந்தத் தேர்தல் ஒரு போர்க்களமாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஏனென்றால் தேர்தல் காலங்களிலே ஆயிரக்கணக்கான போலீஸ்காரர்கள் படாடோபமாக வெளியூர்களிலிருந்து நகரங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறார்கள். இவையெல்லாம் தேவையற்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள். தேர்தலை ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி என்று கருதவேண்டுமே யொழிய ஒரு பேர்ர்க்களம் போல் காட்சியளிப்பதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மேலும், அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலங்களில் பிரச்சாரத்திற்காகப் பல இடங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஹோதாவில் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குப் போவதைப்பற்றி ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் ஒரு கட்சியின் சார்பாக அந்தக் கட்சிக்கு பலம் உண்டாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குப் போக நேர்ந்தால் அவர்களுக்கென்று தனிப்பட்ட உரிமை கிடையாது. இப்பொழுது 'அமைச்சர்' என்ற உரிமையுடன் போகிறார்கள். போலீஸ் படைகள் பல மேலதிகாரிகள் புடைசூழச் செல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். அமைச்சர்களுக்கு அவர்களுடைய கட்சியைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கமிருந்தால், தேர்தலுக்கு முன்பாக அந்தப் பதவியை விட்டு விலகி, அந்தக் கட்சியின் ஒரு சாதாரண உறுபிராகப் போகலாமே தவிர, அமைச்சர் என்ற ஹோதாவில் போகக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. எஸ். மணி]

[9th March 1964]

அடுத்தபடியாக, மேல்சபையிலே ஆசிரியர்களுக்கென்று ஒரு தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. மத்திய சர்க்கார் அது தேவையில்லை யென்று சொல்லி, நமது மாநில சர்க்காருக்கு ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இவர்களும் அதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எதிர்க்கால சந்ததியை உருவாக்கக்கூடிய சமூகம் ஆசிரியர் சமூகம். ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்குக்கூட பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையில் ஆசிரியர் தொடுதியை எடுத்துவிடவேண்டும் என்பது சரியல்ல. இதைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசினர் மாளிகையில் ஏராளமான இடம் காலியாக இருக்கிறது. அந்த இடங்களிலே கனி வர்க்கங்கள் கொடுக்கக்கூடிய மரங்களை உற்பத்திசெய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதோடு காய்கறித் தோட்டங்களையும் அங்கே அமைக்கலாம். இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று எனது மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கலெக்டர் அவர்கள் எங்கே போனாலும் இதே பிரச்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொது இடத்திலும் சரி அங்கே காய்கறிகள் பயிரிடவேண்டும், கனிவர்க்கங்கள் கொடுக்கக்கூடிய மரங்களை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவரை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சட்ட மன்ற விடுதிகளிலே தங்கும் உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். கட்டணம் கொடுப்பதைப்பற்றி உறுப்பினர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 2½ என்பது பெரிது அல்ல. ஆனால் ஒரு மரியாதைக்காக, ஒரு அந்தஸ்துக்காக, அவர்களுக்கு **Free of rent** என்ற முறையிலே சட்ட மன்றக் கூட்டங்கள் நடக்கும் காலத்திலாவது கட்டணம் வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். **Fort St. George** கோட்டைக்கு வெளியே சுற்றிலும் ஒரு அகழி இருக்கிறது. அது மிக ஆபாசமாக இருக்கிறது. அதிலே நல்ல முறையிலே நீரை நிரப்பி மீன் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தேர்தல் காலங்களிலே சந்தேகத்தின் பேரில் பலர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பது தனிப்பட்டவர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாகும். அது ஒரு வகையில் அவர்களையும் அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சிகளையும் பயமுறுத்துவதற்காகச் செய்யப்படுவதாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த எண்ணம் சரியல்ல. ஆகவே தேர்தலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைக் கைது செய்யக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் தேர்தலுக்காக ஆலை அதிபர்கள், தொழில் அதிபர்கள், மோட்டார் மன்னர்கள் முதலியவர்களிடம் இருந்து தேர்தல் நிதிவசூல் செய்வது ஒரு மறைமுகமான லஞ்சம் என்றே கருதக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே

9th March 1964] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது என் கருத்து. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பளம் வாங்குவது என்றால் தாலுகாவிலுள்ள டிரஷரியில் சம்பள பில்லைக் கொடுத்தால் அவர்கள் டோகன் கொடுக்கிறார்கள். அந்த டோகனை ஸ்டேட் பாங்கில் கொடுத்து பணம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது அங்கத்தினர் களுக்கு சிறிது கஷ்டமாக இருப்பதால் ஒன்று, பில்லையும் ஸ்டேட் பாங்கிலேயே கொடுத்து, பணம் வாங்கிக் கொள்ள வசதி செய்ய வேண்டும் அல்லது டிரஷரியிலேயே பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக எம்.எல்.ஏ-க்கள் இருக்கக்கூடிய ஸ்தலங்களுக்கு அமைச்சர்கள் வந்தால் என்ன என்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கலந்தாலோசித்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது, அவர்கள் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு சட்டமன்றத்திலுள்ள மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களை அழைப்பது இல்லை. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அல்லது ஆளும் கட்சிச்சார்பில் உள்ளவர்கள் ஏற்பாடு செய்யும் பொதுவான நிகழ்ச்சியில் கூட வேண்டும் என்றே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைப் புறக்கணித்து அழைப்புக் கொடுப்பதில்லை. அதனால் மாற்றுக்கட்சி சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர்களோடு கலந்து ஆலோசிக்கும் நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பயணத் திட்டத்தை ம.ஓ. மூலம் அந்த ஸ்தல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்தால் அவர்களும் நல்ல முறையிலே அமைச்சரவர்களை வரவேற்று பாராட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலில் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால், தேர்தலைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் பல இடங்களில் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும், உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் பலபேர் ஒட்டு அளிக்கும் இடத்திற்கே போவது இல்லை. அவர்கள் கட்டாயமாக ஒட்டுப்போட வேண்டும், அப்படி ஒட்டுப்போடாமல் யாராவது இருந்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கப்படும் என்ற முறையில் ஏதாவது விதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். விலை மதிக்க முடியாத ஒட்டுரிமையை உபயோகிக்காமல் இருப்பவர்கள் பேரில் கட்டாயம் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கே பேசும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்துவிட்டுத் தேர்தலில் இறங்க வேண்டும், என்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள். நம் நாட்டில்

[திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [9th March 1964]

ஜனநாயகத்தை வளர்க்கும் நம் அமைச்சர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, துஷ்பிரயோகம் செய்து தப்பான முறையில் கட்சியின் நன்மைக்காகச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அந்தவிதமாக அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று காரியங்கள் செய்திருந்தால், இன்றைக்கு இந்த அளவுக்கு எதிர்க் கட்சிகள் வளர்ந்திருக்க முடியாது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஜனநாயக அடிப்படையில், எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு ஜனநாயகத்தை உருவாக்கியுள்ள ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் ஜனநாயகத்தில் அக்கறை கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே வெளியே வரவேண்டும் என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சொன்னார்கள், அமைச்சர்கள் தங்கள் கட்சியைப்பற்றி பேசுகிறார்கள் என்று. கண்டிப்பாகப் பேசியே ஆக வேண்டியிருக்கிறது. பல இடங்களில் மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் அமைச்சர்களைப்பற்றியும், ஆளும் கட்சியைப்பற்றியும் கன்னு பின்னா என்று தங்கள் மனத்திற்கு தோன்றியதை எல்லாம் பேசுகிறார்கள். அதன் பிறகு அந்த ஊருக்கு அமைச்சர்கள் சென்றால் பொது மக்கள் கேட்கிறார்கள். மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் உங்களைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கேவலமான முறையில் கட்சியைப்பற்றியும் அமைச்சரைப்பற்றியும் பேசும் சூழ்நிலை இருப்பதால் அமைச்சர்களும் பொதுக்கூட்டங்களில் பேசும்போது அவைகளுக்கு நல்ல முறையிலே பதில் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதோடு கூட மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் சவால் விடுகிறார்கள், நாங்கள் அதைப் பேசியிருந்தோமே, இதைப் பேசியிருந்தோமே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லையே, பதில் சொல்லட்டும் என்று சவால் விடுகிறார்கள். ஆகையால் தான் ஆளும் கட்சியின் நிலையையும், தங்கள் நிலையையும் விளக்கும் முறையில் அமைச்சர்கள் பேச வேண்டிய சூழ்நிலை அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் தமிழர்களுக்கு இவர்கள் ஒரு காரியத்தையும் செய்யவில்லை, தமிழர்களுக்கு சகல காரியங்களையும் நாங்கள்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள், ஆங்கிலத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கும் அளவுக்கு மொழிப் பிரச்சனையில் பேசுகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 350-வது ஷரத்துப்படி தங்களுடைய மொழியிலே கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கும்போது, பிராந்திய மொழியில் எல்லாம் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கும் பொழுது ஏதோ முன்னோரின் பாஷைக்கு பாதகம் ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு ஆங்கிலத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பேசுவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்லதல்ல. பல துறைகளிலும் உள்ள பணியாளர்கள் பிராந்திய மொழிப்

9th March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

பயிற்சி மட்டுமிருந்தால் தங்கள் காரியங்களைச் செய்துவிட்டு முடியும். பஞ்சாபிலிருந்து மதுரைக்கு ஒரு கமிஷனர் வந்திருந்தார். அவருடன் நாங்கள் ஆங்கிலத்தில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அவருக்குத் தமிழ் தெரியாது என்று நினைத்திருந்தோம். ஆனால் நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே அவர்கள் வாட்ச்மேனைத் தமிழிலே அழைத்தது மட்டுமல்லாமல் அவனிடம் ஏதோ தமிழிலே எழுதியும் கொடுத்தார்கள். ஆகவே பிற மாநிலங்களிலிருந்து வருபவர்களும் தமிழைப் படிக்கிறார்கள். எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்தியா முழுமைக்கும் தேசிய பாஷை ஒன்று வேண்டும். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை அது இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் விரும்புபவர்கள் கட்டாயம் படிக்கலாம், அந்த மார்க்கு மற்றப் பாடங்களுடைய மார்க்குக்குத் துணையாகும் என்று சொல்வதில் என்ன தவறு. இப்பொழுது வேறு கொள்கை இல்லை. கொள்கை காற்றில் பறந்து விட்டது, இந்தி ஒன்றுதான் பாக்கியிருக்கிறது என்ற முறையில் தனிப்பட்ட எண்ணத்திற்கு இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட எண்ணங்களுக்கு இடம் இல்லை. இங்கே பொன்னம்மாள் பேசுகிறாள் என்றால் அவள் லட்சக்கணக்கான மக்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறாள் என்ற அடிப்படையில்தான் பேசுகிறேன். இன்றைக்கு ஒன்று பேசுவது நாளைக்கு ஒன்று பேசுவது என்பது நல்லதல்ல என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

லஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். சில அதிகாரிகள் மிகவும் நல்ல முறையில் செயல்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து தங்களுக்குச் சாதகமான முறையில் காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்வதற்குச் சில பேர்கள் பணம் கொடுத்தாவது காரியத்தை நடத்திக் கொள்ளலாமா என்று பேசும்படியான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. என்னுடைய யோசனை ஒன்றை இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கின்றோமோ, அதே மாதிரி யார் யார் லஞ்சம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். இதுபற்றி முன்பு ஒரு தடவை நான் பேசியிருக்கிறேன். எந்தக் கை லஞ்சம் கொடுக்கிறதோ அந்த வலது கையை எடுத்துவிட்டால் கூட நன்றாக இருக்கும். இம்மாதிரி லஞ்சம் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வருவதால் நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள் கூட, வறுமை காரணமாக ஏதோ வாங்கிக் கொண்டால் என்ன, என்று லஞ்சம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, லஞ்சம் கொடுப்பவர்களுக்கும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சிலர் ஏதோ காரியத்தைச் சாதித்துக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று பத்து பேர்களிடமும் பணம் வாங்கிக்கொண்டு சென்னைக்கு வருகிறார்கள். “உங்கள் வேலையை முடித்து விடுகிறோம்” என்று ஒவ்வொருவரிடமும் சொல்லி 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [9th March 1964]

வாங்கிக்கொள்கிறார்களே, அப்படி மக்கள் மத்தியில் நடந்து கொள்கிறவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குப் பல வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இப்பொழுது 45 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கட்டடம் கட்ட இருக்கிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். என்றாலும், ஹாஸ்டலிலிருந்து சட்டசபைக்கு வருவதற்கு 13 ந. பை. வீதம் பஸ் கட்டணம் வாங்கப்படுகிறது. இது சற்றுத் தொந்தரவாக இருக்கிறது. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து, 'சில்லரை இருக்கிறதா? காசு கொடுங்கள்; டிக்கட் வாங்கியாய் விட்டதா?' என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாதபடி, இந்த 26 ந.பை. வையும் கணக்கிட்டு மொத்தமாகச் சம்பளத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டுவீடலாம். அது கூட வேண்டாம். சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் பஸ்ஸில் இலவசமாகவே அழைத்துச் செல்லலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த பஸ்ஸில் தனிப்பட்டவர்கள் வந்தால் அவர்களிடமிருந்து மட்டும் காசு வசூல் செய்து கொள்ளலாம். சட்டசபைக் கூட்டம் இல்லாத காலங்களிலும்கூட ஹாஸ்டலிலிருந்து கோட்டைக்கு பஸ் விட வேண்டும் என்று சில பேர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது அவசியம் இல்லை. சட்டசபை கூடாத சமயங்களில் டாக்ஸியில் 80 ந.பை., 90 ந.பை. கொடுத்து அங்கத்தினர்கள் பிரயாணம் செய்து கொள்ளலாம். சட்ட சபை நடக்கக்கூடிய காலங்களில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குப் பஸ்ஸிலே கட்டணம் வசூலிக்காமல் பிரயாணம் செய்ய அனுமதித்தால் கௌரவமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கோட்டையிலே பெண்கள் காப்பிடுவதற்குக் காண்மன் இருக்கிறது. காபியைப்பற்றி கணம் சகோதரி அங்கத்தினர் கூறி விட்டார். அதைப்பற்றி நான் சொல்லப் போவதில்லை. செக்ரடேரியட்டில் அதிகமான பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தப் பெண்கள் மத்தியானம் சாப்பிட வேண்டுமென்றால் அங்கே இட நெருக்கடி மிக மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டசபையிலே வேலை செய்யக்கூடிய பெண் ஊழியர்களுக்குத் தனியாக ஒரு இடத்தை ஒதுக்கிக் கொடுப்பதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சென்னைமாநகரத்தில் உள்ள மிருகக் காட்சிச் சாலைக்கு நான் நேற்றைய தினம் சென்றிருந்தேன். ஐந்து மணியானவுடனேயே பூட்டிவிடுகிறார்கள். விடுமுறை தினமான ஞாயிற்றுக் கிழமை யன்று சென்னையில் பல இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு, வெயில் சற்றுத் தணிந்தவுடன், ஐந்து மணிக்குமேல் மிருகக் காட்சிச்சாலைக்குப் போக அநேகர் வாக்கடும். ஆனால், ஐந்து மணிக்கே மூடிவிடுகிற காரணத்தால் சங்கடமாக இருக்கிறது. இது விஷயமாகச் சிறு தகராறு எல்லாம் ஏற்பட்டது. அந்த நிலைமை இல்லாமல், ஞாயிற்றுக் கிழமைதோறும், மாலை ஆறு மணி

9th March 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வரையிலும் மிருகக்காட்சிச் சாலையில் அனுமதிப்பதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு யோசனை கூறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனி பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல் வர இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து தலைவர்களையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மக்களே நேரடியாக வாட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற முறையை விரைவிலே அமுல் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான், அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிற பழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

செக்ரடேரியட்டைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் நல்ல முறையில் இங்கே வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. செக்ரடேரியட்டில் முக்கியமான பதவிகளில் உள்ள செக்ரடரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், ரெவின்யூ போர்டில் ரெட் டேபிஸம் ஒரு சில இடங்களில் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் இல்லை. ஒரு சில இடங்களில் இன்னும் ரெட் டேபிஸம் அப்படியே குளிந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். சோழவந்தானிலே ஒரு கூட்டுறவு ரைஸ் மில்லுக்கு சாங்ஷன் அளிக்கும் விஷயத்தில் தாமதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் அதற்கு 48,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்து, கட்டடம் கட்டி இரண்டரை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அது சம்பந்தமாக ரெவின்யூ போர்டில் உள்ள அதிகாரியைக் கேட்டால், அந்த அதிகாரி தலை நிமிர்ந்துகூடப் பார்க்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார். அந்த அளவுக்கு ரெவின்யூ போர்ட்டில் ஒரு அதிகாரி நடந்துகொண்டால் எப்படிக் காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெற முடியும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படிக் கால தாமதம் செய்யும் அதிகாரிகள் உடனடியாக வேலையைக் கவனிக்கத் தக்க நடவடிக்கையைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.)

* திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற வேண்டும் என்றே நான் முற்படுகிறேன்.

முதன் முதலில், இந்தியைப் பொறுத்த அளவில், மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 343-வது ஷரத்தை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்காகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த 343-வது ஷரத்திலே மூன்று அம்சங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. முதலாவதாக the official language of the Union. இரண்டாவது The official language for communication between one state and another or between a state and the Union, மூன்றாவது the language of the proceedings in the Supreme Court.

இப்படி மூன்று பிரிவுகளோடு 343-வது ஷரத்து அமைந்திருக்கிறது.

[திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்] [9th March 1964]

முதலில் நாம் முதலாவது பிரிவைப் பரிசீலிப்பது நலமாக இருக்கும். தங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் அதை ஆங்கிலத்தில் படிப்பதற்கு நான் முற்படுகின்றேன்—

“ 343 (1) 'The official language of the Union shall be Hindi in Devanagiri script.

The form of numerals to be used for the official purposes of the Union shall be the international form of Indian numerals.

(2) Notwithstanding anything in clause (1), for a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, the English language shall continue to be used for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before such commencement :

Provided that the President may, during the said period by order authorise the use of the Hindi language in addition to the English language and of the Devanagari form of numerals in addition to the international form of Indian numerals for any of the official purposes of the Union.

(3) Notwithstanding anything in this article, Parliament may by law provide for the use, after the said period of fifteen years, of—

(a) the English language, or

(b) the Devanagari form of numerals

for such purposes as may be specified in the law. ”

அதற்கடுத்தாற்போல், கமிஷன் நியமிப்பது, பார்லிமென்ட் கமிட்டி அமைப்பது, அவற்றுக்குரிய விசேஷ அதிகாரங்கள் ப்ரசிடென்ட் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதையும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியாக நமது தேசிய மொழிகள் பற்றிய நமது கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து பாராளுமன்றத்திலே இதற்கென்று ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டது. நமது மதிப்பிற்குரிய இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காற்றிலே விட்டுவிட்டார்கள் என்று எதிர்த் தரப்பிலேயிருந்து கூறப்படுகிறது. ஆனால், இந்த ஷரத்தை ஊன்றிப் படிக்கின்றபோது, நமது தேசத்திற்கு ஒரு தேசிய மொழி வேண்டும், அந்தத் தேசிய மொழியைக் கற்பதற்கு நாம் எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதிலே எந்த விதமான ஐயப்பாடும் ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“ English shall continue to be used ” என்று தான் இந்த ஷரத்திலே இப்பொழுது இருக்கிறது. அதன் மூலம் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் நமது ஆட்சி மொழியாக இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. ஆனால், இந்தத் தேசத்திலே ‘டைரக்டிவ்’ ஆக ஒரு ஆர்ட்டிகிள் இந்த சாப்டரிலே அமைந்திருக்கிறது. அது ஆர்ட்டிகிள் 351.

“ Directive for development of the Hindi language ” என்று இருக்கிறது. இந்த மொழியைப் பொறுத்த வரையில் நாம் நமது கொள்கையைச் சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேல் நாட்டை நாம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்கிலாந்து

9th March 1964] [திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்]

தேசம் உலகத்திலேயே மாபெரும் வல்லரசாக விளங்கிக் கொண்டிருந்த தேசம் ஆகும். அதற்குத் தேசிய மொழியாக ஆங்கிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்கா தேசத்திலும் ஆங்கிலம் தேசிய மொழியாக இருக்கிறது. லீப்ரெஞ்சு நாட்டில் லீப்ரெஞ்சு தேசிய மொழியாகவும் ஆட்சி மொழியாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி, நாமும் முழுமையான இந்தியா என்று நினைக்கும்போது, நமக்கு இந்தியிலே வெறுப்பு ஏற்படுவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்பது தான் என்னுடைய துணிச்சலான கருத்து ஆகும்.

மேலும், உலக அறிவை ஆங்கிலத்தின் மூலமாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால், ஆங்கிலத்திற்கு நாம் முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறோம். அதற்கு எவ்வளவு பிரா தான்யம் அளித்திருக்கிறோமோ அதே மாதிரி நம்முடைய தேசிய மொழியாகிய இந்தி மொழியைக் கற்பதற்கு நாம் முற்பட வேண்டும். ஒரு வேளை அரசியல் கருத்திலே வேற்றுமை இருந்தாலும், பிற மாநிலங்களில் என்ன நடக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆழ்ந்து கவனிப்பது உசிதமாக இருக்கும். நமது அண்டை மாநிலங்களில் இந்தியைப் பொறுத்த வரையில் என்ன என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நீங்கள் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கேரளாவில் இந்தி இன்று கட்டாயப் பாடமாக இருக்கிறது. மைசூரிலும் இந்தி கட்டாயப் பாடமாக இருக்கிறது. அதே மாதிரி, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும் இந்தி கட்டாய பாடமாக இருக்கிறது. நமது தமிழகத்திலே மட்டும் அது ஒரு இஷ்ட பாடமாக இருக்கிறது. கழிந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்தி கற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அறிவித்தார்கள். அப்பொழுது இந்தி இஷ்ட பாடமாக இருந்த போதே மொத்தமாக இந்தப் பரீட்சையிலே தேர்வு பெற்ற மாணவர்கள் 52 சதவிகிதத்திற்கு மேல் என்ற கணக்கை அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தியைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு நாம் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். ஒரு வேளை ஒரு சிலர் இந்தியை ரகசியமாகப் படித்துக் கொள்வார்கள். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற உத்தியோகங்களிலே அவர்கள் வருவதற்கு அது வசதியாக இருக்கும் ஆகவே, இந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வருகின்ற மாணவர்கள் இந்தியைக் கற்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் எல்லாவிதமான ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 343-ஆவது ஷரத்து பிரகாரம் இனியும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இருக்கும். ஆனால் இடைக்காலத்தில் இந்தியைக் கற்றுக் கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நாம் செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் பணிவோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நமக்கு விருப்பு, வெறுப்பு இருப்பது சகஜம். ஆயினும் பண்டைய காலம் முதல்

[திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்] [9th March 1964]

பன்மொழி தெரிந்தவர்களைப் பாராட்டுவது நம் வழக்கமாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நாம் வகுத்துக் கொண்டுள்ள மும்மொழித் திட்டம் மிகவும் சிறப்பானது. அதைக் கண்டிப்பாக நாம் ஆதரித்தேயாகவேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய மும்மொழிக் கொள்கையைத் தைரியமாகவும், துணிகரமாகவும் எடுத்துச் சொல்லி நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர் இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் முதல் அமைச்சராக இருப்பதனால் நாம் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு இதுபற்றி அதிகமாகப் புத்திமதி கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அடுத்து என்னுடைய பகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக எங்கள் பகுதி தமிழகத் தோடு சமீப காலத்தில் வந்து இணைந்த பகுதி. இணைப்பு ஏற்பட்டு எட்டு வருஷங்களாகிவிட்டன. இணைப்பின் காரணத்தினால் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்கள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்கான தீர்வுகளை இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள பல சட்டங்கள் இன்னும் அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. உதாரணமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொருத்த அளவில் புனாலோசனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் டென்னிஸ் லா ஜனமிகரம், மணியம்கரம், கண்டுசிறுஷி என்று பலவகையாக இருக்கிறது.

ஜனமிகரம் என்றால் குடியானவர்கள் வரிக்கு மேலாக ஒரு தொகை செலுத்த வேண்டிய கஷ்டம் இருக்கிறது. நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாகவே குடியானவர்கள் இருந்தாலும் இந்த மேல் வரியைக் கொடுக்காவிட்டால் அவர்களை நிலத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்த முடியும். இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

மணியம்கரம் என்பது ஸ்ரீபத்மநாபஸ்வாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலம்—அந்த நிலத்தின் மேல் பல வரிகள் இருக்கின்றன அரசாங்க வரி நீங்கலாக, ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எட்டு கோட்டை முதல் பத்து கோட்டை ஆலயத்திற்கு வரி செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. அதைத் தவிர அரசாங்க வரி. அதில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் விளைவது குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆலயத்திற்குச் சேரவேண்டிய வரியை வசூல் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் பன்முறை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தகுந்த சட்டம் கொண்டுவந்து இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் அந்தப் பகுதிக்கு முதல் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் வந்தபோது கூடக் குறிப்பிட்டோம். அதையும் சீக்கிரமாகச் சட்டம் கொண்டு வந்து நீக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th March 1964] [திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னும் சிடி டெனனன்ஸி ஆக்ட், டெட் ரிலீப் ஆக்ட், ஆகிய வற்றை எல்லாம் அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே திருவிதாங்கூர் பகுதியில் இருந்தபோது டெட் ரிலீப் ஆக்ட் இருந்தது. அதனுடைய கால வரையும் இப்போது தீர்ந்துவிட்டது. ஆகவே இந்தப் பகுதியில் உள்ள அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் அந்தப் பகுதிக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். இன்னும் நாற்பது, அறுபது சட்டத்தையும் அந்தப் பகுதிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்போதுதான் சட்ட இணைப்பு பூரணமாக ஏற்படும். இன்னொன்று, முக்கியமாக சர்வீஸ் இணைப்பு ஒருசில இலாகாக்களில் நடந்து இருக்கிறது. கடந்த எட்டாண்டுகளாக முதலில் எவ்வளவு சம்பளம் பெற்றார்கள், எந்தப் பதவியில் சேர்ந்தார்களோ அதிலேயேதான் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்ப இன்னும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. சம்பள உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையையும் துரிதமாகத் தீர்ப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கு சுமார் 40 லட்சம் ரூபாயில் பெரிய ஹாஸ்டல் கட்ட ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. எங்களுடைய துணைத் தலைவர் கூறியதுபோல் அவ்வளவு பெரிய தொகையைச் செலவழித்து இன்றையதினம் கட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை. இருக்கிற ஹாஸ்டலோடு பற்றாக்குறையாக தேவையுள்ள அறைகள் கட்டினால் போதும். அதோடு இப்போது அங்கு தேவைப் படுகிற வசதிகளை நாம் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக போன் வசதி இல்லை. இருக்கிற போனில் வருகிற அங்கத்தினர்கள் பேச முடிவது இல்லை. அதற்காக நான்கு அறைகளுக்கு ஒரு போன் என்றாவது உடனடியாக வைக்கவேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இவ்வளவு லட்சம் ரூபாயைச் செலவழிப்பதைவிட நான் ஒன்றுக்கு 2-1/4 ரூபாய் வாடகை ஒரு அறைக்கு இப்போது ஒரு அங்கத்தினருக்கு என்று வாங்கப் படுகிறது. சட்டமன்றம் நடக்கிற காலத்தில் இம்மாதிரி அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வாடகை வாங்குவதை வேண்டுமானால் தள்ளிக் கொடுக்கலாம். நாங்கள் பெங்களூருக்குச் சென்றபோது பார்த்தோம். கூட்டங்களுக்கு என்று உறுப்பினர்கள் வருகிற காலத்தில் அவர்கள் தங்குகிற விடுதிகளுக்கு வாடகை கிடையாது. அதுபோல நாமும் செய்யலாம்.

மேலும் இங்கிருந்து விடுதிக்கும், அங்கிருந்து சட்டமன்றத் திற்கும் வருவதற்கு உறுப்பினர்கள் சர்க்கார் பஸ்களுக்கு டிக்கட் திற்கு பணம் கொடுத்தே வருகிறார்கள். போகிறபோதும், வரு

[திரு. எம். எஸ். மணி] [9th March 1964]

கிறபோதும் சில்லரை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தினந்தோறும் இப்படி வாங்குவதைவிட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 25 ரூபாய் என்று வசூலித்து ஒரு பாஸ் வழங்கி விட்டால் அவர்கள் எங்குவேண்டுமானாலும் போய்வர வசதி ஏற்படும். எந்தப் பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் போய்வர நிரந்தர வசதியாக இருக்கும்.

மேலும் இப்போதுள்ள ஹாஸ்டலில் பணியாளர்கள் மிகமிகக் குறைவு. கடைகளுக்குச் சென்று வரவேண்டுமானாலும், தபாலாபிசுக்குச் சென்றுவர வேண்டுமானாலும் போதுமான பணியாளர்கள் கிடையாது. ஆகவே பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டுவதற்கு முன்வரவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. பல பணியாளர்கள் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. கூட்டம் முடிந்து அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் பகுதிக்குச் சென்றவுடன் இவர்களையும் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டம் முடிந்த பின்பும் கூட வெளியூர்களில் இருந்து பல அதிகாரிகள், பல மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்து தங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கும் பணியாளர்கள் தேவைப்படும். எனவே இப்போதுள்ள பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

மேலும் சட்டமன்றத்தைப் பொருத்தவரையில் அங்கத்தினர்கள் பல கேள்விகளை அனுப்புகிறார்கள். அனுப்பப்படுகிற கேள்விகளில் பாதி பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அல்ல என்ற காரணத்தைக் காட்டி திருப்பி அனுப்பப்பட்டுவிடுகிறது. அப்படித் திருப்பி அனுப்புகிற கேள்வியையே பத்து நாட்கள் கழித்து வேறு ஒரு தாளில் குறித்து அனுப்பினால் வாங்கிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். அதே கேள்விகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அதனால் சரியான முறையில் கேள்விகள் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லையோ என்று தோன்றுகிறது. அப்படியில்லாமல் கனம் அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளை அனுப்பினால் நல்லமுறையில் அவற்றைப் பரிசீலித்து குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பதில் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். மேலும் கேள்வி நேரத்தை சில நாட்களில் அரை மணியாகக் குறைத்துவிடுகிறார்கள். சில முக்கியமான கேள்வி வருகிறபோது அடுத்த கேள்விக்குப் போய் விடுகிறார்கள். அப்படியின்றி கேள்வி நேரத்தை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த பூரண சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்கள் பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்புகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். நகரப் பகுதி அங்கத்தினர்களுக்கு அத்தகைய வசதி கிடையாது. தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் நடைபெறுகிற முக்கிய அலுவல்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் மக்கள் குறைபாடுகளை அவ்வப்போது தெரிந்து கொள்வதற்கும் விரும்பினால் கலெக்டர் காரியாலயத்தில் உள்ள ஜீப்புக்களையாவது நகராட்சி மன்றத்தில் உள்ள ஜீப்புக்களை

9th March 1964] [திரு. எம். எஸ். மணி]

யாவது வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் இந்த அங்கத்தினர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு வசதி தரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நகர சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்பொழுதே தம்முடைய தொகுதியில் ஓரிடத்தைப் பார்வையிடப் போக வேண்டுமென்றால் அதை அதிகாரிக்கு அறிவித்து, அந்த அதிகாரியோடு கூடச் சென்று சுற்றிப் பார்த்து வரலாம். அங்கத்தினர் பார்க்கவேண்டும் என்கிற திட்ட வேலைகளை அதிகாரிகள் தங்களுடன் உறுப்பினரை அழைத்துச் சென்று சுற்றிக் காட்டலாம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தப்பித் தவறி சில பகுதிகளில் நாங்கள் அதிகாரிகளுடன் சென்றால், உடனே அந்த அதிகாரிகள் மீது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் புகார் செய்கிறார்கள். 11-00 a.m.
அடுத்து அமைச்சர்கள் வருகிறபோது மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு நல்ல முறையில் தொடர்பு கொள்ள முடிவதில்லை. அமைச்சர்கள் வந்திருக்கிறபோது அவர்கள் தங்குகிற விடுதிகளில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அதிகமாகக் கூடிவிடுகிற காரணத்தால் சொல்ல வேண்டிய குறைகளைப் பற்றிக் சொல்ல முடியாத நிர்வாகம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. கூடுமான அளவுக்கு அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்ற என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது திருச்சியில் நடந்த ஒருசில நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிற்கிற வேட்பாளர்கள் திருச்சி நகரில் தேர்தல் அதிகாரியிடம் போய் வாக்காளர்கள் ஜாபிதா வேண்டுமென்று கேட்டால், 'ஜாபிதாவின் பிரதிகள் கைவசம் இல்லை; வேண்டுமானால் இருக்கிற ஜாபிதாவிலே பெயரைப் பார்த்துக் கொண்டு போங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களிடத்தில் இரண்டு, மூன்று ஜாபிதாக்கள் இருந்தன. இந்த நிலைமை எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்று கேட்டால் 'அது எங்களுக்குத் தெரியாது' என்று சொன்னார்கள். அதோடு தேர்தல் நேரத்திலே புதிதாக 120 குழாய்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று புதிய ரோடுகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கமிஷனரையும், எஞ்சினீரையும் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள முக்கியஸ்தர்கள் அழைத்துக் கொண்டு சென்று 'எங்களுக்கு வேட்டுப் போட்டால் குழாய்கள் வரும்; விளக்குகள் வரும்' என்று கூறி தேர்தல் நேரத்திலே அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட காரியங்களைத் தேர்தல் சமயத்தில் செய்யாமல் தேர்தலுக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ செய்யவேண்டும். அதோடு திருச்சி நகராட்சி எல்லைக்கு உட்பட்ட சினிமாக் கொட்டகைக்கு இன்றையதினம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். 'அந்த வரியை ஓரளவு நீக்கி விடுகிறோம்' என்று அந்த சினிமா கொட்டகை உரிமையாளரிடம் கூறி, அதன் மூலம் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் புத்தாயிரம் ரூபாயை நன்கொடையாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பணம் வசூலிக்கப்பட்டு திருச்சியில் வாக்காளர்கள் அத்தனை பேருக்கும் பணம்

[திரு. எம். எஸ். மணி] [9th March 1964]

கொடுக்கப்பட்டது. இந்த மாதிரி வாக்காளர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிற நேரத்திலே போலீஸ் பந்தோபஸ்தோடு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னபோது 'நீங்களும் பணம் கொடுங்கள், உங்களுக்கும் பந்தோபஸ்து தருகிறோம்' என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். ஒன்று பணம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். பணம் கொடுப்பது தவறு என்று சொல்கிற நேரத்தில் அதிகாரிகளே பந்தோபஸ்து கொடுக்கிற நிலைமையை நீக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெளியூர்களிலிருந்தும் மில்கனில் இருந்தும், மற்றும் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் இருந்தும் ஏராளமானவர்களைக் கொண்டு வந்து அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். இவ்வாறு திருட்டு வோட்டளிப்பதற்காக வெளியூரிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருவதை அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னால் 'நீங்களும் வேண்டுமானால் வெளியூரிலே இருப்பவர்களை அழைத்து வாருங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். அதோடு கூட தேர்தலுக்கு முதல் நாள் வரையிலே யார் யார் போலிங் அதிகாரிகளாகப் போடப்பட்டிருந்தார்களோ அவர்களையெல்லாம் கூடத் தேர்தல் நாளன்று மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திருச்சி 10 வது வார்டில் போடப்பட்ட போலிங் ஆபீசர்களின் லிஸ்ட் காங்கிரஸ் கமிட்டி அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு பின்னர் திருத்தியமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னபோது, 'இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்ன செய்வது?' என்று கூறிவிட்டார்கள். அங்கு போய் வோட்டுப் போட வருகிறவர்களை 'சேலஞ்சு' செய்வதற்காகப் பணம் கட்டினால் தேர்தல் அதிகாரிகள் வாங்க மறுத்து விட்டார்கள். அதோடு சாவித்திரி வித்தியா சாலா என்ற கல்லூரி உபாத்தியாயினிகள் எல்லோரும் போலிங் அதிகாரிகளாகப் போடப் பட்டார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸின் சார்பாக உள்ளே பணியாற்றவேண்டுமென்ற முறையிலே நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வோட்டுப்போட வந்த தாய் மார்களை 'காளை மாட்டுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு பகிரங்கமாகச் சொல்லப்பட்டது.

அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் கூறியும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. ஆகவே, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த வேட்பாளர்கள் அந்தப் போக்கைக் கண்டித்து 'வாக் அவுட்' செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற பொதுத் தேர்தலிலே வோட்டுப்போடும் பெட்டி ஸ்டில் பெட்டியாக இருந்தது. ஆனால் நகரசபைத் தேர்தலின்போது சென்னையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் அரப் பெட்டி பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்த மர்ப்பெட்டிகள் சில தொகுதிகளில் உடைக்கப்பட்டிருந்தன. அதைப் பற்றித் தேர்தல் அதிகாரியிடம் எடுத்துச் சொன்னபோது 'போலிங் அதிகாரிகளைப் போய்க் கேளுங்கள்' என்று பதில் சொல்லிட்டார். இந்த வகையில் நடந்து முடிந்த தேர்தலிலே நல்ல நிலைமைகள் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தான் நான் கூற விரும்புகிறேன். தாய்க்குலத்தைப் பற்றிக் கடுமையாகத் தாக்கி பேசப்பட்டதாக சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். எந்தக் கட்சியினரானாலும்

9th March 1964] [திரு. எம். எஸ். மணி]

தாய்குலத்தைத் தாக்கிப் பேசினால் அது கண்டிக்கத் தக்கதாகும். நாங்களும் தாய், தமக்கையரோடு இருக்கிறவர்கள்தாம். ஆனால் ஒரு பெண் அங்கத்தினர், அதுவும் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர் திருச்சி வந்தபோது தாய்குலத்திற்குரிய உரிய கண்ணியத்துடன் பேசவில்லை. அவர் என்ன பேசினார் என்பதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். [மானியக் கோரிக்கையை முதல் முதல் துவக்கி வைத்துப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரை விவாதத் திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது 'பாகிஸ்தானுக்குப் போ' என்று சென்னது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நமது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் யாரைப் பாகிஸ்தானுக்குப்போ என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்றால், மாணவர்களுக்கு இந்தியை இந்த மாகாணத்தில் சுட்டாயப் பாடமாக வைக்காமல் இருந்தும் பரீட்சையில் உட்கார மாட்டோம் என்று சொல்கிறவர்களைத் தான் பாகிஸ்தானுக்குப் போய்விடுங்கள் என்று கூறினார் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இந்தி வேண்டாமென்று என்னுடையவர்கள் பரீட்சையில் உட்கார நிமித்தம் இல்லை; நிர்ப்பந்தம் இல்லை. அவ்வாறு நிமித்தம் இல்லாதபோது, அவர்களை இந்திப் பரீட்சை எழுதக் கூடியவர்களை 'பரீட்சை எழுதாதே' என்று சொன்னால் அவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போக வேண்டியவர்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்திப் பரீட்சை எழுதாதவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள் என்று, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதற்கும், இன்று கூறுவதற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொஞ்ச நேரம் கழித்து வந்தார்கள். நாங்கள் இந்தி படிக்காவிட்டாலும், வேறு யாரும் படிக்கக்கூடாது என்று தடை செய்வார்களானால் அவர்களைப் பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே பேசியதன் தவறை உணர்ந்து திருத்திக் கொண்ட வாசமாகத் தெரிகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பத்திரிக்கைக்காரர்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் எழுதுவதை வைத்துக்கொண்டு சொல்வதில் அர்த்தமில்லை.

[9th March 1964]

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜட் உரையில் அளித்த பதிலுக்குத் தெளிவாக விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள். மதிப்புமிக்க யூனியன் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களிடத்தில் முதலமைச்சர் கொண்டுள்ள அதே கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கூறி இருக்கிறார்கள்.

‘While asking the South to voluntarily help the Government in making Hindi the Official Language, he was totally against the use of any force or aggressive tactics. No step in this direction could be taken without carrying either the South or Bengal with others, as India without them might be nothing.’ என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

அந்தப் பிரச்சனை பற்றித்தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையிலும் சொல்லியிருப்பதால் இந்த மொழிப் பிரச்சனை பற்றி நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு கருத்துத் தெளிவுடனும் எவ்வளவு தைரியத்துடனும் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சபை உணரும். அடுத்தபடியாக, ஹாஸ்டல் விஷயமாக இங்கு பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டன. சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் இப்போது தங்கும் விடுதியைத் திருத்தியமைக்கலாம் என்றும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிலர் சொல்கிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உசிதமாக இருக்குமோ தெரியாது. மலை வாச ஸ்தலங்களில் இருந்து வரும் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இப்போதுள்ள ஹாஸ்டல் மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே ஹாஸ்டல் கட்டும்போது எங்களைப் போன்றவர்களுக்காக இரண்டு அல்லது மூன்று “ஏர் கண்டிஷன் ரூம்கள்” கட்டித் தர வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பஸ்ஸில் அடிக்கடி சில்லரை கேட்டுக் கொடுப்பதற்கு உள்ளாகவே ஹாஸ்டலுக்கு பஸ் போய் சேர்ந்து விடுகிறது. ஆகவே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. மணி அவர்கள் சொன்னதுபோல் வருடத்திற்கு 20 அல்லது 25 ரூபாய் என்று வசூல் செய்து எங்களுக்குப் பாஸ் கொடுத்து விட்டால் வசதியாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து தேர்தல்களில் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வசதி இல்லாமல் போனாலும், தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் பல முக்கியமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், பஞ்சாயத்து தலைவர்களாவது நேரடித் தேர்தல் மூலம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவை வரும் தேர்தலிலாவது அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சட்ட சபையைக் கோடை காலத்தில் உதகையில் கூட்டவேண்டுமென்று பொது விவாதத்தின் போதே கூறியிருக்கிறேன். என் கோரிக்கையை நான் மறுமுறையும் இந்த சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களிடம் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா அங்கத்தினர்களையும் தாங்கள் தயவுசெய்து எப்படியாவது சம்மதிக்க வைத்து கூட்டத்தை மே மாதம் உதகையில் கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

9th March 1964]

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரியக் கோரிக்கையின் மீது எழுகின்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க நான் விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சென்னை மாநிலத்தோடு இணைந்து ஏறத்தாழ எட்டு ஆண்டுகள் ஆகிறது. இன்னும் அங்கு பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப் படாமலேயே இருக்கின்றன. அங்கிருந்து வரும் உறுப்பினர்கள் அப்பிரச்சனைகள் பற்றி பல தடவைகள் இந்த மன்றத்தில் கூறியும் இன்னும் ஒரு முடிவும் காணவில்லை. நாங்கள் எங்கள் தொகுதிகளுக்குச் சென்றால் அங்குள்ள மக்கள் எங்களைப் பார்த்து ஏளனமாக, அங்கு “சட்டசபையில் நீங்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா”, என்று கேட்கிறார்கள். எங்கள் பிரச்சனைகளுக்குப் பரிசாரமே காணவில்லையே என்று குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உத்தியோக இணைப்பு இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறியதுபோல், சென்னை யோடு இணைந்து எட்டு வருடங்கள் ஆகின்றன. 1956-ல் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் அவர்கள் என்ன சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்களோ, அதே சம்பளத்தைத்தான் பல அதிகாரிகள் இன்றும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் உத்தியோக உயர்வு விஷயத்திலும், தகுதி பெற்றவர்களாக இருந்தும் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இன்டக்ரேஷன் இன்னும் தாமதப்படுத்தப் படாமல் உடனடியாக இந்த ஆண்டுக்குள்ளேயே எப்படியாவது முடிக்கப் படுவதற்கு எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த எட்டு ஆண்டு காலத்தில் அங்குள்ளவர்களுக்கு கெஸ்ட்டட் போஸ்ட் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவோ படித்திருந்தும் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். பொதுவாக ஆட்சி முறையைப்பற்றி ஒன்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பெர்ஸனல் பைல் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதில் உள்ள குறைகள் என்னவென்றால், அதை வைத்திருக்கும் அதிகாரி தனக்குக் கீழுள்ள சிப்பந்திகளை அதை வைத்துக் கொண்டு பயமுறுத்தி அதிகாரம் செலுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க இந்த பெர்ஸனல் பைல் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுகிறது. சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் தங்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கலாம் என்று பலர் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார், அவருக்குக் கீழ் இன்னொருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு ஜூனியராக கீழேயிருப்பவருக்கு பதவி உயர்வு வரவேண்டுமென்றால் ரூதரில் இருப்பவரை தரம் தாழ்த்த இந்த பைலில் ஏதாவது ரிமார்க் எழுதி வைத்தால் போதும். அப்போது அவரை தரம் தாழ்த்திவிட்டு தனக்கு வேண்டியவருக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்க இது பயன்படுகிறது. ஆகவே பெர்ஸனல் பைல் அடிப்படையிலே பதவி உயர்வு வைக்காமல் சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் முன்னர் குறிப்

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [9th March 1964]

பிட்டதுபோல் எந்த அதிகாரியைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றாலும், எந்த அரசாங்க ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றாலும், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுப்பதுதான் நல்லது. அப்போது குறைபாடுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கும். உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதில் குறைபாடுகள் ஏற்பட வழியிருக்காது. அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர்களையோ அல்லது அதிகாரிகளையோ பார்க்க வேண்டுமென்றால் அதிக நேரம் காத்து நிற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்தமட்டில் சட்டசபைக் கூட்டத்தின்போதுதான் அதிகமாக வருகிறார்கள். மற்றவர்களும் வருகிறார்கள். எப்பொழுது வருவதாகயிருந்தாலும் முன்னால் தெரிவித்துவிட்டு வந்தால் அல்லது போன் செய்தால் தாமதம் இல்லாமல் பார்க்கலாம். முன்னரே சிலரை வரச் சொல்லியிருக்கலாம். அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். ஆகவே, திடீரென்று சொல்லாமல் வந்துவிட்டு காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று வருந்துகிறார்கள். அவர்கள் போன் செய்து விட்டோ அல்லது கடிதம் எழுதியோ இன்ன டைம் என்று குறிப்பிட்டு விடலாம். அப்போது தாமதம் இன்றி பார்க்க முடியும்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : சில அதிகாரிகளிடம் ஷிப்டிங் கார்ட் கொடுத்து இரண்டு மணிநேரம் கழிந்தும் பார்க்க சமயம் கிடைப்பதில்லை. அப்படிப் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட டைரக்டர் இருக்கிறார். டைரக்டரைப் பார்க்க மிகவும் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று நாட்கள் முயற்சித்தாலும் பார்க்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. அங்குள்ள ப்யூன்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்தால் நல்லது. ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்து விட்டு வெளியே வந்தால் 10, 15 பேர்கள் எங்களை வளைத்துக் கொள்கிறார்கள், எங்களுக்கு ஏதாவது கொடுங்கள் என்று. அவர்களுக்குக் கிடைப்பது குறைந்த சம்பளம். செக்ரட்டேரியட்டிலும் அந்தத் தொல்லை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ப்யூன்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். அமைச்சர்களுக்கு வேலைபளு இருக்கிறது. அமைச்சர் சளின் மேஜை மீதுள்ள பைல்களின் உயரத்தைப் பார்த்தால் அமைச்சர்களின் முகம் தெரியாமல் பைல்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆகவே இந்த அமைச்சரவையை விஸ்தரித்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். பல மாவட்டங்களிலிருந்தும் குறைபாடுகள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. கவுன்சிலில் கூட ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அமைச்சர்கள் தங்கள் மாவட்ட நலன்களைத்தான் கவனிக்கிறார்களே தவிர பிற மாவட்டங்களைப் பற்றி கவனிக்கவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும் நிலையில் அமைச்சரவையைப் பெருக்கினால் வசதியாக இருக்கும். அதைச் செய்யாது போனாலும் சபைக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது மாவட்டப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து, அமைச்சர்கள் அவர்களுடன்

9th March 1964] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

கலந்து ஆலோசித்து அவர்கள் குறைகளைத் தெரிந்து கொண்டால் நலமாகயிருக்கும். எங்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கூப்பிடாமல் இருந்தாலும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுையாவது கூப்பிட்டுக் கேட்டால் நலம் பயப்பதாக இருக்கும். சுற்றுப்பிரயாணம் செல்கிற அதிகாரிகளும் கொஞ்சம் மனதில் கொள்ளவேண்டியது தாங்கள் தங்கியிருக்கும் விடுதியின் செலவு, தங்களது உணவின் செலவு இவற்றையெல்லாம் அவர்களே மேற்கொள்ளுவது நலமாகயிருக்கும். குறைவாகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கீழ் வேலை செய்கிறவர்கள் அவர்களே திட்டமிட்டுக் கொண்டு அந்தச் செலவை ஏற்றுப் பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள். நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியில் தங்கும் சிலர் அவர்கள் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றிக்கொண்டால், அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற கெட்ட பெயரை மாற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் அங்கத்தினர்களுக்குக் கார் கொடுக்கவேண்டும் என்று பலர் சொன்னார்கள். நான் அவ்வாறு கூட சொல்லவில்லை. அரசாங்க பஸ்கள் எங்கெல்லாம் போகின்றனவோ, அந்த பஸ்களில் இலவசமாகப் பிரயாணம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மான்யக் கோரிக்கைகளில் முக்கியமாக எலக்ஷன் என்ற தலைப்பில் மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. எலக்ஷன் நடத்துவதில், நாம் இப்போதுதான் நகரசபை தேர்தல்களை நடத்தியிருக்கிறோம். மேலும் இந்த நகரசபை தேர்தல் 1967-வது ஆண்டில் நடைபெற இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பொதுத் தேர்தலும் நடைபெறும். அந்த நேரம் வரும்போது நகரசபைத் தேர்தலை மாற்றி வைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்து எலக்ஷன் இந்த ஆண்டில் வேறு வைத்திருக்கிறோம். அதையும் பின்னால் 1967-வது ஆண்டில் நடத்தப்போகிறோம், சாதாரணமாக இப்போது பாராளுமன்ற தேர்தலையும், சட்டமன்ற தேர்தலையும் ஒரே நாளில் நடத்துகிறோம். பாராளுமன்றத்தில் நிற்கின்றவர்களுக்கு ஒரு வோட்டும் சட்ட மன்றத்திற்கு நிற்கின்றவர்களுக்கு ஒரு வோட்டும் போடுகின்ற முறையில் இப்போது தேர்தலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் இப்போது நாம் குறிப்போடும் முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறை இருக்கும் போது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், பாராளுமன்றத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் இரண்டு வாக்குகளைப் போடும்போது, அதே நேரத்தில் நகரசபைகளுக்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் சேர்த்து மூன்று வோட்டுகளாகப் போட்டுவிட்டால் என்ன என்பதுதான். பாராளுமன்றத்திற்கு ஒரு வோட்டு, சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு வோட்டு, கடைசியில், நகரத்திலுள்ளவர்கள் நகரசபைக்கு ஒரு வோட்டும், அல்லது கிராமப்புறங்களி

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [9th March 1964]

இன்னவர்கள் பஞ்சாயத்து சபைக்கு ஒரு வோட்டும் இப்படியாக மூன்று வோட்டுகளையும் ஒரே நேரத்தில் போட்டுவிட்டால், மாநிலம் முழுவதும் ஒரே நாளில் இந்தத் தேர்தல் வேலை முடிந்து விடும். இதன் மூலம் தேர்தலில் நிற்கின்றவர்களுக்கும் கஷ்டமிராது, பொதுமக்களுக்கும் கஷ்டமிராது, ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற இடைஞ்சல்களைப் போக்குகின்ற முறையில் நான் சொன்ன இந்த முறையை அனுசரிக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முன்பு பார்லிமெண்டுக்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் இரட்டைத் தொகுதிகளை வைத்திருந்தோம். இப்போது அவ்வித மில்லாமல், பொதுத் தொகுதி, ரிசர்வ் தொகுதி என்று சீர்படுத்தி விட்டோம். ஆனால் இப்போதும் நகரசபையைப் பொறுத்த வரையில் பொது, ரிசர்வ் இரண்டும் சேர்த்து இரட்டை மெம்பர் தொகுதி என்ற முறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதையும் மாற்றி பொது வார்டு, ரிசர்வ் வார்டு என்று ஏன் அமைக்கக் கூடாது என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கக் கூடாது? இப்போது சட்டசபைகளுக்கு இருந்த இரட்டைத் தொகுதி முறையை ஒழித்துவிட்டோம். அதே போன்று இப்போது நகரசபைகளில் இருக்கும் இரட்டை மெம்பர் வார்டு முறையையும் ஒழித்துவிட வேண்டும். அரிஜன மக்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் தனியாக ரிசர்வ் தொகுதி என்று நகர சபைகளிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோன்று இப்போது நகரசபைகளில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக வார்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதும் நல்லதல்ல. ஜாதியின் அடிப்படையில், ஆண்களுக்கு ஒன்று, பெண்களுக்கு ஒன்று, என்று தனியாக வைத்திருப்பது உகிதமல்ல. நான் தாய்மார்கள் தேர்தலில் வா வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பொதுத் தொகுதியில் போட்டியில் எத்தனையோ பெண்கள் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு தொகுதி வைப்பானேன்? இதையும் மாற்றி அமைப்பதற்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், முக்கியமாக தேர்தல் காலங்களில், பொய் வோட்டுகள் போடுவது நடந்து வருகிறது. முக்கியமாக கிராமப்புறங்களில் பொய் வோட்டு போடுவது முடியாது, நகரங்களில் தான், அதுவும் சென்னை போன்ற நகரங்களில் பொய் வோட்டு போடுவது சுலபமாக இருந்து வருகிறது. வட சென்னையிலுள்ள ஒருவர் அங்கே வோட்டு போட்டுவிட்டு, திரும்பியும் தென் சென்னையில் வந்து வோட்டு போட்டுவிடுகிறார். இதைக் கண்டு பிடிப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கண்டு பிடிக்கவும் முடியவில்லை. இந்த மாதிரி சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு, பரிட்சாத்தமாக சென்னை நகரத்திலாவது வோட்டர்களுடைய போட்டோவை எடுத்து ஒரு அடையாள சீட்டாகக் கொடுத்துவிட்டால், அதைக் கொண்டு வந்து வோட்டுப் போட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால், தேர்தல் அதிகாரிகள் வோட்டர்களை 'ஐடண்டிபிக்கேஷன்' செய்து கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதற்குக் கொஞ்சம் புணம்

9th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

அதிகமாக செலவானாலும்கூட, சென்னை நகரத்திலாவது இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப்பிரச்சனைப் பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. இதைப்பற்றி பேசும்போது, இந்தி மொழி ஆட்சிமொழியாக வந்த போதிலும்கூட, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருந்து வரும் என்று இந்த மன்றத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத்தில்கூட, இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தி என்பது இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் அல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும் படிக்கவேண்டும் என்ற நிலை இருந்த போதிலும், நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டால், இந்தி ஆட்சிமொழியாக இந்த நாட்டுக்கு வராது, வராது என்று எத்தனையோ முறை சொல்லியும்கூட, இந்தி புகுத்தப்படுகிறது, இந்தி புகுத்தப் படுகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அதில் என்ன அர்த்த மிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக் கும் என்று நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட் டிருந்தாலும்கூட, இந்தி வந்து விட்டது, இந்தி வந்து விட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டு, தமிழ் வேண்டும், தமிழ் வேண்டும் என்றெல் லாம் கூக்குரல் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், அதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் வேண்டும், தமிழ்க் கல்லூரி வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடிய அரசியல் தலைவர் யாராவது தங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கவிட்டிருக்கிறார்களா? காண்பியுங்கள் பார்க்கலாம். இவ்விதம் சொல்லக்கூடியவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் குழந்தைகளை ஆங்கிலப்பள்ளிகளில்தான் படிக்க வைக்கிறார்கள். 'தமிழுக்காக நாங்கள் போராடுகிறோம், அதற்காகவே நாங்கள் பாடுபடுகிறோம்' என்று சொல்வதில் மட்டும் எந்த விதமான அர்த்தமும் இல்லை. நாம் மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன், வட நாட்டில் இருக்கின்றவர்கள் எல்லாரும் இரண்டு மொழிகளைத்தான் படிக்கிறார்கள் என்று. இவர்கள் எல்லோரும் இந்தியைத் தெரிந்தவர்கள் என்று சொல்லி விட முடியாது. இந்தி, இந்துஸ்தானி, பெங்காளி, ஒரியா இவர்கள் எல்லோரும் இந்தி தெரிந்தவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரியாவைத் தெரிந்தவர்கள் இந்தியைப்படிக்கும் போது மும்மொழியாகவில்லையா? ஒரு பெங்காளியை எடுத்துக் கொண்டால், பெங்காளி, ஆங்கிலம், இந்தி இந்த மூன்று மொழி களையும் படிக்கும்போது, மும்மொழியாகவில்லையா? வடநாட்டுக் காரர்கள் என்றால் உடனே எல்லோரும் இந்திக்காரர்கள்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் உண்மைக்குப் புறம்பாக, தமிழ்நாட்டுக்காரர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். படிக்கின்ற மாணவர்கள் தாங்கள் மூன்று மொழிகளையும் படித்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லும் போது, ஏன் அவர்கள் மூன்று மொழிகளையும் படிக்கக்கூடாது? அப்படியிருக்கும்போது இந்தி யைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வந்து புகுத்துகிறார்கள் என்று

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [9th March 1964]

சொல்லிக் கொண்டிருக்க நமக்கு என்ன வேலை? படிக்கின்ற மாணவர்களிடத்தில் அரசியல்காரர்களுக்கு என்ன வேலை? நாம் தான் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்து கொண்டு, “ஒழிக் என்று அட்டையை பிடித்துக் கொண்டு சட்ட மன்றத் திற்கு படிப்பை விட்டு விட்டுப் போ” என்று மாணவர்களைத் தூண்டி விடுகிறோம். நாம்தான் மாணவர்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே அல்லாது, அவர்கள் யாரும் வேண்டாம் என்று சொன்னதில்லை. ஆங்கிலத்தையும், இந்தியையும், தமிழையும் ஒழுங்காகப் படித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மாணவர்களிடத்தில் அரசியல் தலைவர்கள் சென்று அவர்களை சக்தியற்றவர்களாக ஆக்கிவிடுகிறார்களே தவிர, மாணவர்கள் பேரில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்கிலமும் வேண்டும் என்று எதிர் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. ஆங்கிலம் வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடியவர்கள், ஆங்கில அமைப்பிலே இந்த சர்க்காரை நடத்திக் கொண்டு போகிறீர்களே, அது மாற வேண்டாமா என்று சொல்லுகிறார்கள். மிசைக்கும் ஆசை, கூழுக்கும் ஆசை என்று சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. ஆங்கிலம் வேண்டும். ஆனால் ஆங்கில அமைப்பு வேண்டாம் என்று சொல்லுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? ஆங்கிலம் வேண்டும் அதோடு ஆங்கில அமைப்பும் வேண்டும், அல்லது ஆங்கிலம் வேண்டாம், ஆங்கிலம் அமைப்பும் வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆங்கிலமும் வேண்டும், ஆங்கில அமைப்பு மட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லுவது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. இப்போது சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவரைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். இதற்கு முன் இதே மன்றத்தில் போலீஸ் உயர் அதிகாரி பற்றி, சென்ற மன்றத்தில் இருந்த அங்கத்தினர் சொன்னார்கள், போலீஸ் அதிகாரியின் பேரில் குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வந்து அதை வாங்கி விட்டார், இதை வாங்கி விட்டார் என்று சொன்னபோது அப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் “விசாரணை நடத்துகிறேன், சாட்சி சொல்லுங்கள்” என்று. ‘சாட்சி சொல்ல முடியுமா?’ என்று கேட்கும்போது சொல்லாமல் போய் விட்டார்கள். விசாரணை வைக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, விசாரணையில் சாட்சி சொல்ல வருவதற்கு பயப்படும்போது, அதிகாரிகளின் பேரில் குற்றத்தைச் சாட்டுவதில் எந்தவிதப் பிரயோசனமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு.—எஸ். நஞ்சண்ட ராவ் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் ஒவ்வொரு வோட்டருக்கும் ஐடெண்டிடி ஸ்லிப் என்ற முறையில் ஃபோட்டோவைத்துக் கொடுத்தால் கள்ள ஓட்டு போடமாட்டார்கள், தடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆலோசனைக்கு நான் இன்னொரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு வோட்டருக்கும் 21 வயது ஆனவுடன் லிட்டிஸென்ஷிப் ரைட் வருகிறது. அப்படி ரைட் வரும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் லிட்டிஸென்ஷிப் கார்ட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டு.

9th March 1964] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்]

டெமாக்ரஸியில் அப்பேர்ப்பட்ட அமைப்பு இருந்தால் தேர்தல் சமயத்தில் வோட்டர் ஜாஸிதா தயாரிப்பதை நீக்கி நல்ல முறையில் ஜாபிதா தயாரிக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு ஐடெண்டிடி ஸ்லிப் வைத்து ஃபோட்டோ ஒட்டிக் கொடுப்பதை விட கம்பல்சரி இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாஸினி இருந்தால், சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஸிட்டிஸெனுக்கும் நாட்டுக்கு கடமை இருக்கிறது என்று தெரிய 250 ரூபாய்க்கு இன்ஷ்யூர் செய்து மாதத்திற்கு 4 அணு அல்லது 2 அணு கொடுக்கும் நிலை இருந்தால் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனே போட்டோ ஒட்டி பாஸினி கொடுக்கலாம். ஐடெண்டிடி ஸ்லிப் கொடுக்கலாம் அல்லது நம் இந்திய சர்க்காரும் நம் மாநில சர்க்காரும் ஒத்துக்கொண்டால் இந்த வகையிலும் செய்யலாம். எல்லோருக்கும் போட்டோ எடுப்பது கஷ்டமே, 10 வருஷத்தில் மூகம் மாறுமே அதனால் மோசடி வராதா என்று கேட்டால் 10 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை போட்டோவை மாற்றிக் கொடுக்க ஒரு வழிவகை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எலெக்ஷன் சம்பந்தமாக டிலிமிட்டேஷன் ஆஃப் கான்ஸ்டிட்டுயூயென்ஸீஸ் திட்டம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நல்ல முறையில் அபிசாரிகள் கவனித்து வருகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அது நல்ல முறையில் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளும் முறையில் இருப்பதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்தத் தேர்தல் சமயத்தில் மட்டும் புதிதாக காண்டிடிட் வந்து நிற்கும்போது எந்தெந்த வோட்டுச்சாவடிக்கு எந்தெந்த ஊர் என்று பார்க்கும்போது தேனும்பேட்டையில் இருக்கிறவர்கள் மவுண்ட் ரோடுக்குப் போகவேண்டும், மவுண்ட் ரோடில் இருக்கிறவர்கள் தேனும்பேட்டைக்குப் போகவேண்டும் என்ற முறையில் வோட்டுச் சாவடிகள் அமைந்திருக்கலாம். அந்த மாதிரி நிலையை அந்தச் சமயத்தில் திருத்திவிட முடியாது. இப்பேர்ப்பட்ட தவறு இல்லாமல் அந்தந்த இடத்தில் இருக்கிறவர்கள் அந்தந்த இடத்தில் வோட்டுப் போடும் நிலை இருக்கவேண்டும், என்னுடைய தொகுதியிலேயே இந்த நிலை ஏற்பட்டது. இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் 6 மைல் அந்தப் பக்கம் போக வேண்டும், அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் 6 மைல் இந்தப் பக்கம் போக வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இவைகளை நல்ல முறையில் சீர்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று 'ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட் டிமாண்ட்' வரும்போது இன்று நான் பேப்பரில் பார்த்தோம். இப்போது இருக்கும் கவர்னர் திரு. மேதி அவர்களுக்கு மாறுதல் ஏற்பட்டு மைசூர் மகாராஜா இங்கே கவர்னராக ஆகப் போகிறார்கள் என்று பார்த்தோம். திரு. மேதி அவர்கள் நல்ல முறையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, இவர்கள் 'ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட்', 'சீஃப் எக்ஸிக்குட்டிவ் ஆஃப் ஸ்டேட்', 'ரெப்ரெஸெண்டேட்டிவ் ஆஃப் தி ப்ரெஸிடெண்ட் ஆஃப் இண்டியா' என்ற முறையில் எப்பேர்ப்பட்ட மகான், அவருடைய தன்மை எப்படி இருக்கிறது என்று மக்கள் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்துகொள்ளும் முறையில்

[திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்] [10th March 1964]

நல்ல முறையில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். ஆனாலும் கூட என்னுடைய தொகுதியில் யார் கவர்னர் என்று தெரியாது, யார் கலெக்டர் என்று தெரியாது, இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால் கவர்னர் அவர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் 5 வருஷ காலத்திற்குள் போகவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். பழைய காலத்தில் ராஜா முறை இருந்தது. இப்போது ஜனநாயக முறையில் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றும் “ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட்”, ‘சீஃப் எக்ஸிசுயூட்டிவ்’ என்ற முறையில் எல்லா மக்களையும் பார்க்கும் அளவுக்கு, ஜனங்கள் மனதில் ஜனநாயகம் என்ற இம்மேஜ் ஏற்பட சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். நான் எந்தவிதத்திலும் குற்றச்சாட்டாக இதைச் சொல்லவில்லை. இனிமேல் வரும் அமைப்பில் அந்த முறையில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு வழி ஏற்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹெட் ஆஃப் ஸ்டேட் டிமாண்டிலே இன்னொன்றைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுக்கெல்லாம் இப்போது தபால்கள் வந்திருக்கின்றன. என்.ஜி.ஓ-க்கள் சர்க்கார் சலுகைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு என்னென்ன வாப்புகள் இருக்கின்றனவோ அதெல்லாம் இவர்களுக்கும் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியதுதான். நல்ல நிலைமை ஏற்படும்போது உதவி செய்ய வேண்டும். ஆனால் நான் என்.ஜி.ஓ-க்களைத் தாழ்மையாக வேண்டிக் கொள்கிறேன். இவர்கள் யாருக்காக வேலை செய்கிறார்கள்? தமிழ் நாட்டு ஏழை மக்களுக்காக வேலை செய்கிறார்கள். இரவு பகலாக வேலை செய்யக் கூடிய கூலிக்காரர்களுக்கு 20 ரூபாய் வரும்படி இல்லை. இன்று 100 ரூபாய் எல்.டி.ஸி-க்கு வரலாம். நூறு ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சிட்டியில் குடும்பத்தை நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். கூலிக்காரனுக்கு மாதா மாதம் அந்த 20 ரூபாய்கூட கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. இங்கே என்னவென்றால் 100 ரூபாய் நிச்சயம் என்ற நிலை இருக்கிறது. நாட்டு நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. கொடுக்கவேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்கள் துக்க தினம் கொண்டாடுவது நல்லதல்ல, அவர்களுடைய ஒழுக்கத்திற்கு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். வளருகிற ஜனநாயகத்திற்கு இது உகந்த தல்ல என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் ஒன்று கூறுகிறேன். இந்த நேரத்திற்கு காண்டனில் போனால் 50, 60 பேர்கள் இருப்பார்கள். இது உடையா? ‘ரேஷனலைஸேஷன் ஆஃப் வொர்க் அண்ட் வொர்க் ஸ்டீட்’ ஏதாவது இருக்கிறதா? இந்த நேரத்தில் காண்டனில் என்ன வேலை இருக்கிறது. காரிடாரில் போய்ப் பார்த்தால் 10 க்ளார்க்குகள் நின்று கொண்டு ஏதோ பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். அதோடு ஆனந்தனிகடன் படித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் சிலர். நான் இதையெல்லாம் வருத்தப்பட்டு சொல்லுகிறேன். ஏழை ஜனங்களுக்கு உதவி செய்கிற சர்க்காரில்

9th March 1964] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்]

இப்பேர்ப்பட்ட பொதுப்புள்ள முறையில் இருக்கிற என்.ஜி.ஓ.-க்கள் துக்க தினம் கொண்டாடுவது என்றால், லேபர் யூனியன் செய்கிற மாதிரி செய்வது என்றால் அது நல்லதல்ல. கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். டியர்னஸ் அலவன்ஸ் மற்ற அலவன்ஸ் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டியதுதான். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நல்ல முறையில் டிஸ்பன்சின் இல்லாது போய் விடக் கூடாது. இன்றைக்கு ஒரு என்.ஜி.ஓ.-விடம் நமது நாடு பற்றி ஏதாவது கேட்டால், 'புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள மாநிலம் எது?' என்று கேட்டால் 'நாகாலாண்ட்' என்று தெரியாத அளவுக்குக்கூட எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுவதற்குப் பதில் நல்ல லெக்சர்களை அவ்வப்போது ஏற்படுத்தி, பாலிடிக்ஸ் பற்றி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றி தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நாடு முன்னேற அவர்கள் தான் இன்றைக்கு 'தே ஆர். தி ஃப்வுன்டேஷன்' என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தாழ்மையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் அவர்களைப் பற்றி குறையாகச் சொல்லவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க் களுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. இங்கே காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கக் கூடிய என்.ஜி.ஓ. இருக்கிறார். சென்னையில் இருக்கிறவர்களுக்கே வீடு கிடையாது. சம்பளத்தில் 10 சதவிகிதம் வாடகை கொடுத்தால் வேண்டிய அளவுக்கு வீடு கிடைக்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். வேண்டுமென்றால் வீடு கிடைக்கும் அளவுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ. பற்றி மாத்திரம் சொல்லவில்லை. ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸருக்குக் கூட வீடு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. அவர்கள் இஷ்டப்படி கிடைக்குமா என்று கேட்கலாம். நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. மொத்தத்தில் நிலைமை ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது.

நம்முடைய லெஜிஸ்லேசரைப்பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டசபை நடவடிக்கைகளெல்லாம் அன்றாடம் ரிபோர்ட் செய்து புஸ்தகமாக அச்சடிக்கிறார்கள். இங்கிலாந்து 'ஹான்ஸார்ட்' ரிபோர்ட்டோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அதனுடைய தரம் எப்படி இருக்கிறது. நம்முடைய ரிபோர்ட் எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'ஹான்ஸார்ட்' புஸ்தகத்தைப் பார்த்தாலேயே அதைப் படிக்கவேண்டும் போல் மனத்திற்கு ஒரு ஆசை ஏற்படுகிறது. It is a growing Democracy. ஹான்ஸார்ட் ரிபோர்ட் அளவுக்கு அமெரிக்க கான்சிரஸஷனல் ரிபோர்ட் கூட வரவில்லை. அமெரிக்கா பெரிய பணக்கார நாடு. அங்குகூட கான்சிரஸஷனல் ரிகார்டு நல்ல முறையில் வைக்கப்படவில்லை. அதற்குக் கூட 'ஹான்ஸார்ட்' அளவுக்கு 'ஸ்டான்டர்ட்' வரவில்லை. ஆனால் இங்கிலாந்து 'ஹான்ஸார்ட் ரிபோர்ட்' வரவில்லை. ஆனால் இங்கிலாந்து 'ஹான்ஸார்ட் ரிபோர்ட்' மிகவும் நல்ல முறையில் இமைந் திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு தரத்தோடு நல்ல புஸ்தகமாக நம்முடைய ரிபோர்ட்டையும் அச்சிட்டு வெளியிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்] [9th March 1964]

மேலும், அசெம்ப்ளி லைப்ரரியில் சரியான வசதிகள் இல்லை. நல்ல முறையில் காற்று வருவதில்லை. ஒரு பகுதியிலே ரீடிங் ரூம் மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு கூட நிம்மதியாக உட்கார்ந்து படிக்க முடியவில்லை. வெளியிலிருந்து கூட்டம் வருகிறது. அங்கு படிக்க முடியவில்லை. அங்கு ஒன்றிரண்டு ஆபீஸ் பிரிவுகளை மாற்றி, லைப்ரரிக்கு பக்கத்தில் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் வசதியாகப் படிப்பதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் கூட்டம் நடக்கிற சமயத்தில் எங்களுக்கு கெல்லாம் 20, 30 புஸ்தகங்கள் கொடுக்கிறார்கள். இதெல்லாம் அடுத்த வருஷத்திற்குக் கூட தேவைப்படும். இதைக் கொண்டு போய்விட்டு, மறுபடியும் வேண்டும்போது திருப்பி எடுத்துக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவுக்கு பொருமை இல்லை. அந்த அளவுக்கு பொருமை இருக்க வேண்டியது தான். இருந்தாலும், நாங்கள் பர்மெனெண்டாகப் வருஷத்திற்குப் பத்தி வகிக்கப் போகிறோம். இதை யெல்லாம் வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். இதெல்லாம் நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்வதற்கு பர்மெனெண்டாக ஒரு ரூம் வேண்டும். புது ஹாஸ்டல் கட்டும்பொழுதாவது இத்தகைய வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். பரம்பிக்குளம் எங்கு இருக்கிறது என்று கனக்குத் தெரியாது. தனிப்பட்ட முறையிலே போய்ப் பார்ப்பதற்கு வசதியில்லை என்று சொல்லுவதற்கு நான் வெட்கப்படுகிறேன். நான் உதகமண்டலத்திற்கு, கொடைக்கானலுக்கு உல்லாசப் பிரயாணம் போக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் தபிழ் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதை உண்மையிலேயே 'ஸ்டடி' என்ற அளவிற்கு நல்ல முறையில் தெரிந்துகொள்வதற்கு எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு வசதி இல்லை. அதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும், அடுத்த ஐந்து வருஷங்களிலாவது இதற்கான வசதிகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 'எங்களுக்கு ரூ. 2 கூட உயர்வு கிடைப்பதற்கு வழியில்லை, நீங்கள் இந்த வசதிகளை யெல்லாம் கேட்கிறீர்களே' என்றுகூட என்.ஜி.ஓ.-க்கள் கேட்கக் கூடிய நிலைமை வந்துவிடலாம். ஆனால், நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு லெஜிஸ்லேட்டர் என்று இருந்தால், எல்லா பொது அறிவும் இருக்கவேண்டும். அதுவும் நல்ல 'எக்ஸ்பீரியன்ஸ்' இருந்தால் தான், பார்த்த அனுபவம் இருந்தால் தான், ஏதாவது சொல்ல முடியும். ஆகையினால், இம்மாதிரி வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இதை யெல்லாம் சொல்லிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதிமிக்க சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான மான்யக் கோரிக்கைகளின் பேரில் எங்களால் கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப்

9th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை யெல்லாம் குறிப்பு எடுத்து மின்சார இலாகாவின் அதற்குத் தகுந்த பதிலைத் தயாரித்து சென்ற ஆண்டில் இந்தச் சபை முன்பு நம்முடைய மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதே போல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதிகளைப் பற்றி உள்ள குறைகளை எடுத்துச்சொல்லும் பொழுது, குறிப்பு எடுத்து அவைகளைக் கவனித்து என்ன வேலை எப்பொழுது செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எப்பொழுது செய்யப்படும் அல்லது கவனிக்கப்படும் என்ற குறிப்பை எங்களுக்கு அளிக்க கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று நான் விரும்பி, வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அதற்காகச் செலவு ஆகும் என்று பார்க்காமல் அதற்கென்று ஒரு தனி இலாகாவே ஏற்படுத்தி, அந்த விவரங்களை எங்களுக்குத் தெரிவித்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி மந்திரிமார்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைப் பற்றி கவனிக்கிறதே தவிர, அங்கத்தினர் சொல்லுகின்ற கோரிக்கைகளைப்பற்றி கவனிப்பதில்லை. அது சம்பந்தமாக கோரிக்கைக்குழு என்று ஒரு குழு அமைத்தால் கூட நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மந்திரிசபையை விஸ்தரிப்பதுபற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. நீதிக்கு மந்திரியா அல்லது ஜாதிக்கு மந்திரியா என்ற நிலை தான் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது என்று தான் மந்திரிகளைப் பார்க்கும் பொழுது நமக்குத் தெரிகிறது. எட்டு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் 8 பேர்களும் 8 ஜாதிக்கு பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படியாவது அந்த ஜாதியாவது பயன் அடைந்து வருகிறதா என்று பார்த்தால், அது கூட இல்லை. அதிலும் திருப்தி படக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. மந்திரிமார்கள் ஏன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவில்லை என்று கேட்டால் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வருஷம் எந்த மந்திரிக்கு எந்த இலாகா என்று தெரியவில்லை. ஆறு மாதத்தில் ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டால் எந்த மந்திரி எந்த இலாகாவுக்கு என்று அங்கத்தினர்களுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வேண்டுமானால், விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினால் ஒரு இலாகாவுக்கு ஒரு மந்திரி என்று விஸ்தரித்தால் எந்த மந்திரி எந்த இலாகாவுக்கு என்று குறிப்பிட்டு எங்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி என்று நியமித்தால் கூட அந்தக் குறை போகாது என்பது என்னுடைய கருத்து. மாவட்டத்திற்கு ஒரு மந்திரி என்று போட்டால் அந்த மாவட்டத்திற்கு அந்த மந்திரி ஏதாவது செய்வாரா என்று பார்த்தால் இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு அமைச்சர் இருப்பதால் எங்களுக்கு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [9th March 1964]

அதிகச் சலுகை கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாக நான் எண்ணவில்லை. இதுவரைக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அதுவும் அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அதுபோலவே, அங்கத்தினர்கள் ஹாஸ்டல் வசதிகளைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. ஏதோ பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் தங்குகிற விடுதி மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதி மாதிரி இல்லை. இதை நிச்சயம் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். பல வெளி ராஜ்யங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உள்ள விடுதிகளைப் பார்த்தால், மைசூரில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பார்த்தால், அவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் தமிழ்நாட்டில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி அவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. இங்கே மேலும் அதிகமான வசதிகள் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஹாஸ்டலில் இருக்கும் ஸார்ஜண்டு சபை நடக்கும்பொழுது இங்கே வந்துவிடுகிறார். அப்பொழுது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் ஸார்ஜண்டு யாரும் இருப்பதில்லை. ஆகவே, இங்கு ஒரு ஸார்ஜண்ட் இருக்கட்டும். அதைத் தவிர ஹாஸ்டலிலும் ஒரு ஸார்ஜண்டு நியமித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிற கடன் ஏதாவது அவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதனால் அவர்களுக்கு தொல்லையான அதிகப்படி இருக்கிறது. அந்தக் கடன் குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கு பயன்படுகிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை. உழவுமாடு வாங்குவதற்கு விவசாயி கடன் கேட்டால் அறுவடை காலத்தில்தான் அந்தப் பணம் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, அது எந்த அளவுக்கு கிடைக்கிறது என்று பார்த்தால், ரூ. 500 உழவு மாடு வாங்குவதற்குக் கடன் வேண்டுமென்று கேட்டால், மனுக்கொடுத்து கடைசியில் விவசாயியின் கைக்கு வந்து சேரும் பணம் ரூ. 200 தான். இந்த ரூ. 300-ல் இவன் கடன் வாங்குவதற்காக அதிகாரிகளிடம் அலைந்ததற்கு செலவுக்கு வாங்கிய கடனை திருப்பி கொடுப்பதில் ரூ. 100, ரூ. 150 போய்விடும். அவனிடம் கடைசியில் பாக்கியிருப்பது ரூ. 150 தான். இந்த ரூபாய்க்கு எப்படி 2 உழவு மாடுகள் வாங்க முடியும்? ஆட்டுக் குட்டி ரூ. 40, ரூ. 50 வீற்றிறது. ஆகவே, கடன் வாங்கினால்கூட திருப்தியில்லாமல் இருக்கிறது, மாடு வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படியே இருந்து ஏதாவது மாடு வாங்கினால்கூட அந்தக் கடனை கிஸ்தியோடு சேர்த்து வசூல் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் வந்துவிடுகிறார்கள். அறுவடை ஆவதற்கு முன்னாலேயே வசூல் செய்வதற்கு வந்துவிடுகிறார்கள். உதாரணமாக எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மார்ச்சு மாதத்தில் தான் அறுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் கூட சில இடங்களில் பயிர் பச்சையாகத் தான் இருக்கிறது. விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும், அறுவடை முடிந்தாலும், முடியாவிட்டாலும்

9th March 1964]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதிகாரிகள் போய் கிஸ்தியோடு சேர்த்து வசூலிக்கிறார்கள். அவர்கள் எதையாவது எங்கேயாவது விற்று கடனைத் திருப்பித் தர வேண்டிய நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பொதுவாக விவசாயிகள் சர்க்காரிடம் கடன் வாங்குவதைவிட, மர்வாடியிடம்கூட கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம், அவரிடம் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. இதனால் மிகவும் அவர்கள் வேதனை அடைகிறார்கள். கடனை வசூலிப்பதற்கு மார்ச்சு இறுதி வரையிலாவது தவணை கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ஏப்ரல் மாதத்திலாவது வசூலித்துக்கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக ஒரு நிரந்தர உத்தரவு போடுவதுகூட உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும். நெல் மாத்திரமல்ல, வேறு மிகையாய், கொத்தமல்லி போன்ற தானியமாக இருந்தாலும் அதைக்கொண்டு போய் விற்றுத்தான் பணம் கொடுத்தாக வேண்டும். கிஸ்தியோடு சேர்த்து கடனை வசூலிக்கும் முறை விவசாயிகளுக்கு நல்லது இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்தலைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். ஏதோ வட சென்னையில் இருப்பவர்கள் தென் சென்னைக்குப் போய் வோட்டுப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கு மட்டும் அப்படி அல்ல நிலைமை. நகரங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஒரு வார்ட்டில் இருப்பவர்கள் அடுத்த வார்ட்டில் போய் வோட்டுப் போடுகிறார்கள். ஆனால், பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தலில் அம்மாதிரி செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், ஊரில் உள்ளவர்களை எல்லோருக்கும் தெரியும். நகரங்களில் அப்படி நிலைமை இல்லை. சென்னையில் மாத்திரம் அல்ல, மற்ற நகரங்களிலும் அது மாதிரி வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டுத்தான் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்தல் பிரசாரத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு பெண் அங்கத்தினர் ரொம்ப உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். நாங்களும் அக்காள் தங்கச்சியுடன் தான் பிறந்திருக்கிறோம். அவர்களும் அக்காள் தங்கச்சியுடன், அண்ணன் தம்பியுடன்தான் பிறந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். பெண்மைக்கு ஒரு இலக்கணமே இருக்கிறது. அவர்களும் தமிழ் படித்தவர்கள்தான். பெண்மைக்கு, அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு என்றெல்லாம் இருக்கிறது. முற்காலத்தில் ஏன் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. அது, அந்தக் காலத்தில் இருந்தவர்களுக்காகவோ, என்னமோ தெரியாது. சில பெண்கள் மேடையில் ஏறிப் பேசும்பொழுது “ஆம்பிள்ளை கிடக்கிறான், தள்ளு” என்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் மேடை மீது ஏறிப் பெண்கள் பேசினால், ஒரு சாரார் பெண்கள் “இப்படிப் பேசுவந்துவிட்டார்கள்” என்று பெருமைப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் சிலர் “என்னடா, பெண்கள் வந்து இப்படி எல்லாம் பேசுகிறார்களே” என்று நினைக்கிறார்கள். பெண்கள் பேசும்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [10th March 1964]

பொழுது, அடக்க உணர்ச்சியோடு பேசவேண்டும். சென்னையில் பார்த்தேன். ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு பெண்ணுடைய படத்தைப் போட்டு, பக்கத்திலே அவருடைய கணவன், குழந்தையின் படத்தைப் போட்டு, 'இவளைக் கடத்திச் சென்றவனுக்கா வோட்டு' என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அக்கா, தங்கச்சி கிடையாதா? அவர்களுக்கு ஒரு விதி, எங்களுக்கு ஒரு விதியா? யார் தப்புப் பேச்சுப் பேசினாலும் அதைக் கண்காணிப்பதற்கு அதிகாரம் வேண்டும். இதற்கு ஒரு பொதுக்குழு அமைக்கலாம். நாங்கள் பேசும்பொழுது சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் பேசும்பொழுது அனுப்புவதில்லை. நகரசபைத் தேர்தல்கள் நகரசபைத் தேர்தல்கள் மாதிரியா நடந்தது? காங்கிரஸ் கட்சியினரின், ஆளுங்கட்சியின் தயவு தங்களுக்கு இருக்கிறது என்று, எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற திமிரில் எப்படி எப்படி யெல்லாமோ நடந்து கொண்டார்கள். அதிகாரத் திமிர்தான் அதற்குக் காரணம்? வேறு என்ன? சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களைக் கேட்டால் தெரியும். தேர்தலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். யார் தப்பாகப் பேசினாலும், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். எங்களை மட்டும் பேசக்கூடாது என்று ஊருக்கு உபதேசம் செய்வது போல் செய்துவிட்டு, அவர்கள் வேறு விதமாக நடந்து கொண்டால் எப்படி? எல்லோருக்கும் ஒரு முறை என்று இருக்கவேண்டும். தேர்தல் நேரங்களில் அமைச்சர்கள் வரக்கூடாது என்று சொன்னதைக் கேலி செய்தார்கள். நகரசபை, பஞ்சாயத்து போர்டிகள் தேர்தல்களுக்கு மந்திரிகள் வரக் கூடாது. நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கிறோம். நாங்கள் மந்திரிகளை எவ்வளவோ மதிப்பாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், நகரசபைத் தேர்தலுக்காக 4 தரம் ஒரு வீடு ஏறி இறங்கினால், அங்கேயுள்ள மக்கள் அமைச்சர்களை பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? இது எவ்வளவு கேவலமாக இருக்கிறது? கண்ணியத்திற்காகவாவது, அமைச்சர்கள் நகரசபைத் தேர்தல்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தல்கள் கூட்டுறவு சங்கத் தேர்தல்கள், இவற்றிற்கு வரக்கூடாது. எந்தத் தேர்தல் வந்தாலும், மந்திரி வந்துதான் ஆகவேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறதா? மந்திரி வராமல் எந்தத் தேர்தலும் நடக்கக்கூடாது என்ற முறை இருக்கிறதா? சட்ட சபைத் தேர்தல்களிலே அவர்களும் நிற்கிறார்கள். வந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால் நகர சபை, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களுக்கு அவர்கள் வருவது சரியல்ல. அது அவசியமில்லாததும் கூட. அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால், என்னவெல்லாம் பேசுகிறார்கள்? எங்கள் மாதிரி உறுப்பினர்கள், பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினால் பரவாயில்லை. "எங்களிடம் சம்பளம் வாங்கிவிட்டு, போலீஸ்காரர்களும், என்.ஜி.ஓ.-க்களும் அவர்களுக்கு வோட் போடுகிறார்கள்" என்று பேசுகிறார்கள். மந்திரிகள் வீட்டுப் பணமாக இருந்தால், அதைப் பற்றிக் கவலை

9th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இல்லை. அது சர்க்காருடைய பணம் சர்க்கார் வேறு, கட்சி வேறு. ஒரு அமைச்சர் பேசினதை நானே கேட்டேன். “எங்களிடத்தில் சம்பளம் வாங்கிவிட்டு, அவர்களுக்கு வோட்டுப் போடுகிறார்களே, நான் பார்க்கிறேன்” என்றார். யார் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்? ஒரு கணவன் சொன்னானும், பக்கத்து வீட்டுக்காரனிடம் “ஒரு விஷயம் தெரியுமா? நான் என் மனைவிக்குப் பூ வாங்கிக் கொடுத்தேன்” என்றானும். மறுபடியும் அடுத்த வீட்டுக்குப்போய் “என் மனைவிக்குப் பூ வாங்கிக் கொடுத்தேன்” என்றானும். அவன் உடனே, “உன் பெண்டாட்டிக்கு நீ பூ வாங்கிக் கொடுக்காமல், ஊர்க்காசான வாங்கிக்கொடுப்பான்?” என்று கேட்டானும் அந்த முறையில் சர்க்கார் செய்வதை எல்லாம், கட்சி தான் செய்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தேர்தலிலே எவ்வளவு மிரட்டல், என்னென்ன நடைபெற்றிருக்கிறது? அதற்காகத்தான் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு ராஜினாமா செய்யலாம் என்று சொன்னோம். மந்திரியாக இல்லாமல் இருந்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. மந்திரிகள் இவ்வாறு நடந்துகொள்வது ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல தல். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் மந்திரிகள் ராஜினாமா செய்தால் இந்த அதிகார வெறி தாண்டவமாடாது. மந்திரிகள் சதகஜ தூரகபாதாதிசுரூடன் வாவிடலை என்றால், மக்கள் ஓடி ஒளிவார்களா? அதைத் தவிர்ப்பதற்குத்தான் 6 மாதத்திற்கு முன்பு மந்திரிகள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமே தவிர, வேறு பயந்து ஒன்றுமில்லை. இவ்வளவு மந்திரிகள் வந்தும் நாங்கள் ஜயித்து காட்டியிருக்கிறோமே. ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு ராஜினாமா செய்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ்காரர்களை சில எம்.எல்.ஏ.-க்கள் போய் மிரட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையில் எங்களைப் பொறுத்தவரையில், அப்படி இல்லை. நாங்கள் போனால், எங்கள் முன்பு கூட அவர்கள் நிற்பதில்லை. “இப்பொழுதுதான் அடுத்த ஊரிலிருந்து வந்தேன். அந்த ஊரிலே உங்களுடம் பேசினோம் என்பதற்காக, என்னைத் தூக்கிவிட்டார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்? ஏதாவது பேசுவது என்றால், நான் மன்றத்திலே தான் பேசுவது. வெளியிலே ஒன்றும் பேசுவதில்லை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மன்றத்திலே பேசினதுதான். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் வேண்டுமானால் இப்படி மிரட்டியிருக்கலாம். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், அதற்கு ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டுமானால் வைக்கட்டும். எங்களுடைய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்கு என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால்: “எந்த அதிகாரிகளையும் நீங்கள் தனியாகப் போய் பார்க்காதீர்கள். உங்களால் அதிகாரிகளுக்கு தொல்லை

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [9th March 1964]

ஏற்படக் கூடாது. அமைச்சர்களைப் பார்க்கும்பொழுதுகூட, சேர்ந்து போங்கள். தனியாகப் போனால் நீங்கள் ஏதேதோ சொன்னதாகச் சொல்லுவார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாங்கள் எந்த அதிகாரியையும் மிரட்டுவதில்லை. அவர்கள் எங்களுக்குப் பயப்படுவதும் இல்லை. அதிகாரிகளை மிரட்டும் வழக்கம் எங்களிடம் கிடையாது. வேண்டுமானால், இவற்றையெல்லாம் கண்காணிக்க ஒரு குழு போடுங்கள். “நான் முதன் மந்திரியிடம் சொல்லி அதை செய்துவிடுவேன், இதைச் செய்துவிடுவேன்” என்று எத்தனை முறையிலே, எத்தனை வகையிலே யார் யாரோ இன்று மிரட்டுகிறார்களே? இதற்காக ஒரு குழுவைப் போட்டு வேண்டியதை செய்யலாம். யார் வாங்கினாலும் லஞ்சம் லஞ்சம் தான். ஆனால், ஆளுங்கட்சி என்ற போர்வையில் எத்தனை இடங்களில் இன்று மிரட்டுகிறார்கள்? சமீபத்தில் நடந்த நகர சபைத் தேர்தலில், சைதாப்பேட்டையில் ஓட்டுகளை எண்ணினார்கள். நானும் அங்கே போயிருந்தேன். முதலிலே, ஒரு காங்கிரஸ் காரருக்கு வெற்றி என்று சொன்னார்கள். உடனே உள்ளே போய் அவரை தாக்கிக் கொண்டே வந்துவிட்டார்கள். போலீசார் வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அடுத்து இன்னொரு தொகுதியில் தி.மு.க. உறுப்பினர் வெற்றி என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த உறுப்பினரைத் தாக்கிக்கொண்டு வந்தவர்களையும், அங்கு உட்கார்ந்திருந்த கென்னடிக் ஏஜென்டுகளையும் போலீசார் அடித்தார்கள். அப்போது அங்கே வந்திருந்த கவுன்சிலர் திரு. அண்ணாமலை என்பவர் ஏன் அவர்களை அடிக்கிறீர்கள் என்று போலீஸ்காரரைத் கேட்டார். அதனால் அவரை போலீசார் தாக்கினார்கள். அவருக்கும் கை காலில் எல்லாம் காயம் ஏற்பட்டது. ஆஸ்பத்திரிக்கு போய் வந்து ரிபோர்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் பொய்யா கலகம் பண்ணினாய் என்று சொல்லி, உன் பேரில் ஜோடித்து கேஸ் போட்டு விடுவார்கள். அதனால் ஒன்றும் பயனில்லை” என்று சொல்லி அவரை அனுப்பி வைத்தேன். அங்கே உள்ள இரண்டு கட்சிகளின் ஏஜென்டுகளும் அடிப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த சமயத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த இருவர்களின் கைக்கடிகாரங்கள் காணாமல் போய்விட்டன. அதைப்பற்றி, ஒரு கென்னடிக் ஏஜென்ட் என்னிடம் சொன்னார். நான் உடனே டெபுடி கமிஷனரிடம் சென்று “கைக்கடிகாரம் காணாமற் போய்விட்டது. சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடத்தில் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அதை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும்.” என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவர் உடனே சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் போனார். ஆனால் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அது வேறு கடிகாரம் என்று சொன்னார். இன்னும் கடிகாரம் வந்து சேரவில்லை.

அடுத்தபடியாக, திரு. கோவிந்தசாமி என்பவர் வேட்பாளர் காரிலே வரும்பொழுது அவர் காரை மறித்து அவரை அடித்திருக்கிறார்கள். அவர் உடனே எங்கள் கட்சி துணைத் தலைவரிடம் வந்து தொகுதிக்குப் போனால் கொலை நடக்கும் போலிருக்கிறது, எனக்கு பாதுகாப்பு செய்து தரவேண்டும்” என்று அவரிடம்

9th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கேட்டார். நான் அந்த சமயத்தில் அங்கிருந்தேன். நான் “அப்படி தைரியம் இல்லாத நீ ஜெயித்து என்ன பண்ணப் போகிறாய்?” என்று கேட்டேன். ஆனால் அவர் தொகுதிக்குப் போகாமலேயே அவர் ஜெயித்திருக்கிறார். ஆகவே அதிகாரிகளை நாங்கள் மிரட்டினோம் என்பது சரியல்ல. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலே தலைவர்களைப் பொது மக்களே நேரிடையாகத்தான் தேர்ந்து எடுக்கவேண்டும். நான் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராக இருந்த போது ஒரு அறிக்கை வந்தது. அதில் இது பற்றிக் கேட்கப் பட்டிருந்தது. மெஜாரிடி பஞ்சாயத்துக்கள் நேரிடையாகப் பொது மக்களே தேர்ந்தெடுக்கப் படவேண்டும் என்றுதான் கருத்து தெரிவித்திருந்தார்கள். ஆனால் பரீட்சார்த்தமாகப் பார்க்கலாம் என்று அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை கையாளப்பட்டது. ஒரு யூனியன் சேர்மன் தேர்வு என்றால் அவருடைய உயிருக்கே ஆபத்தாக இருக்கிறது. என்ன என்ன வெல்லாமோ நடந்து, அவர் பல நாட்கள் ஊரிலேயே இல்லாமல் இருந்து தேர்தல் சமயத்தில் தேர்தல் நடக்கும் இடத்திற்கு நேராக வரும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நிலவுகின்றன. சிலர் சொல்கிறார்கள், ஒரே சமயத்தில் பொது மக்கள் 3 ஓட்டுப்போடும் நிலைமை இருந்தால் அது அவர்களுக்குப் புரியாது என்றும் அந்நால் தவறுகள் ஏற்படும் என்றும் சொல்கிறார்கள். நமது மக்கள் அப்படி ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்குக் கையில் 3 ஓட்டுகள் கொடுத்தால் அவற்றை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் ஒரே சமயத்தில் அங்கத்தினர்கள் தலைவர் யாவரையும் தேர்ந்து எடுக்க முடியும்.

இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது அது பிசுபிசுத்துவிட்டது என்றார்கள். எங்கோ கையை வைத்துப் பார்த்துவிட்டு, பிசுபிசு என்கிறது என்கிறார்களோ, எனக்கே புரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினால் தான் புவினேசுவரத்தில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் தபிழிலேயே பேசியதைக் கேட்டார்கள். குடியரசின் தலைவர் இந்தியிலே பேசக்கூடியவர் அல்ல என்பதற்காக வெளியேற்றினார்கள். எனவே எங்கள் போராட்டம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: குடியரசு தலைவரை வெளியேற்றினார்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: காலம் இல்லாதால் இத்துடன் உன் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் பிரேரேபித்துள்ள மானியங்களை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் உண்மையை எந்த அளவுக்குத் திரித்துக் கூற முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் திரித்துக் கூறினார்கள். அரசாங்கத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [9th March 1964]

இருக்கிற அளவுக்கு ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு சலுகைகள் இருப்பதில்லை. தேர்தலைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு எதிர்க் கட்சிக்காரர்களால் அல்லல் படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பெரிய பட்டியலை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு நேரம் தான் இல்லை. ஆங்காங்கே போலீஸ்காரர்கள் அமைதியை நிலைநிறுத்த சில நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கலாம். தேர்தல் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஊழியர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அடிப்பதிலும், உதைப்பதிலும் எவ்வளவு தூரம் ஈடுபட்டு இருந்தார்கள் என்பதற்கு ஒரு பெரிய பட்டியலையே காங்கிரஸ் காரர்கள் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். தேர்தலுக்குப்பிறகு இவர்கள் செய்யும் பலாத்கார செயல்கள் மறைந்து விடும் என்று அவர்கள் நினைப்பது மாபெரும் தவறு என்று தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் மாட்டை அடித்தது பற்றி ஹிந்து பேப்பரில் வந்திருந்தது. இன்றைக்கு இவர்கள் கேட்கிறார்கள், ரூபாய் 17-க்கு கிடைக்குமா? ரூபாய் 700-க்கு கிடைக்குமா என்று. ரூபாய் 17-க்கு கறவைப் பசு கிடைக்கிறது என்று சொல்லும் அளவுக்கு எங்களுக்கு அறிவு மங்கிவிட வில்லை. ரூபாய் 17-க்கு என்ன கிடைக்குமோ அதை வாங்கி இருக்கிறார்கள். அது பற்றி ஒரு உயர்ந்த செய்தித் தாளிலே வந்திருந்தது. தேர்தல் காலத்திலே எவ்வளவோ தவறான காரியங்கள் நடந்தன. என்னுடைய தொகுதியில், 21-வது வட்டாரத்தில் மொத்த ஓட்டுகள் 6,700 என்று முடிவாகி இருக்கிறது. ஆனால் 6,250 தான் என்று கணக்கு இருக்கிறது. அது பற்றி ஏழு நாட்களுக்குள் தாக்கீது செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓட்டுகள் எண்ணப்படும் இடத்தில் 9 மேசைகளில் உட்கார்ந்து எண்ணுகிறார்கள். அதற்கு உள்ளே காண்டிபேட்டும், இரண்டு ஏஜெண்டுகளும் தான் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் எப்படி ஒன்பது மேசைகளையும் கண்காணிக்க முடியும்? எண்ணும் அதிகாரிகளில் பலர் ஆளும் கட்சியைவிட எதிர்க்கட்சியிடம் தான் அதிக அனுதாபம் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டோம். ஒன்பது மேசைகளில் வேக வேகமாக ஓட்டுக்களை எடுத்துப் போடும் போது யார் ஓட்டுக்களை யாருக்குப் போட்டார்கள் என்றே பார்க்க முடியாது. அவசர அவசரமாக தேர்தல் முடிவுகளை வெளியிட வேண்டும் என்று செய்ததால் இம்மாதிரியான தவறுகள் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. என் தொகுதியிலும், அப்படியே இன்னும் பல இடங்களிலும், இடைவிடாமல் நடந்த கெண்டிங் காரணமாக இரவு 2 மணி 3 மணி வரை எண்ணிக் கொண்டே இருந்தார்கள். அரைத் தாக்கத்தில் என்னென்ன தவறுகள் செய்தார்களோ? எல்லாம் ஒரே நாளில் நிஸ்ப்டுகளை வெளியிட வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்தால் ஏற்பட்டவை. என் வட்டாரத்தில் 25-வது வட்டாரத்தில் நள்ளிரவு முதல் 3½ மணி வரை எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் பிறகுதான் விவரம் தெரிந்தது. இப்படி யெல்லாம் கோளாறுக இருப்பதால் விஞ்ஞான முறையிலே செய்ய முடியுமோ என்று

9th March 1964] [திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி]

அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அமெரிக்காவிலே இயந்திரத்தின் உதவியைக் கொண்டு ஓட்டுகளை அப்படியே போடும்பொழுதே காட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்து அந்த முறையிலே ஓட்டுகள் எண்ணுவதை சுலபமாக்க வேண்டும். தவறுகள் ஏற்படாமலும், தடுக்க வேண்டும். அதே போல திருட்டு ஓட்டுப்போடும் ஓட்டர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் சட்டம் சரியாக அமல் படுத்தப்படுவது இல்லை. போலிங் ஆபீஸரிடம் சொன்னால் அவர் அதைப்பற்றி என்னுல் கவனிக்க முடியாது. ஆட்சேபனை இருந்தால்தான் நான் ஏதாவது சொல்ல முடியும் என்று சொல்லிவிடுகிறார். ஆகையினால் திருட்டு ஓட்டுகள் அனாமதிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. போலீஸ் அதிகாரியிடம் சொன்னால் அவர் போலிங் ஆபீஸர் கம்பிளெயினாட் கொடுத்தால்தான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார். ஆகவே சட்டம் இருந்தும் பயன் இல்லாமல் இருக்கிறதே என்றுதான் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. சட்டம் போடுவது மாத்திரம் பெரிது அல்ல. அதை நல்ல முறையில் அமுல் படுத்தினால்தான் அதனால் உண்டாகும் நன்மையை மக்கள் அடைய முடியும். அப்படி அமுல் நடத்துவதில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் பல கள்ள ஓட்டுகள் தேர்தலில் பதிகிவிட்டு இருக்கின்றன என்று வெடிகத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதன் காரணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும். போலிங் ஆபீசர்களுக்கும் இதில் ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்த பொறுப்பை அவர்கள் தட்டிக்கழிப்பதாக இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களை இனிமேல் போலிங் டிபூட்டிக்கு போட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே தலைப்பிலே மாதர் நல முன்னேற்றம் கூட வருகிறது. அதிலே பல குறைகள் இருக்கின்றன. மாதர் நல முன்னேற்றம் சமூக சேவையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது அதற்காகத் தனியாக ஒரு இலாகாவும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். சமூக சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இதிலே வேலை செய்பவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு ஒரு பொழுதுபோக்காக பணி புரிய வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்களைக் கொண்டு, இந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறோம். இவர்களைக் கண்காணிக்கப் போகும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே தங்கள் பணிபுரட்சிச் செய்வதில்லை. இவர்கள் இல்லாத சமயத்தில் அதிகாரிகள் போய் அவர்கள் இல்லை, இவர்கள் இல்லை என்ற குற்றம் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் போய்விட்டு அதிகாரிகள் இப்படிச் சொல்லுவது சரியல்ல. நான் போன சமயம் செக்ரட்டரி இல்லை, தலைவர் இல்லை என்று திரும்பி வருகிறார்கள். சமூக சேவைக்கு வருகிறவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நலனைக் கருதாமல் பொது நலனுக்காக வந்திருக்கும் சமயத்தில் அவர்களுடன் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு கைடன்ஸ் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் முறையில் இலாகா மாற்றப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இவர்கள் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி, திரட்டி, உருட்டி, மிரட்டி வருவதைத்தான் செய்கிறார்களே அல்லாமல்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [9th March 1964]

ஒழுங்காக கவனிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை. அதை எங்களைப் போன்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினால், அங்கே இருக்கும் இலாகா அதிகாரிகள் அங்கத்தினர்களிடம் சண்டை போடுவதில் முன் நிற்கிறார்களே தவிர, தங்கள் இலாகாவிலே இருக்கும் ஊழல்களைத் தீர்ப்பதிலே கவனம் செலுத்துவதே இல்லை. இதைக் குறித்து என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலே கண்ட சில குறைகளை எழுதியனுப்பியும் அதன்மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், சமூக சேவையில் பல பேர் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். அரசாங்கமும் இந்தப் பொறுப்பைப் பொது மக்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறது. மாதர், நல முன்னேற்றம், குழந்தைகள் நலம் ஆகியவைகளில் முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று அரசாங்கமும் ஆசைப்பட்டு, அவற்றுக்காகப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் போது, அந்த இலாகா ஊழியர்கள் கொஞ்சம்கூட ஒத்துழைக்காமல், சேவை செய்கின்றவர்களுடைய மனம் புண்படக்கூடிய அளவு நடந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் பல சங்கங்கள் மூடப்பட்டுவிடும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் 600 ரூபாய், 800 ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய் தான் ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் கிரான்ட் கொடுக்கிறோம். ஆனால், ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் குறைந்தது இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. மாதர் சங்கத் தலைவியும், காரியதரிசியும் வீடு வீடாகச் சென்று, பிச்சை எடுப்பது மாதிரி வசூல் செய்தும், இன்னும் பல என்டெர்டெயின்மென்ட் போட்டு, அதன் மூலம் பணம் வசூல் செய்தும் அந்தச் சங்கங்களை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு இலாகாவினர் பக்கபலமாக இருந்து, பாராட்டு தெரிவித்து, ஊக்குவித்து, நல்ல பல பணிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்தால் இன்னும் சிறப்பான காரியங்கள் நடக்கக்கூடும். அப்படி இல்லாமல், சமூக நல சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிற நல்ல குடும்பப் பெண்களுக்குக்கூட மதிப்பு கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த இலாக்காவைக்குச் செலவழிக்கப்படும் பணம் பாழாக்கப்படுகிறது என்பதை பயத்தோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால்தான் இதில் இவ்வளவு ஆணித்தரமாக நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த இலாக்காவைச் சற்று முடுக்கிவிட்டு, இந்தப் பணியிலே ஆசை உள்ளவர்களை அதிலே ஈடுபடுத்த வேண்டும். இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்கு ஆசையும் அக்கறையும் இருந்தால்தான், அதிலே ஈடுபடுகிற உத்தியோகச் சார்பற்றவர்களுக்கும் அக்கறை ஏற்படும். இந்த வேலையை விஸ்தரிக்கவேண்டும், இன்னும் அதிகமாக முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே மிக மிக வேதனையாக இருக்கிறது. அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுக் கவனித்து, அதிலே இன்னும் அக்கறை காட்டினால்தான் பல சங்கங்கள் மூடப்படுமோ என்ற நிலையிலிருந்து காப்பாற்ற முடியும். சென்னை நகரத்தில் பார்த்தால் எத்தனையோ சங்கங்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன. கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு விஸ்தரிப்பு குறைந்திருக்கிறது

9th March 1964] [திருமதி டி. என் அனந்தநாயகி]

என்று தெரியவரும். இதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் சரியான முறையில் ஒழுங்காக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

* திரு. சி. வே. வேல்புரம் : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற நான் முன் வருகின்றேன். நேரம் இல்லாதிருந்தும், எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் ஊழல்களைக் கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறி, அவற்றைக் களைவதற்கான கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தும், அவற்றை எந்த அளவுக்கு அமைச்சர்கள் கூர்ந்து கவனித்துப் பதில் அளிக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, பதில் அளிக்கும்போது திருப்தி கரமான பதில்கள் வருவதில்லை. அதோடு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பும் மிக மிகக் குறைவு. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் உறுப்பினர்கள் பேசும் கருத்துக்களுக்கு அமைச்சர்கள் எழுத்து மூலமாகவாவது பதில் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஒருசில முக்கியமான குறைபாடுகளை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற மூன்றாந் தேதி நமது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரிடத்தில் மிக முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சனையைக் குறித்து மனு ஒன்றை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, சென்ற பிப்ரவரி 8-ந் தேதியில் ஒரு கூட்டம் கூடியது. இன்னினியர்கள், விவசாயிகள் அடங்கிய அந்தக் கூட்டத்தில் நானும் கலந்துகொண்டேன். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ராஜா குமார பாளையம் வாய்க்காலில் ஆண்டுதோறும் தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டு, வாய்க்கால் சுத்தப்படுத்தப்படுவது வழக்கம். அப்படி மார்ச் 1-ந் தேதி தண்ணீர் நிறுத்தி, 15-ந் தேதிக்குள் வாய்க்கால் சுத்தப்படுத்தி முடித்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, அது தண்டோரா மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி, அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள், அதற்கேற்ற முறையில் விவசாயத் திற்கு ஆயத்தம் ஆனார்கள். ஆனால், திடீரென்று 27-ந் தேதி போட்ட உத்திரவில் அந்த வாய்க்காலில் மார்ச்சு 1-ந் தேதி முதல் 15-ந் தேதி வரை தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டு பிறகு எட்டு நாள் தண்ணீர் விட்டு, மீண்டும் 15 நாட்களுக்குத் தண்ணீர் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவு அந்தப் பகுதி மக்களை மிகவும் பாதிக்கிறது. அந்த உத்தரவுக்கும் அந்த வாய்க்காலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லவே இல்லை. வேறொரு வாய்க்காலை மராமத்து செய்வதற்காக, ராஜா குமார பாளையம் வாய்க்காலுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்கின்றபோது, இதிலே வடிகால் தண்ணீர் அதற்கு வரக்கூடும் என்ற ஐயப்பாட்டை எழுப்புகிறார்கள். அந்த ஐயப்பாட்டை நீக்குவதற்கு, அப்படி வரும் வடிகால் நீர் இருந்தால் அதை வேறு வழியிலே திருப்ப வாய்ப்பு

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [9th March 1964]

இருக்கிறது. ஆகவே, இது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் முழு கவனம் செலுத்தி, இன்னும் நான்கைந்து நாட்களுக்குள் அந்தப் பகுதியில் அப்படிப்பட்ட உத்தரவை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பும் கோரிக்கைகளுக்கும், விண்ணப்பங்களுக்கும் உடனுக்குடன் பதில் வருவதில்லை. நான் கொடுத்திருக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கு ஒரு பெரிய பிபைலே வைத்திருக்கிறேன். அத்தனை விண்ணப்பங்களில் கண்ட பிரச்சினைகளைக் குறித்து, யார் யாரை அணுகவேண்டுமோ அத்தனை பேர்களையும் நான் அணுகியிருக்கிறேன். நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு விளக்கங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர்களுக்கும், கலெக்டருக்கும், இன்னபிற அதிகாரிகளுக்கும் நான் விளக்கம் தந்திருக்கிறேன். பொதுத் தேர்தல்கள் நடந்து இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. நான் சட்ட மன்ற அங்கத்தினராக வந்து முதன் முதலில் அமைச்சரிடம் கொடுத்த பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. சட்ட மன்ற அங்கத்தினராக வந்து முதன் முதலில் கொடுத்த பிரச்சினையிலேயே இப்படித் தாமதம் ஏற்படுவதோடு, என்ன நிலையில் அந்த விண்ணப்பம் இருக்கிறது என்று கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு நிர்வாகம் இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க ஆவன செய்யவேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுக்கும் விண்ணப்பங்கள் மீது இன்ன இன்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது, எந்த எந்தப் பிரச்சினை எந்த நிலையில் உள்ளது என்பதைக் குறித்து மாதத்திற்கு ஒரு முறை, அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது, உறுப்பினர்களுக்கு எழுத்து மூலமாகப் பதில் அளிக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால், உறுப்பினர்கள் தொகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகளை எடுத்துப் பரிதாபம் காணுவது கஷ்டமாக இருக்கும்.

அதோடு, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் வரும்போது, தொகுதி வாரியாகச் சுற்றுப்பயணத்தை மேற் கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்படித் தொகுதிவாரியாக வர முடியவில்லையென்றால், ஜில்லா வாரியாக வருகிறபோது, அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும், மற்ற பிரதிநிதிகளையும் கூட்டி, அந்தப் பகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகளை அணுகவேண்டும், அதற்குப் பரிசாரம் காண ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்து உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் “சட்டப் பேரவை, தேர்தல்கள் மாநிலத் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், தலைமைச் செயலகம்” ஆகியவை பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணைகளையொட்டிச் சில கருத்துக்களை இம் மன்றத்தின் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

9th March 1964]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சட்டப் பேரவையைப் பற்றி இம் மன்றத்திலுள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கேள்வி கொடுக்கப்பட்டு அதற்கு விடை பெறுகின்ற முறையிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் போக்கவேண்டும் என்ற கருத்தினையும் மன்ற உறுப்பினர்களில் பலர் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பல கேள்விகளைச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனுப்பி வைத்தும், காலா காலத்திலே அவற்றுக்கு விடை பெற முடியாத நிலைமை நீடித்து வருகின்ற தன்மையை மன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்தக் கேள்விகளுக்கு எல்லாம் உடனுக்குடன் தக்க விடைகள் வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று சட்ட அவைத் துறைச் செயலாளர் அவர்களைக் கேட்டால், “நாங்கள் உடனுக்குடன் அந்தந்த இலாக்காக்களுக்குக் கேள்விகளை அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம், அங்கிருந்து வருகின்ற பதில்கள் கால தாமதம் ஆகி வருகின்ற காரணத்தால்தான் சட்ட மன்றத்திலே காலம் கழித்து வைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது” என்று அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அமைச்சர்களைக் கேட்டாலும், “எங்களுக்குப் பதில்கள் வந்தவுடனேயே நாங்கள் கையெழுத்து இட்டு அனுப்பி விடுகிறோம்” என்று அவர்களும் பதில்தருகிறார்கள். ஆக இப்படி முக்கியமான கேள்விகளைப் போடும் போது அவற்றுக்குப் பதில் காலம் தாழ்த்தி அனுப்பப்படுகிறது என்ற குறைபாட்டைப் பார்க்கிறோம். இப்படி வினாக்களுக்கு காலம் தாழ்த்தி விடை தருவதனால் அந்தக் கேள்வி எந்த நோக்கத்திற்காகப் போடப்பட்டதோ அந்த நோக்கமே நிறைவேறாது போய் விடுகிறது. இப்படிச் கேள்வி போட்டதன் நோக்கம் நிறைவேற முடியாதபடி காலம் தாழ்த்தி விடைகளை அனுப்புவதில் பயன் இல்லை. போடப்படுகிற கேள்விக்கு உடனுக்குடன் முக்கியத்துவம் தந்து விடை அனுப்பவேண்டும் என்ற முறையை நிர்வாகத் துறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும். சட்டசபை இலாகாவில் இருந்து வருகிற கேள்விகளுக்கு இத்தனை நாட்களுக்குள்ளாகப் பதில் அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தி, அதைக் கண்டிப்பாக நிர்வாகத் துறையினர் பின்பற்றும்படி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்து இந்த சட்ட மன்றக் கட்டிடத்தைப் பொறுத்த வரை பல உறுப்பினர்கள் பரிந்துரைகள் சொன்னார்கள். 1967-இல் இருந்து உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 234 ஆக உயர இருக்கிறது. அப்படி எண்ணிக்கை அதிகப்படுவதனாலே இந்த மன்ற இடம் போதுமானதாக இருக்குமா? இதையே இன்னும் கொஞ்சம் நெருக்கி இடம் அமைப்பார்களா, அல்லது வேறு ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்ட இருக்கிறார்களா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். இங்கே அங்கத்தினர்களுக்குப் போதுமான வசதிகிடையாது. மன்ற உறுப்பினர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கான வசதி குறைவு. இப்போது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மன்றத்தை ஒட்டிக் கிழக்குப்பக்கத்தில் இருக்கும் தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மேற்குப் புறம் உள்ள தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசிப் பழகி கட்சிமாச்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[9th March 1964]

சர்யங்களையும், கோபதாபங்களையும் ஆற்றிக் கொள்ள இங்கே வசதி கிடையாது. அந்த தர்ழ்வாரத்திலும்கூட பக்கத்தில் உட்கார பெஞ்சி போல போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர எதிர் எதிராக உட்கார்ந்து பேசுவதற்குக்கூட வசதி கிடையாது. மன்ற உறுப்பினர்கள் தனியாக இருந்து கலந்து உறவாட இடவசதிகள் அமையவில்லை. மற்றும் மன்ற உறுப்பினர்கள் தனியாக இருந்து உணவு அருந்துவதற்கும் இப்போது வசதிகள் இல்லை. இரண்டு பேராக உணவு அருந்தச் சென்றால் இடவசதி இன்றி வந்தவரை உள்ளே சாப்பிடச் சொல்லிவிட்டு இடத்திற்காக இவர் வெளியே வந்து காத்திருக்கும்படியாக நெருக்கடி இருக்கிறது. இடம் போதுமானதாக அமையவில்லை. இதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்றும் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாலை இரண்டு, இரண்டரை மணிக்கு மேலாக உணவு இல்லாமலேயே கூடச் சிலர் தவிக்க வேண்டியதாக சில நாட்கள் நேரிட்டுவிடுகிறது.

மேலும் அங்கத்தினர்கள் தங்கியிருக்கிற விடுதியில் உள்ள வசதிக் குறைவுகளைப் பற்றியும் பலர் சொன்னார்கள். காலாகாலத் திற்கு உறுப்பினர்கள் இங்கு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். காரணமாக உணவகத்தில் ஒன்று அவர்கள் தங்கியிருக்கும் விடுதியில் உள்ள வசதிக் குறைவுதான். எட்டரை மணிக்கு சட்டமன்றம் துவங்குகிறது என்றால் அவர்கள் எட்டேகால் மணிக்காவது விடுதியில் இருந்து புறப்பட்டாக வேண்டும். எட்டேகால் மணிக்கு விடுதியில் இருந்து புறப்பட வேண்டுமானால் 7½ மணி முதலே அதற்கு ஆயத்தம் செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்ட அந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் காலைக் கடன்களை எல்லாம் முடித்துக்கொள்வது என்றால் அதற்கு விடுதியில் போதுமான வசதி இல்லை. அதன் காரணத்தினாலே இங்கே எட்டரை மணி அளவில்கூட வந்து சேர முடிவதில்லை என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆக விடுதியில் உள்ள வசதிக் குறைவுகளைப் போக்குவதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு வேறு ஒரு கட்டடம் கட்டுவது என்றால் பல விஷயங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து நம்முடைய தேவைக்கும், வசதிக்கும் ஏற்றவாறு அமைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவில் மவுண்ட் ரோடு கவர்மெண்ட் எஸ்டேட்டில் சட்டமன்றக் கட்டடம் கட்டப்பட்டது. இப்போது அது சிறுவர் அரங்கமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. புதிதாகக் கட்டப்படுகிற கட்டடங்கள் அதை ஒட்டியே கட்டப்பட இருக்கிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறோம். இப்போதுள்ள விடுதியில் இருந்து உறுப்பினர்கள் காலாகாலத்திற்கு இங்கு வர முடியாது இருக்கிறது. ஆக விடுதியை ஒட்டி புது சட்டமன்றக் கட்டடம் அமைய இருக்கிறதா? இவற்றை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து புதிதாக நாம் அமைக்கிற ஒன்று நிரந்தரமான வசதிகளைப் பெறக்கூடியதாக—ஒரு நிரந்தர ஏற்பாடாக—இருக்கும்படி திட்டமிட்டு அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th March 1964]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அடுத்து சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் தமிழிலேயே நடத்த வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளைக் கூடிய வரையில் தமிழிலேயே நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தமிழிலேயே பல்வேறு அறிக்கைகள் தயாரித்து அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. நிதி நிலை அறிக்கையும் கூடத் தமிழிலேயே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கேள்விகளுக்குரிய வினாக்களுக்கும் கூடத் தமிழிலேயே விடை தயாரித்து அளிக்க முயற்சியையும் இந்த அரசினர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சி ஆண்டுதோறும் வளர்கிற முறையில் தீவிர திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். நமது அவைத் தலைவர் அளிக்கிற அறிக்கைகள் எல்லாம்கூடத் தமிழில் தயாரிக்கப்படவேண்டும். எல்லாவற்றையும் உடனுக்குடன் எங்கு கூட நான் சொல்லவில்லை—கடுமானவற்றை—சிலவற்றையாவது தமிழில் வழங்கும் முயற்சியை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக லாக் கெடுப்பு எடுக்கும் போதுகூட “ஏய்ஸ், நோஸ்” என்று வைத்துக் கொண்டிருப்பதை “ஆம், இல்லை” என்ற முறையில் மாற்றலாம்—தமிழில் சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்கான முயற்சிகளைத் தடையின்றி படிப்படியாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்து இங்கே கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் செய்த போதும் சரி நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது சரி பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி—செய்துள்ள காரியங்களில் உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றியும், செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் செய்யப்படாமல் இருக்கும் குறைபாடுகளைப் பற்றியும் பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அந்த விவாதத்தின்போது பலபல விஷயங்கள் வருகின்றன. நடந்த காரியம், நடக்க வேண்டிய காரியம் எல்லாவற்றையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற போது அவற்றின்மீது அரசாங்கம் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறது என்பது கனம் உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது தெரிவதில்லை. அவை எல்லாவற்றுக்கும் அந்த நேரத்திலேயே அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. அப்படி அமைச்சர்கள் சொல்வது என்றாலும் அது சாத்தியமாகாது. அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள், அதற்கு என்ன பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று முன்கூட்டியே ஆயத்தமாக போதுமான விவரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு அமைச்சர்களால் வாழுடியாது. அதை மன்ற உறுப்பினர்களும் உணருகிறார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டன, அவர்களுடைய வேண்டுகோள்கள் எவ்வாறு பூர்த்தி செய்யப்பட்டன, அல்லது நிராகரிக்கப்பட்டன என்ற தகவல்களை மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கிற வசதியையாவது அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்போது மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் வைக்கிற அறிக்கையின் மீது அங்கத்தினர்கள் விவாதம் செய்கிறபோது, அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றையும் தொகுத்து, அவை ஒவ்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th March 1964]

வொன்றின் மீதும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதான விவரங்களை அச்சிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அங்கத்தினர்களுக்குத் தாங்கள் சொன்ன குறைபாடுகள் எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுவிட்டன, தாங்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் எவை எவை சாத்தியமில்லாதனவாக இருக்கின்றன என்கிற விஷயங்கள் தெரியும். அதனால் சொன்ன கருத்தைச் சொல்லாமல் மேற்கொண்டு ஆகக்கூடிய காரியங்களில் கவனம் செலுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதேபோன்று ஒவ்வொரு துறையிலும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பொது விவாதத்தின்போதும், தனித்தனியாக மானியங்கள் விவாதிக்கப்படுகிற போதும் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிற விவரங்களைக் குறிப்பேடுகளில் இருந்து எடுத்து அவற்றின் மீது அரசினர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்தலைப் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப் பட்டன. ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும்—ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களும் தேர்தல் முறையை அணுகுகின்றனர். அப்படி அணுகுகின்றபோது தேர்தல் அமைதியாகவும், ஒழுங்காகவும் நடைபெறவேண்டுமென்பதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியினர், ஒழுங்குமீறி நடந்துகொண்டார்கள் என்று எதிர்க் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினர் ஒழுங்குமீறி நடந்துகொண்டார்கள் என்று ஆளும் கட்சியினரும், மாறி மாறிச் சொல்லிக் கொள்வதால் பயன் இல்லை. தேர்தல் அமைதியாகவும், ஒழுங்காகவும், கட்டுப்பாட்டாகவும் நடைபெறச் செய்வது ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோள் வெற்றி பெற உதவும், இவ்விஷயத்தில் எதிர்க்கட்சிகளைவிட ஆளும் கட்சியினருக்கு அதிகப் பொறுப்பு இருக்கிறது.

12-30
P.M.

எந்த முறையில் இப்படிப்பட்ட குறைகள், குற்றங்கள் நிகழா வண்ணம் தடுப்பது, அமைதியாகத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் நல்லது என்பதைக் கண்டறிவதற்காக, சகல கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டி, அதிலே எடுக்கின்ற முடிவின்படி எல்லாக் கட்சியினரும், போட்டி இடிகிறவர்களும் நடந்து கொண்டால் அமைதியைக் காப்பாற்றவும், ஜனநாயகப் பண்பை வளர்க்கவும், கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் காட்டிக் கொள்ளக்கூடிய மரியாதை அடிப்படையில் நல்லதொரு நாகரிகம் கொண்ட அரசியல் இங்கு வளரவும் உறுதுணையாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று அரசினர் நடவடிக்கைகள் ஏதும் எடுக்காமல் விட்டுக்கொண்டே போனால் வருங்காலத்தில் தேர்தல் என்றால் மிகப் பயங்கரமான நிலைமைகள் உருவாகிவிடும். பிரஞ்சுப் பகுதிகளில் எத்தகைய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டனவோ அத்தகைய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை, முயற்சிகளைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தேர்தலில் வருங்காலத்தில் நல்ல சூழ்நிலைகளை உருவாக்க முயல்வேண்டும்.

9th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அமைச்சர்கள் தேர்தல் பணியிலே பங்கு கொள்ளக்கூடாது; அவர்கள் பங்கு கொள்வதன் மூலமாகத் தீங்குகள் ஏற்படுகின்றன என்ற கருத்து எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்ற அரசியலில் அமைச்சர்கள் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்வது தவறு அல்ல. ஆனால் தேர்தல் பணியிலே அமைச்சர்கள் ஈடுபடக் கூடாது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் தேர்தல் பணியிலே ஈடுபடலாம்; ஆனால் அமைச்சர் ஈடுபடக்கூடாது. அமைச்சர்களுக்கு மற்ற யாருக்கும் இல்லாத அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் எதைச் சொன்னாலும் அதிகாரத்தோடு சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகாரம் படைத்திருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் தேர்தல் காலங்களில் வாக்குறுதிகள் வழங்கும் நிலைமை உண்டாகிறது. அதோடு அமைச்சர்கள் செல்லும் போது அவர்களோடு அதிகாரிகளும் உடன் செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். எந்தக் குறைபாட்டை மக்கள் எடுத்துச் சொன்னாலும் அந்தச் சமயத்தில் அதற்கான வாக்குறுதியை அளிக்கும் அதிகாரம் அமைச்சர்களிடத்தில் இருப்பதால் அது ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாகவும், எதிர்க் கட்சியினருக்குப் பாதகமாகவும் அமைந்து விடுகிறதோ என்ற ஐயப்பாடு எதிர்க்கட்சியினருக்கு உண்டாகிறது. எனவே, அமைச்சர்களாக இருக்கிறவர்கள் தேர்தல் காலங்களில் நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்காமல் தவிர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் நல்லதொரு ஜனநாயகத்தை உருவாக்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் பொதுத் தேர்தலுக்கு ஆறு மாத காலத்துக்கு முன்னரே ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தே இந்தக் காரணத்தை ஒட்டித்தான். நகரசபைத் தேர்தல்கள், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடக்குந் போதெல்லாம் அமைச்சர்கள் ஆறு மாத காலத்திற்கு முன்னாலேயே ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பொதுத் தேர்தலுக்கு ஆறு மாத காலத்திற்கு முன்னால் அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மாநிலம் பல்வேறு வகைகளில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதுபோல, இந்த வகையிலும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இதனை எடுத்துக் கூறுகிறோம்.

இன்னொன்று; சின்னம் வழங்குவது பற்றிச் சிலபல தகராறுகள் ஏற்பட்டன. தேர்தலுக்கு நிற்பவர்கள் இன்ன நாளுக்குள் விண்ணப்பம் செய்யவேண்டும்; இன்ன நாள்ன்று பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இன்ன நாளுக்குள் பின் வாங்கிக் கொள்பவர்கள் பின்வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான நாட்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அதற்குப் பிறகு முடிவாகத் தேர்தலுக்கு நிற்பவர்கள் இன்னின்றர் என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது. இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் தேர்தலுக்கு நிற்க விண்ணப்பம் செய்ய இன்ன நாள் 5 மணிக்குள் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டுமென்று இருந்தால், அன்றையதினம் மூன்று மணிக் குள்ளாகவே நிற்கின்ற வேட்பாளர்கள் தங்களுக்கு இன்ன சின்னம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று மனுச் செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. ஐந்து மணி வரை விண்ணப்பங்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th March 1964]

கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறபோது, மூன்று மணிக்குள்ளாகவே சின்னங்கள் கோர வேண்டுமென்று கூறுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக அமையவில்லை. கடைசி நேரத்தில்கூட ஒரு வேட்பாளரை மாற்றக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். இந்த ஒரு சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டபோது, அதைப் பற்றி நாங்கள் தெளிவாக அதிகாரியிடம் எடுத்துச் சொன்னதன் பேரில் அவர் விதியைத் தளர்த்திச் சின்னங்களை ஒதுக்கினார். ஆகவே, இந்த விதியை மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதோடுகூட விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டுப் பின் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய நாள் கடந்து, இறுதியாக இன்னின்னார் நிற்கிறார்கள் என்று தெரிந்த பிறகு, யார் யாருக்கு என்ன சின்னம் வேண்டும், கட்சிகளாக இருந்தால் என்ன சின்னம், சுயேச்சைகளாக இருந்தால் என்ன சின்னம் வேண்டுமென்று அறிந்து சின்னங்கள் வழங்கினால் அதிகச் சங்கடங்கள் வராமல் இருக்க வசதி ஏற்படுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சிமன்றத் தேர்தலும், ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புத் தேர்தலும் நடைபெறுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறினார்கள். அவை எப்போது நடைபெறும் என்பதைப் பற்றியும் முதற்படியாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருந்து அறிய விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே ஏற்பட்ட பல்வேறு சங்கடங்கள், மாச்சரியங்களால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மற்றவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது ஏற்படுகின்ற பகைமை உணர்ச்சியின் காரணமாக ஊராட்சி மன்றத்தின் நல்ல பணிகள் பாழாகும் அளவு பகைமை உணர்ச்சி காலம் முழுவதும் நீடித்துக் கொண்டே போகிற காரணத்தால், இரு பெரும் கட்சிகளாகப் பிரிந்து கட்சி மாச்சரியங்களோடு போட்டி போடுகிற காரணத்தால் ஒன்றிப்புப் பகுதிகளுக்கு நன்மைகள் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாகத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை எல்லோரும் நன்கு உணர்வார்கள். இதை பலரும் நன்கு உணருகிறார்கள். இதைத்தான் ஆளும் கட்சியினரும் சொல்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் மாநாட்டில் கூட இதில் கவனம் செலுத்தி தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதா? அல்லது ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புப் பகுதியில் உள்ள வாக்காள மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதா? என்ற பிரச்சனை பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் கூறியதாக செய்தித்தாளில் செய்தி வந்தது. அது எந்தளவு உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. அது பரிசீலனையில் இருந்து, மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையைக் கையாள்வதால் வருகிற ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பு உறுப்பினர்கள் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்து போகாதபடி இருப்பார்கள். சண்டைச் சச்சரவுகளைத் தடுக்க நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை தான் பயன்படும். அப்படி நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பதவியில் இருந்து இறங்கவில்லை என்றால் நம்பிக்கையில்

9th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லாத் தீர்மானம் கொண்டு வர வழியில்லையே என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறது. அந்நிலையைத் தவிர்க்க வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அதற்கான நிபுணர்கள் அதை ஆராய்ந்து அக்குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டும். இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க என்ன வழிவகை இருக்கிறது என்று கண்டறிந்து இந்த பிரச்சனைக்கு முடிவு காணவேண்டுமென்று அமைச்சரவையை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொகுதி நிர்ணய குழு 1967-ம் ஆண்டில் எப்படி எப்படி தொகுதிகள் அமைய வேண்டும், எந்தெந்த வகையில் அமைய வேண்டும், என்பதை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவையெல்லாம் இப்போது திருத்தியமைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இப்போதுள்ள 206 தொகுதிகளும் 23½ தொகுதிகளாக மாற்றப்பட இருக்கின்றன. தொகுதி நிர்ணயக் குழுவின் கொடுக்கக் கூடிய அறிக்கைகள் எல்லாம் நம் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு தெரியக் கூடிய அளவில் வைக்கப்படவேண்டும். இறுதி முடிவு எடுப்பதற்குமுன் கூடுமான வரையில் இம்மன்ற அங்கத்தினர்களின் கருத்துக்களை தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை அமைச்சரவை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மன்றத்தில் அவற்றை வைத்து வாதிடுவதற்கான நிலையை உருவாக்கவேண்டும். தொகுதிகள் பிரிக்கப்படுவது குறித்து இறுதிமுடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு, மற்றவர்களுடையவும் இம்மன்ற அங்கத்தினர்களுடையவுமான யோசனையை அறிவது நல்லது. அனுபவத்தின் மூலம் எடுத்துச் சொல்லவும், சூழ்நிலை மூலம் ஏற்படுகிற யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லவும் தக்க வாய்ப்பு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும், முடிந்தால் கூடுமான வரையில் இங்கு விவாதித்து முடிவு எடுப்பதே நல்லது. இந்த மன்றத்தின் முடிவாகப் பட்டியல் செல்ல வேண்டும், அங்கத்தினர்கள் தங்கள் அனுபவத்தின் மூலம் சொல்கிற, சூழ்நிலையையொட்டி சொல்கிற கருத்துக்களையும் யொட்டி தொகுதிகள் அமைய வேண்டும். நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்குகிற முயற்சியை அமைச்சரவை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாநில ஆளுனர் பற்றிய கருத்துக்கள் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கப்படுகின்றன. ஆளுனர் இருக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அடிக்கடி பதிலுரையில் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள் இவ்வளவு பெரும் செலவில் அத்தகைய ஒரு பதவி இருந்துதான் தீரவேண்டுமா? என்பதை மீண்டும் ஆலோசனை செய்து மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துகிற வகையில் காரணங்களை நேரம் வரும்போது எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற கருத்தை எதிர்க்கட்சியினர் சார்பாக நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றக் கூடாது என்ற கருத்தும் இங்கே வழங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு இலாகாவின் செயலாளராக அமைந்திருப்பவர்கள் குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளுக்காவது அந்தந்த இடத்தில் இருக்கவேண்டும். அந்தந்த ஆற்றையை பற்றிய பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து, சிந்தித்து, இருக்கிற நிலைமை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th March 1964]

யைக் கண்டறிந்து, மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள எல்லாக் கருத்துக்களையும் அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எதை எதை எப்படி எப்படிச் செய்வது என்று அவர்கள் நிதானித்து வருகிற நிலையில் அவர்களை மாற்றக் கூடாது. சீர்திருத்தம் செய்வது அல்லது இருக்கிற நிலைமையை யொட்டி மாற்றங்கள் செய்து நல்ல நிலைக்குக் குறிப்பிட்டதுறைகளைக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமாகிறது. இவற்றை நிறைவேற்ற அதிகாரிகள் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாவது அதே யிடத்தில் இருப்பது நல்லது என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருவர் ஒரு இலாகாவிற்கு செயலாளராக வந்து நிலைமையை புரிந்து கொள்ள ஆறு மாதங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். புரிந்து கொண்டேன் என்ற நிலையில் அவர்கள் வேறு இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களை அல்லது வேறு பல துறைகளில் இருப்பவர்களை மாற்றினாலும், மாநிலம் முழுவதையும் நிர்வகிக்கிற அளவில் அந்தந்த துறைகளைப் பற்றிய கருத்துக்களை அறிந்து எதை எதை எப்படி எப்படி செய்வது என்று கண்டு ஆராயும் நிலையில் உள்ளவர்களை குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளாவது அந்த யிடத்திலேயே வைத்திருப்பதற்குள்ள நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சரவை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, அரசிதழ் பதிவுபெறாத ஊழியர்களின் கிராக்கிப்படி, நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி முதலியவை பற்றி ஆனம் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துவைத்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பதில் உரைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த பதிலில் இருந்து ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கும் நிலைமை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அத்தகைய அளவிற்கு உறுதிமொழி எதுவும் இல்லை. ஆனால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து இது சம்பந்தமாக மானியம் தரவேண்டும், நீங்கள் எடுத்த முயற்சியின் விளைவாக இங்கு பெரும் செலவு ஏற்பட வழி ஏற்படுகிறது, ஆகவே மத்திய அரசு அதிகப்படி மான்யம் தந்தால் இந்நிலையை ஈடுகட்ட முயற்சி எடுக்கிறேன் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் மான்யம் பெற முயற்சி எடுத்து இந்தக் குறைபாட்டை போக்குவதன் மூலம் நல்ல முறையில் செம்மையாக நிர்வாகம் நடைபெறவும், மனத் தளர்ச்சி இல்லாத அளவிற்கு, ஆயாசம் இல்லாத அளவிற்கு நிர்வாகம் நடைபெறவும் உறுதுணை புரிகிற அளவிற்கு அவர்களது கோரிக்கைகளை நிதானமாகக் கவனித்து நல்லதொரு முடிவை எடுக்கவேண்டுகென்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மொழிப் பிரச்சனைப் பற்றியும் இங்கு பேசப் பட்டது. ஆட்சி மொழிப் பிரச்சனை கொள்கை பற்றிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. இதுபற்றி நாட்டிலுள்ள பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும், பல்வேறு மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆட்சிமொழி பொறுத்த

9th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வரை, ஆளும் கட்சியின் போக்கில் 1935-36-ல் இருந்து சூழ்நிலைக் கேற்ப அடிக்கடி மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆட்சி மொழி எதுவாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது அந்தக் கருத்து வேறுபாட்டினை எடுத்துக் கூறி வலியுறுத்தி அந்தக் கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு தேடுவதில் ஜனநாயக நாட்டில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் பாடுபட்டு வருகின்றன. அந்த முறையில்தான் இங்கும் கருத்துக்கள் வைக்கப் படுகின்றன. அந்த முறையில்தான் நிராவிட மூன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். இந்தி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டார மொழி. அது வளம் இல்லாத மொழி. அது வளர்ச்சி அடையாத மொழி. அறிவியலுக்கு ஒவ்வாத மொழி. அகில உலகத் தொடர்புக்கு தகுதி இல்லாத ஒரு மொழி. மாநிலத்திற்கும் மாநிலத்திற்கும் இடையே யுள்ள தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள தகுதி இல்லாத ஒரு மொழி ஆக குறைபாடுகள் பல உள்ளன இதில். நமக்கு ஒரு மொழி தேவை நம் மானத்தைக் காப்பாற்ற, நாம் அன்பு செலுத்த நமக்கு தேசியப் பற்றை ஊட்ட, நமக்கு நாட்டுப் பற்றை ஊட்ட ஒரு மொழி வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. மொழிகளும், கிளைமொழிகளும் சேர்ந்து 723 மொழிகள் இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதும் பரவியிருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமான மொழிகள் 179, அவற்றில் அரசினர் தேர்ந்தெடுத்திருப்பது 14 மொழிகள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு பற்று தரவும், பாசம் தரவும் ஒரு மொழி வேண்டாமா? ஆகவேதான் அந்தந்த வட்டார மொழியை அந்தந்த மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த வட்டார மொழியே அந்தந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அந்த வட்டார மொழியே அந்தந்த மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழியாகவும், பாட மொழியாகவும், கல்லூரிகளிலும் பாட மொழியாகவும் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்து பலயிடங்களில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாக எந்த மொழி இருப்பது என்பதில்தான் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. நமக்கு ஒரு ஆட்சிமொழி வேண்டாமா என்று இந்தியை அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாக ஆக்கவேண்டியதில்லை. இப்போது ஆங்கிலம் இருக்கிறது. ஆங்கிலம் நமக்கு அன்னிய மொழி என்றால், ஆங்கிலம் எந்த அளவிற்கு நமக்கு அன்னிய மொழியோ. அந்த அளவிற்கு தென்னாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்தியும் அன்னிய மொழி என்ற தகுதியைத்தான் பெற்றிருக்கிறது. இந்தி அகில இந்திய ஆட்சிமொழியாவதால் பல குறைபாடுகள் எழ காரணமாயிருக்கிறது. அகில உலகத் தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலம் கற்றே தீரவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் என்றும் துணையாக இருந்து தீர வேண்டுமென்ற கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நேற்று மத்திய அமைச்சர் திரு சாக்களா அவர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் என்றென்றும் உதவியாக இருக்க வேண்டிய ஒரு மொழி என்று

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th March 1964]

கூறியிருக்கிறார்கள். மற்ற மொழிகள் ஆங்கிலம் பெற்றிருக்கிற அளவிற்கு திறமையையும், தகுதியையும் இன்னும் பெருமலிருக்கின்றன. மற்ற மொழிகள் ஆங்கிலம் போன்ற தகுதி, திறமை இவற்றை முற்றிலும் பெறுகிற காலம் வரை அதுவே ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்தியை கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை, தாங்களாகவே படிப்பதற்குத்தான் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அகில உலகத் திற்பும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வகையில் எல்லோரும் ஆங்கிலத்தை படித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் ஒன்றாவது வகுப்பிலிருந்தோ அல்லது மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்தோ ஆங்கிலத்தை கற்றுக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அகில இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியா முழுவதிலும் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஆங்கிலம் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஆங்கிலம் படித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. வங்காளத்திலும் ஆங்கிலத்தை படிக்கிறார்கள், குஜராத்திலும் படிக்கிறார்கள். ஆனால் இத்தகைய சூழ்நிலையில் உலகத்திற்கு தேவைப்படாத ஆட்சிமொழியாக இருப்பதற்கு தகுதியில்லாத ஒரு மொழியாக இருக்கின்ற இந்தியை எடுத்துக்கொண்டு அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, மக்களுடைய நேரத்தையும், உழைப்பையும் அதே போன்று அரசாங்கத்தின் நேரத்தையும் உழைப்பையும் வீணாக்குவது தேவையா என்பதைத்தான் நாம் யோசித்துப்பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இத்தகைய முறையில் நேரத்தையும் உழைப்பையும் தேவையில்லாத வழியில் செலவழிக்கப்படுவது நல்லதா? அத்துடன் அதைப் பொதுமொழியாக ஆக்காமல், இதனால் ஏற்படுகின்ற வீண் மாச்சரியங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல், இந்தி பேசுகின்ற மக்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக மட்டும் இதைக்கொண்டு வந்து கட்டாயமாக்காமல், உறுதியான எந்த விதமான பலனையும் இதன் மூலம் காணாமல் இருக்கின்ற நிலைமைகள்தான் இருக்கின்றன என்கிற கருத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துவைத்திருக்கிறது. அந்த முறையில் தாய் மொழி, அந்தந்த மாநில ஆட்சிமொழியாக அமைய வேண்டும், அத்தகைய ரீதியில் அதனை பரப்பவேண்டும், அதற்கு எதிராக இருக்கின்ற சக்திகளை நிச்சயமாக அகற்றியாக வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு யாருக்கும் இந்த நாட்டில் உரிமையிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு பிராந்திய மொழியை எடுத்துக்கொண்டு, அதுதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு என்ன உரிமையிருக்கிறதோ, அதே உரிமை, முக்கியமான மொழியாக இருக்கின்ற தமிழ் மொழியோ அல்லது அகில இந்திய அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற 14 மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்தி மொழி இந்த நாட்டிற்கு தேவையில்லை என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கும் உரிமையிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான், இந்தியாவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அத்தனை மொழிகளிலும் ஆட்சியை நடத்துகின்ற அளவுக்கு,

9th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவை ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்ற கருத்தையும் நாங்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றோம். அதை எப்படி நடைமுறையில் கொண்டு வருவது என்பதைப்பற்றி கல்வி வல்லுனர்கள், நிபுணர்கள் ஆலோசித்து பரிசீலித்து முடிவு கட்டட்டும். இதற்கு முடிவே கிடையாது என்று சொல்ல முடியாது. மேல்சபையில் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், பல மொழிகள் பேசப்படுகின்ற ஐக்கிய நாட்டு அவையில் பல மொழிகளையும் ஆட்சிமொழியாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற கருத்தை இந்திய அரசினருக்கு தெரிவித்திருக்கின்றேன், என்னுடைய கருத்துக்கு மதிப்பளித்திருப்பதாக தெரியவில்லை என்கின்ற கருத்தை மேல்சபையில் தெளிவுபட எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னின்ன மொழி ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்கின்ற கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக இம்மாதிரிப்பட்ட விஷயங்களில் கட்சிக்குக் கட்சி கருத்து வேறுபட்டிருக்கும். இந்தி அறவே வேண்டாம், இந்தியினால் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை, ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட தேவையில்லாத மொழியை படிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று ஜனநாயக அடிப்படையில் சொல்வதற்கு இந்த நாட்டில் அனைவருக்கும் உரிமையிருக்கிறது. இவ்விதமான ஒருகருத்தை நாட்டில் வலியுறுத்துவதற்குக் கிளர்ச்சிகள் மூலமாகவும் போராட்டம் மூலமாகவும் ஈடுபடுவதற்கும் உரிமையிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கிளர்ச்சி, போராட்டம் இவைகள் நடக்கின்ற நேரத்தில் சட்ட ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அரசினர் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டிதான் கருத்துக்கள் பரிமாறிக்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தி அறவே வேண்டாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் சொல்லவில்லை. இந்தி பேசாத மற்ற மாநிலங்கள் பலவும் இந்தக் கருத்தை தெரிவித்திருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, பிற கட்சிகளிலுள்ளவர்கள், கட்சிக்கு அப்பால்பட்டவர்கள் பலரும் இந்தக் கருத்தை கூறியிருக்கின்றனர். மேல் சபையில் உள்ள டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சார்ந்தவர் என்று சொல்ல முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கையில் நம்பிக்கை உடையவர் என்று சொல்ல முடியாது, அகில இந்திய அடிப்படையில் கொள்கையை ஆதரிக்கக்கூடியவர், அவர்கள் கட்டாயமான முறையில் இந்தியை கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றும் சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த சேக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள், அகில இந்திய ரீதியில் தேசியம் வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர், அவர் கட்டாய இந்தி இந்த நாட்டிற்குத் தேவையில்லை என்று கூறுகிறார். வங்காளத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் பி. வி. ராய் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியிலுள்ள ஒரு மொழி அகில இந்திய அளவில் இருப்பது நல்லதல்ல, இதை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஏக மனதாக நிறைவேற்றி இந்திய அரசினருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th March 1964]

வரையில், இந்த நாட்டுக்கு இந்தி அறவே வேண்டாம், ஆகவே இந்தியை யாரும் படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதிலும் எந்த விதமான தவறும் இல்லை. இந்திமொழி கட்டாயப்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று சொன்னாலும்கூட, கட்டாயப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை நாட்டில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மும்மொழி கொள்கையின்படி தமிழ் படித்துத்தீர வேண்டும், ஆங்கிலம் படித்துத்தீர வேண்டும், இவை தவிர மூன்றாவதாக வேறு இந்திய மொழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றை விருப்பப் பாடமாக படித்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட, இந்தி அல்லாத பிற மொழிகளைப் படிக்கின்ற அளவுக்கு எந்த விதமான வசதியும் செய்யாமல், மறைமுகமாக இந்தியை புழுத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். அதோடு, இந்தி மொழி தேர்வில், உட்கார்ந்தால்தான் கல்லூரிக்கு செல்வதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படும் என்கின்ற அளவுக்கு கட்டாயம் இருந்து வருகின்ற சூழ்நிலையும் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும், இந்தி பேசாத மக்களுடைய உணர்ச்சிக்கு மதிப்புக்கொடுக்கின்ற முறையில், இந்திய தலைமை அமைச்சர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற உறுதிமொழியானது, “இந்தி பேசாத மக்களுடைய கருத்தை அறியாமல் ஆங்கில மொழி அகற்றப்படமாட்டாது, இந்தி வேண்டும் என்று அவர்கள் எப்போது விரும்புகிறார்களோ, அப்போதுதான் இந்தி ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்படும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த உறுதிமொழி இன்று பாதுகாக்கப்படவில்லை. இன்றைக்குக் கட்சி பாகுபாடின்றி எடுத்துக் கொண்டால், கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பால், தனித்தனியாக தங்கள் எண்ணத்தை தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருந்தால் நிச்சயமாக ஆங்கிலம் மட்டும்தான் என்கின்ற முடிவுக்கு ஆளும் கட்சியினரில் பலரும் வந்திருப்பார்கள். இந்தி பேசாத மாநிலங்களின் மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளுகின்ற அளவில், எத்தகைய கட்சிக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல், தனித்தனியாக இந்த மொழிப் பிரச்சனையில் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கவேண்டும் என்கின்ற நிலை வருமானால் இந்த நாட்டுக்கு தேவையில்லை, அவசியமில்லை என்கின்ற கருத்தைத்தான் தெரிவிப்பார்கள். இந்த நிலைமையில்தான் இந்தி இங்கு புழுத்தப் படுகின்றது. ஏன் இந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்? இந்தி படித்தால்தான் மேல் உயர்வு கிடைக்கும் என்கின்ற ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டால், மற்றவர்கள் எப்படி மேல் உயர்வுக்கு வரமுடியும்? அரசாங்க ஊழியர்கள் அவரவர் விருப்பம்போல் தேர்வுகளை எழுதிக்கொள்ளலாம் என்கின்ற நிலை இருந்தாலும் கூட, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வருவதற்கு கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இத்தகைய ஒரு நிலைமைக்கு ஊழியர்களை இந்திய பேரரசு நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்குகிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் இந்தி கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை, இந்தி படிப்பதால் எந்த விதமான நன்மையும் இல்லை. ஆகவே இந்தி இந்த நாட்டிலிருந்து

9th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அகற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமை எதிர்த் கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் எதிர்க்கட்சிகள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்குகின்றன. இதற்கு ஜனநாயக அடிப்படையில் கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் கருத்துக்களை சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆத்திரப்பட்டு அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதைத் தான் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அவையில் அடக்கமாகவும், பெருந்தன்மையாகவும் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் இருக்க வேண்டியவர் முதலமைச்சர் அவர்கள். அவர்களுக்கு வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினாலோ, என்னவோ, சில நேரங்களில் சீற்றத்திற்கும் சினத்திற்கும், ஆத்திரத்திற்கும் ஆளாகிவிடுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில், இந்த நாட்டுக்கு இருக்கின்ற முக்கியமான ஒரு பிரச்சனை என்ற அளவில், முக்கியமான கருத்துக்களை சொல்ல எதிர்க்கட்சியினர் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ இந்தி படிக்க விரும்பாதவர்கள் வேண்டுமென்றால் பாகிஸ்தானுக்குப் போய்விட்டாம் என்று ஆத்திரத்தோடு சொல்ல வேண்டிய பிரச்சனையல்ல இது. இங்கு போதுமான அளவுக்கு, இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி சொல்லுகின்ற அளவிற்கு ஜனநாயகம் இங்கு இருக்கிறது என்று நாங்கள் எண்ணிக்கொண்டுதான் எங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம். இதற்கு நேர்மாறாக, நாங்கள் நினைக்கின்ற அப்படிப்பட்ட ஜனநாயகம் இங்கு இல்லை, சர்வாதிகாரம் இருக்கின்ற பாகிஸ்தானுக்குத்தான் பொருந்தும் என்கின்ற அளவில் “பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள்” என்று நம்மை பாகிஸ்தானோடு ஒப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்ற பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாட்டுக்கு துரோகப் பிரச்சனை ஒன்றும்மில்லை. கருத்துக்களை பரிமாறுகின்ற பிரச்சனையான். மொழியைப்பற்றி குறிப்பிடுகின்ற 17-வது திருத்த அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமா வேண்டாமா என்று சொல்லுகின்ற உரிமை அனைவருக்கும் இருக்கிறது. இந்தி மொழி தேவையில்லை, ஆகவே படிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுவதற்கும் உரிமையிருக்கிறது. இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இந்தி படிக்க விரும்பாதவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள்” என்று கடுமையான பதங்களை, அடக்கத்திற்கும், பெருந்தன்மைக்கும் மதிப்பு அளிக்க வேண்டிய முதலமைச்சர் அவர்கள், மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கவேண்டிய முதலமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க்கட்சிகளை பார்த்து ஆத்திரத்தோடு உபயோகிப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இத்தனை அளவுக்கு அதிகமாக ஆத்திரப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை, அதிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆத்திரப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பேசின விவரங்கள் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது “நான் அப்படி பேசவில்லை”

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [9th March 1964]

என்று கூறுகிறார்கள். இதைப்பற்றி உள்ளபடியே தெரிந்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் நூல் நிலையத்தில் சென்று, அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பதை அங்குள்ள சட்டமன்ற குறிப்பேட்டை பார்த்த பொழுது, இவ்வாறுதான் பேசப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வந்தது. மறதியாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். “இந்தி பரீட்சைக்குப் போக முடியாது என்று சொன்னால் இங்கே படிக்கவேண்டாம், வெளியே போய்விடு, பாகிஸ்தானுக்கு வேண்டுமானால் போய் படி” என்று பேசியிருக்கிறார். ‘இந்திக்கு ஆட்சேபம் என்று சொன்னால் பாகிஸ்தானுக்குப் போ என்று தான் சொல்லுவேன்’ என்றுதான் பேச்சுக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. நூல் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பேச்சுக் குறிப்பைப் பார்த்து விட்டுத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். . . . (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முன்னேயும் பின்னேயும் இருக்கிற வாசகத்தைப் பாருங்கள்.) அவற்றால் இந்த வாசகம் மாறிவிடவில்லை. இத்தகைய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த அளவுக்கு ஆத்திரப்பட்டு, இவ்வளவு கடுமையான சொற்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுதல் கூடாது, என்பதுதான் என் எண்ணம். இதுபற்றி கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை மாற்றுவதற்கு, அந்தக் கருத்தைப்பற்றி நாங்கள் விளக்கங்கள் சொல்லக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் நாங்களும் எடுத்துச் சொன்னோம் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கிற தீர்மானம் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் இதைப்பற்றி தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது கூட, மத்திய அரசுவையில் தமிழ்நாட்டு அரசு விரும்பினால் தமிழ்நாடு என்று மாற்றிக்கொள்ள எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்து, தமிழில் தமிழ் நாடு என்று உச்சரிக்கும் அடிப்படையில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழ் நாடு என்று கூறுவதன் மூலமாக நலன் ஏற்பட முடியும். பல் வேறு மாநிலங்களில் இருப்பது போல, கேரளா, மகாராஷ்டிரா என்று அழைக்கப்படுகிற முறை இருப்பது போல, இங்கும் அமையலாம். பம்பாய், மகாராஷ்டிரம் ஆவதால் ஏற்கெனவே இருந்த புகழ் மங்கவில்லை, குறையவில்லை, ஆகையால் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் ஆங்கிலத்தில் உச்சரிக்கப்படலாம், அந்த மாற்றத்தை மக்கள் விரும்புகின்றனர், ஆங்கிலத்தில் மாற்றுவதில் எந்த கஷ்டமும் இல்லை, ஆனால் மக்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்பட வழி இருக்கிறது என்று உணர்ந்து இதைப்பற்றி மத்திய அரசினருக்கு சிபாரிசு செய்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கருத்துக்களுக்கெல்லாம், எதிர் கட்சியிலிருந்து கூறிய கருத்துகளுக்கெல்லாம் தக்க மறுமொழியை முதலமைச்சரிடம் எதிர்பார்க்கிறேன். இருக்கிற நிலையைச் சீர்படுத்தி, எதிர் காலத்தில்

9th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நல்ல நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். குறைபாடுகளைப் போக்க, கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வழிவகை ஏற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள், 'இந்தியை இந்தியாவின் பரிட்சை மொழியாக்க ஒரு மாநாடு கூட்டியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கருத்தாக இருக்கிற நிலைமை நீடிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த மன்றத்தின் முழுக் கருத்து என்று தீர்மான வடிவில் அங்கு கொண்டு செல்வது அவர்களுக்கு வலிவு தருமானால் அதற்கான வழி காணுவது நல்லது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள், "இருக்கிற நிலைமையை நீடிக்கச் செய்வது மூலமாக ஐயப்பாடு மாச்சரியங்கள் ஆகியவைகளைப் போக்க வழி ஏற்படும் என்று சொல்லி இங்கே இருக்கக் கூடிய நிலையை எடுத்துச் சொல்வேன்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு இந்த மன்றத்தின் தீர்மானமும் அதனை ஒட்டி இருந்தால் நல்லது. அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து மாநில அரசின் கருத்தோடு ஒட்டியிருக்கிற சூழ்நிலையில், மத்திய அரசு கூட்டக் கூடிய மாநாட்டில் முதலமைச்சருக்கு உறுதுணையாக தீர்மானத்தையும் கொண்டு செல்லுவது நல்லது. இந்த யோசனையை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று விவாதிக்கப்படும் விஷயங்கள் மூன்று. ஒன்று சட்ட மன்றத்தைப் பற்றியது. மற்றொன்று தேர்தல்களைப் பற்றியது. மூன்றாவது, மந்திரிகள், மற்ற அதிகாரிகள் பற்றியது. சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் விவாதத்திற்கு உரியது அல்ல என்றாலும் மற்ற இரண்டு விஷயங்களும் விவாதத்திற்கு உரியன. சமீபத்தில் தான் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்தன. அந்த சம்பவங்களை மறக்க முடியாது. அதுவும் தேர்தல். தேர்தல் என்றால் கட்சி. மந்திரிகள் அரசியல் பற்று அற்றவர்களா இல்லையா என்று குறிப்பிட்டார்கள். மந்திரிகள் அரசியல் பற்றுக் கொண்டவர்கள் தான். இந்த முறை தான் பார்லிமெண்ட்டரி ஜனநாயகம் நடைபெறும் நாடுகளில் இருக்கிறது. தேர்தலுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன் ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று புதிதாக இப்போது சொல்லுகிறார்களே தவிர, பார்லிமெண்ட்டரி ஜனநாயகம் நடைபெறும் நாடுகள் பல இருக்கின்றன, அங்கெல்லாம் மந்திரிகள் அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது கட்சியை அதிலே புகுத்தக் கூடாதே தவிர அவர்கள் கட்சிப்

[கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைவர்]

பற்றற்றவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கட்சியைக் குறை கூறி, நிர்வாகத்தைக் குறைகூறி, கடைபிடிக்கக் கூடிய கொள்கையைப் பற்றி, நிறைவேற்றும் முறை பற்றி குறை கூறும்போது அதற்கு சமாதானமும் மறுப்பும் விளக்கமும் கொடுக்கும் பொறுப்பு மந்திரிகளுக்கு இருக்கிறது. தேர்தல் என்றால், எந்தத் தேர்தலாக இருந்தாலும் அவர்களைப் பற்றியும் குறை கூறுகிறார்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964]

கள். அவர்களுடைய கட்சியைக் குறை கூறுகிறார்கள். சட்ட மன்றத் தேர்தலாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து தேர்தலாக இருந்தாலும், முனிசிபல் தேர்தல்களாக இருந்தாலும் மந்திரிகள் வந்து விளக்கம் கூறும் நிமித்தம் இல்லாமல் இல்லை. இப்படியெல்லாம் மந்திரிகள் பற்றியது, மற்றது எல்லாம் இருக்கும்போதும் எனக்கு திருப்தியைத் தருவது, நான் பாராட்ட விரும்புவது இப்போது நடைபெற்ற விவாதத்திலே ஒன்றும் காராசாரம் இல்லை. காராசாரம் எதிர்பார்க்க வேண்டியது இந்த விவாதத்திலே இரண்டு பக்கத்திலும் காராசாரம் இல்லை. விவாதத்தை துவக்கி வைத்தால் ஒரு வழக்கறிஞர். தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர். தொடர்ந்து பேசியவரும் ஒரு வழக்கறிஞர் முதலில் விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த வழக்கறிஞர் ஒரு கிரிமினல் லாயர் போலப் பேசினார். தொடர்ந்து பேசிய மற்றொரு வழக்கறிஞர் சிவில் லாயர் மாதிரிப் பேசினார். மனதில் உருக்கமாகப் படும்படி, என்ன செய்ய வேண்டும், மத்திய அரசாங்கத்திடம் என்ன எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார். கிரிமினல் லாயர் வகையில் பேசிய அங்கத்தினர் எடுத்தற்கெல்லாம் குற்றச்சாட்டு, நீனைத்தது, நீனைக் காத்து, வசாதது வந்தது எல்லாவற்றுக்கும் குற்றம் சாட்டிப் பேசினார். அப்போது கிரிமினல் லாயர் ஒன்று, சிவில் லாயர் ஒன்றாகத் தோன்றியது.

[முதலில் இந்தியையே எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தியைப் பற்றி இங்கு பேசுவது பொருத்தம் தான். ஏனென்றால் மந்திரிகள் தான் கொள்கையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். இதிலே கருத்து வேறு பாடு இருக்கிறது. இதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதிலே அடிப்படை வேற்றுமை இருக்கிறது. நான் மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய நிர்வாக அமைப்பு மத்திய ஆட்சி ஒன்று, மாநில ஆட்சி ஒன்று என்று இருக்கிறது. மத்திய ஆட்சியில் இந்தியே கூடாது என்று இப்போதைய தி.மு.க. கருத்து. அப்போதைய தி.மு.க கருத்து அல்ல. மும்மொழிக் கொள்கைகூட அந்த அடிப்படையில்தான். அப்போது இந்தியே எதற்கு என்று சொல்லவில்லை. இந்தி வேண்டாம், குஜராத்தி அல்லது மராத்தி இருக்கட்டும் என்று சொல்லவில்லை. இந்தி என்று அப்போது போட்டார்கள் இப்போது எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேல் சபையில் டாக்டர் லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் பற்றி கூறினார்கள். அவர்கள் கருத்து எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் இந்தியே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. வற்புறுத்தக் கூடிய வகையில், இந்தி தான் பேசவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதைத் தான் கண்டித்துப் பேசினார். பார்லிமெண்டில் பல மொழிகள் பேசுகிறவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு அந்த மொழிகளில் பேச வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். ஸைமல்டேனியஸ் டிரான்ஸ் லேஷன் வைக்கவேண்டும், வைக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஸைமல்டேனியஸ் டிரான்ஸ்லேஷன் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அப்புறம் தெரிந்து கொண்டேன். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் ராஜாஜி கூறுவதைப்

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பற்றிச் சொன்னார்கள். அதையொட்டித் தான் தி.மு.க. அந்தப் போக்கைக் கொண்டது என்று எனக்குத் தெரியும். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் கருத்தும் எனக்குத் தெரியும். கட்டாய இந்தியாக 1937-38-ல் வைத்தார்கள். இப்போது இந்தியே கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த இன்ஸ்பிரேஷன்தான் இவர்களுக்கு என்று சொல்லவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மாபெரும் தலைவரே முன்பு இந்த மன்றத்திலே இருந்தார், இந்த மன்றத்தில் இன்றைக்கு எதிர் கட்சித் தலைவர் கூறிய இந்தக் கருத்து தி.மு.க. வின் மாபெரும் தலைவர் அப்போது தெரிவிக்கவும் இல்லை. ராஜாஜி அவர்கள் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மேற்கோள் காட்டியதால் சொல்லுகிறேன். (குறுக்கீடு) வேண்டாம் என்றால் வேறு. அப்போது மும்மொழிக் கொள்கை அனுசரிக்கப்பட்டது. முன்பு இருந்த மன்றத்தில் மொழிக் கொள்கை வரும்போது, அலிபுஷ்யல் லாங்கு வேஜ் ஆக்ட் வருவதற்கு முன், எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்து கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தியே கூடாது என்ற இப்போதைய போக்கு அப்போது இல்லை. ராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன பிற்பாடு தி.மு.க. ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு ஏதோ சினம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு எதற்காக சினம் ஏற்படவேண்டும்? சினம் ஒன்றுமில்லை. வெறுப்பு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், நாட்டில் ஒருமைப்பாட்டிற்கே குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவிலே யார் வேண்டுமானாலும், என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற போக்கு இருந்தால், அதனால் கொஞ்சம் வருத்தம் ஏற்பட்டு, சினத்தை ஏற்படுத்தாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறளை நன்றாக அறிந்தவர்கள், உணர்ந்தவர்கள். குறள் ஆசிரியரைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் பொறுமைக்கு இலக்கணமாக இருந்தவர்கள். அவர்கள் பொறுமையைப் பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். பொறுமைக்கும் ஒரு அளவு உண்டு என்று குறள் ஆசிரியரே எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார். நாட்டிற்கே துரோகம் ஏன்? நாட்டில் ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் நடக்கிறது. அங்கிருந்து முஸ்லீம் லீக் வருகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே முஸ்லீம் லீக் ஒரு அரசியல் கட்சி. அந்தக் கட்சியில் வருகிறவர்கள் 'பாகிஸ்தான் லிந்தாபாத்' என்று சொல்லிக்கொண்டே போகிறார்கள் என்றால், அது எத்தகைய மனப்பான்மையை காட்டுகிறது? அதைத் தான் நான் அன்று குறிப்பிட்டேன். அந்த முஸ்லீம் லீக்கோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோழமையாக இருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் கூறினேன். முஸ்லீம் லீக் அத்தகைய போக்கைக் கொண்டது. மற்ற சபையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் தோழமை கொண்ட ஒரு முஸ்லீம் லீக் அங்கத்தினர் இப்பொழுது தான் முஸ்லீம் லீக் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்—முஸ்லீம் லீக்கைப்பற்றி பேசினார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அந்த மன்றத்தில் கூறினார்கள் “அண்ணா அவர்கள் படத்தை அக்கிரமமாக எடுத்துவிட்டார்கள் மேயர் அறையிலிருந்து. அதை வைக்கிறபொழுது, அதோடு கூட,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964]

பாக்கிஸ்தான் முதல் தலைவர் படத்தையும் நாங்கள் 'வைக்கிறோம்' என்று இப்பொழுது சொன்னார்கள். நான் கூறியது தவறு என்ற வகையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள் இந்த மன்றத்தில். ஆனால் நேற்று முன்தினம் அவர் அங்கே அப்படிச் கூறியிருக்கிறார். போக்கு எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நான் கூறியதெல்லாம் என்ன? இப்பொழுது இந்தியைப் பொறுத்த மட்டில் கட்டாயம் இல்லை. நாம் கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். எல்லோரும் அவ்வாறு கட்டாயம் இல்லை, வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களா? பக்கத்தில் இருக்கிற மைசூர், ஆந்திரா, கோளா இந்த மூன்று மாநிலங்களையும் எடுத்துக் கொள்வோம். தென் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த மாநிலங்களில் இந்த மும்மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், கட்டாயம் இந்தியைப் படிக்கவேண்டும், இந்திக்குப் பதிலாக தமிழை படிக்க முடியாது, மலையாளத்தைப் படிக்க முடியாது, தெலுங்கைப் படிக்க முடியாது, இந்தி கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிமித்தம் அங்கே இருக்கிறது. இந்திக்கு இங்கே எதிர்ப்பு இல்லை, ஆனால் நான் ஒன்று கூறினேன். கட்டாயம் என்றால் 'அலெர்ஜி' வந்து விடுகிறது என்று கூறினேன். கட்டாயம் இல்லை என்று நான் சொன்னேன். அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சில பேர்களுக்கு அது பொறுக்க வில்லை. ஏன் அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்று பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் மத்தியக் கல்வி அமைச்சரைக் கேட்டிருக்கிறார். 'கட்டாயம்' என்பது இருக்க வேண்டாம் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் முதலில் கட்டாயம் வேண்டும் என்று வைத்துப் பார்த்தோம். அப்பொழுது எதிர்ப்பு இருந்தது. கட்டாயம் என்றால் அதிலிருந்து 'அலெர்ஜி' ஏற்படுகிறது. கட்டாயம் வேண்டாம். ஆனால் கட்டாயம் இல்லாமலே எல்லோரும் படிக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்துதான் நாங்கள் கட்டாயம் இல்லை என்று சொன்னோம். கட்டாயம் இல்லாமலேயே எத்தனையோ பேர்கள் படிப்பதைப் பார்க்கிறோம். கட்டாயம் இல்லாமல் படிக்கிறவர்களைக் கூட படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவது முறையா? ஜனநாயகமா? அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

பரீட்சை எழுதுவதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பரீட்சைக்கு கட்டாயம் ஆயிற்றே என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். யார் எழுதுவது பரீட்சைக்கு? யாருக்கு எழுத வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது? யார் இந்தி படிக்க முற்படுகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் இருக்கிறது. இந்தி படிக்கவே வேண்டாம் என்று எண்ணுகிறவர்கள் இந்தி பரீட்சை ஏன் எழுதவேண்டும்? அவர்கள் இந்தி பரீட்சை எழுதவேண்டிய பிரச்சனை என்ன இருக்கிறது? கட்டாயம் இல்லை. இந்தி வேண்டாம் என்று விரும்புகிறவர்கள் வேறு ஒரு மொழி படிக்கவேண்டும். இந்த மும்மொழிக் கொள்கை இப்பொழுது வேறு மாநிலங்களில்

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. மும்மொழிப் படிப்பில், உத்தரப் பிரதேசத்தில் தமிழுக்கு பெருந்த முயற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

ஏதோ சர்வகலாசாலை வைஸ்-சான்ஸலர்கள் இந்தி வேண்டாம் என்று கூறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த யுனிவர்ஸிடியில் இந்தி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு இருக்கிறது. இந்திக்கு மட்டுமா இருக்கிறது? வேறு பல அன்னிய நாட்டு மொழிகளுக்கும் இருக்கிறது. 'ரஷ்யன்' மொழி சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு இந்த யுனிவர்ஸிடியில் ஏற்பாடு இருக்கிறது. இந்த யுனிவர்ஸிடியில் இந்திக்கு என்று ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அந்த இந்தி இலாகாவிற்கு தலைமை வகித்து நடத்தும் பேராசிரியர் யார்? அவர் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் காரியதரிசியாக சென்ற ஆண்டு இருந்தார். அவர் திருக்குறளை இந்தியிலே மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் இங்கே வள்ளுவர் உருவப்படத்தைத் திறந்துவைக்க ஏற்பாடு செய்திருந்த பொழுது, அந்த நூலைக்கூட பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு அனுப்பினேன். அவர்களுக்கு தமிழ் தெரியாதே, அவர் இந்தக் குறள்கள் சிலவற்றை உணர்ந்து கொள்ளட்டும் என்று இங்கே தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் காரிய தரிசியாக இருந்தவரும், யுனிவர்ஸிடியில் இந்தி இலாகாவின் தலைவராக இருந்தவரும் திருக்குறளை இந்தியில் மொழி பெயர்த்திருந்ததை நான் நம்முடைய பிரதம மந்திரிக்குக் கூட அனுப்பினேன். இந்தி வேண்டாம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. தொன்றுதொட்டு பல பேர் இந்தி கற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். கற்றுக்கொண்டால் பலன் உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மானவர்களும் உணர்கிறார்கள். ஆனால் யாருக்கு வேண்டாமோ, வேண்டாம், கட்டாயம் இல்லை. மும்மொழிக் கொள்கைப்படி அவர்கள் வேறு மொழி எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்தி பரீட்சையே கூடாது என்றால், அது என்ன கருத்து? மற்றவர்களும் படிக்கக்கூடாது என்றுதானே கருத்து. தாங்கள் படிக்கவில்லை என்றால் சரி. நாங்களும் படிக்கமாட்டோம். மற்றவர்களும் படிக்கக்கூடாது என்று ஒரு சிலர் சொல்வதற்கு இவர்கள் யார்? இதுவா ஜனநாயகம்? இத்தகைய கருத்தை வற்புறுத்துகிறவர்கள் என்றால், இத்தகைய போக்கு என்றால், அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் என்ன இடம் என்ற கருத்தைத் தான் சொன்னேன். நான் ஒன்றும் அநீதியாகச் சொல்லவில்லை. ஜனநாயகம் ஒரு பக்கம், நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது ஒரு பக்கம், முஸ்லீம் லீக் தோழமை ஒரு பக்கம். இந்தி யாரும் படிக்கக் கூடாது, நானும் படிக்க மாட்டேன் என்று வற்புறுத்துவது, இது என்ன ஜனநாயகம்?

திரு. து. ப. அழகமுத்து : அப்படி முஸ்லீம் லீக் தேச விரோத கட்சி என்றால், ஏன் முஸ்லீம் லீகை தடை செய்யக்கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதெல்லாம் தெரியும்.

[9th March 1964]

திரு. மு. கருணாநிதி : முஸ்லீம் லீக்கோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடர்பு கொண்டதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார்கள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். கோரத்தில் முஸ்லீம் லீக்கோடு தொடர்பு கொண்டு. முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்த திரு. முகம்மது கோயாவை சபாநாயகராக தேர்ந்தெடுத்த நிகழ்ச்சியை ரூபகப் படுத்துகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. முஸ்லீம் லீகை தடை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், முஸ்லீம் லீக், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்பொழுது ஒரே நிலையில் இருக்கிறது, எது எதை எப்படி அடக்குவது என்பதெல்லாம் மேற்கொண்டு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யோசித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வவேண்டிய விஷயம்.

இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கப் பரீட்சையில் இந்தி மீடியம் வைப்பது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதற்கு விளக்கம் கூறினேன். மீண்டும் இன்று இது குறிப்பிடப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கப் பரீட்சையிலே இப்பொழுது ஆங்கிலம்தான் மீடியம் இருக்கிறது. இப்பொழுது அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி இந்தி 'அபிஷியல் லாங்குவேஜாக' இருக்கிறது 343 செக்ஷன்படி. ஆனால், 1965-க்கு மேலே இந்தியே இருப்பது இப்பொழுது அபிஷியல் லாங்குவேஜ் ஆக்டில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி யெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் உறுதி மொழி கொடுத்தார்களே, அது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். உறுதி மொழி இப்பொழுதும் இருக்கிறது, ஒன்றும் போகவில்லை. அவர் வழக்கறிஞர். அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் இப்பொழுதும் வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் உறுதி மொழியெல்லாம் சட்டத்தில் போட முடியாது. ஆனால், உறுதி மொழி ஒரு பக்கம், சட்டம் இன்னொரு பக்கம் அது தான் விசேஷம். வெறும் சட்டம் என்றால், சட்டத்தை யார் வேண்டுமானாலும், என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம். உறுதி மொழியை மாற்ற முடியாது. உறுதி மொழி மட்டும் போதாது. சட்டமும் வேண்டும். இப்பொழுது சட்டமும் இருக்கிறது. பிரதம மந்திரி அவர்களின் உறுதி மொழியும் தொடர்ந்து இருக்கிறது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சட்டமும் இருக்கிறது, பிரதம மந்திரி அவர்களின் உறுதிமொழியும் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சட்டத்தைவிட உறுதி மொழி தான் சிறந்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால், அது எந்த மன்றத்தில் எடுபடும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து விளக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டத்தைவிட சிறந்தது என்று சொல்லவில்லை. சட்டம் மட்டும் போதாது. ஏனென்றால், சட்டத்தை யார் வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம். ஆனால், பிரதம மந்திரி அவர்களின் உறுதிமொழியை அப்படி மாற்ற முடியாது.

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

உறுதிமொழி மட்டும் போதாது. சட்டமும் வேண்டும். இப்பொழுது நமக்கு சட்டமும் இருக்கிறது, உறுதி மொழியும் இருக்கிறது. உறுதிமொழி என்ன கூறுகிறது என்றால் . . .

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: உறுதி மொழியை உள்ளடக்கிய சட்டமாக இருந்தால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். ஆனால், உறுதி மொழியை அப்படியே ஒரு பக்கம் ஒதுக்கிவிட்டு, வேறு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே 'காண்டிரவர்ஸியை' கொண்டுவந்து, அது நியாயமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்பொழுது சட்டம் உறுதி மொழிக்கு சற்றும் முரண்பட்டது அல்ல என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்பது மூன்றாவது பிரிவு. மற்றொரு பிரிவு கமிட்டி போடுவது பற்றியது. நான்காவது பிரிவு அந்தப் பிரிவுக்கு உட்பிரிவாக இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் வழக்கறிஞர், அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள். மூன்றாவது செக்ஷன் தனியாக இருக்கிறது. அதில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது தான் காலவரையறை யின்றி என்ற கருத்தை அளிக்கக்கூடியது. உறுதி மொழியும் இருக்கிறது. மூன்றாவது பிரிவிலே ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1966-க்கு அப்புறம் இந்தியே இருப்பதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலமும் இருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நாம் என்ன வேண்டுகிறோமோ அதற்கு அது போதும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைத்தான் நான் திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். பின்னர், மாற்ற வேண்டுமானால், நாலாவது பிரிவின்படி கமிட்டி அரசாங்கத்தை கலப்பது போதுமா, அல்லது சட்டமன்றத்தைக் கலக்க வேண்டுமா என்று குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கம் என்றால் தாங்களாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சட்டமன்றத்தின் அபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அப்படிச் செய்தால் எந்த மந்திரி சபையும் நீடிக்காது. அரசாங்கத்தை கலக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது சட்டமன்றத்தைச் சேர்த்துத் தான் என்று கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மற்றொன்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மீடியம் வைப்பது என்றால், யாருக்கு மீடியம்? தமிழர்களுக்கு மீடியம் இல்லை. ஆங்கிலம் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தை எடுத்துவிட்டு ஹிந்தியை மீடியமாக வைக்கவில்லை. ஹிந்தி தெரியாதவர்களுக்கு மீடியம் இல்லாமல் இல்லை. ஆங்கிலம் இருக்கிறது. மற்றவர்கள், இந்தி தெரிந்தவர்கள். நாங்கள் இந்தியிலேயே விடை அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹிந்தி அபிஷியல் லாங்வே ஜாக இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொன்னால், அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இப்பொழுது அப்படிச் சொல்லுவது "டே லேட்" என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஏதோ கட்சிக்காக வாதடலாமே தவிர, அதற்கு மேலே அது வாதத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது. அப்படி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[9th March 1964]

யிருக்கும்பொழுது எங்களுக்கு ஹிந்தியிலே மீடியம் இருக்க வேண்டும் என்று ஹிந்தி தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது எல்லாவற்றுக்கும் கூடிய வரைக்கும் மீடியம் வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். நான் அன்று கூறியது என்ன என்றால், அப்படி கேட்பது அவர்களுக்கே நல்லதல்ல என்பது தான். ஹிந்தி மீடியத்தில் அவர்களுக்கு ஹாண்டிகாப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். அப்படி ஹிந்தி மீடியம் வைத்துக் கொண்டால் நமக்கு என்ன? நாம் ஆங்கிலம் மீடியத்திலே மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போகிறவர்கள். மாநில அரசாங்கத் தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பிரச்சனை இல்லை. ஏதோ அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் பயந்து போய் முடிவு செய்து விட்டோம் என்று வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இதிலே பயம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஹிந்தி அபிஷியல் லாங்வே ஜாக இருக்கிற வரையில், ஹிந்தி கூடாது என்று நாம் கண்டிப்பாக வாதாடுவதிலே சிரமம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய நன்மையை ஒட்டி ஹிந்தி வேண்டாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைத் தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்படி ஹிந்தி பேசுகிறவர்கள் ஹிந்தியிலே எழுதினால் நமக்கு நல்லது தான் என்பது என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள மாணவர்கள் விடையளிக்கிறபொழுது ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் ஆங்கிலத்திலே இருக்கிற உயர்வை கவனிக்கும்பொழுது ஹிந்தியிலே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு ஹாண்டிகாப்பாகத்தான் இருக்கும். இதனால் நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள மாணவர்களுடைய நலன் பாதிக்கப்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அந்த வகையிலே சொன்னேனே தவிர . . .

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் ஹிந்தியிலே எழுதினால், வட நாட்டுக்காரர்களுக்கு கேடே ஒழிய நன்மை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது அவர்களுடைய தாய் மொழி. ஆங்கிலம் அவர்களுக்கும் வெளிநாட்டு மொழி. நமக்கும் அயல் நாட்டு மொழிதான். தாய் மொழியிலே எழுதும்போது அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலே கேடாக இருக்கும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற பரீட்சைகளுக்கு என்ன என்ன பரீட்சைத்தான் என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். சயன்ஸ், எக்னமிக்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் ஹிந்தியில் எழுதுவது என்றால், அது ஹாண்டிகாப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். இதற்கு எல்லாம் விடை அளிக்கும்பொழுது ஆங்கிலத்திலே எழுதுகிற மாதிரி எழுத முடியாது. நான் ஒரு அமைச்சரின் மூலமாக கேள்விப்பட்டதை இந்த மன்றத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். உத்திரப்பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு கல்லூரியில் ஹிந்தி மீடியம் இருக்கிறது. ஆசிரியர் ஹிந்தியிலே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார். மாணவ மாணவிகளை கொஞ்சம் கீழே போய் பார்த்தாராம். அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே நோட்ஸ் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்களாம். அப்புறம் அவர்களிடம் போய் “உங்களுக்கு ஹிந்தி வேண்டாம் என்றால் சொல்லி விடுங்கள்,

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நான் ஹிந்தியிலே சொல்லுகிறேன், நீங்கள் ஆங்கிலத்திலே எழுதுகிறீர்களே” என்று கேட்டாராம். 5, 6 பேர் தவிர பாக்கி உள்ளவர்கள் “நீங்கள் ஆங்கிலத்திலேயே சொல்லுங்கள். எங்களுக்கு நன்றாகப் புரிகிறது. நீங்கள் ஆங்கிலத்தில் சொல்லவில்லை என்றால் நாங்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் எழுதிக் கொள்வோம்” என்று சொன்னார்களாம். ஆங்கிலத்திலேயே எழுதுவதுதான் வசதி. ஏதோ ஹிந்தி என்று இங்கே இருக்கிற மாதிரி அங்கும் ஒரு பிரமை இருக்கிறது. இது எல்லாம் கௌண்ட்டர் பார்ட் தானே. ஆகவே அவர்கள் ஹிந்தி என்று சொன்னாலும் அதனால் பாதகமில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. ஹிந்தி மீடியம் நல்லதில்லை. ஆங்கிலமே இருப்பதுதான் நல்லது என்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. ஏதோ அவர்கள் செய்துவிட்டார்கள், நான் என்ன செய்கிறது என்று அச்சப்பட்டு சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக பொது விழாக்களிலே மந்திரிகள் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள், அங்கே அரசியல் விவகாரம் பேசி கட்சிகளை தாக்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு கொஞ்சம் கூட இடம் கிடையாது. தவறுதலாக பேசியிருந்தால் அது தவறு தான். ஆனால் அம்மாதிரி நடைபெறுவது இல்லை. பொது விழாக்களில் அந்த விழாக்கள் சம்பந்தமான விஷயம் பேசப்படுகிறதே தவிர, எதற்காக அதை பயன் படுத்திக் கொண்டு அரசியலைப்பற்றி பேச வேண்டும்?

விவாதத்தை துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைப் பற்றி விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசினார். எந்த இலாகாவாக இருந்தாலும், யாராயிருந்தாலும், பெரிய இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி, எங்காவது தவறு இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. ஏதோ இரண்டு மூன்று பேர் மீது புகார் வந்தது. விசாரணை செய்யப்பட்டது. அதற்காக அங்கே ஒரே லஞ்சமயமாகப் போய் விட்டது, அது இது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். மூன்று பேர் மீது புகார் வந்தது. ஓரளவு பிரைமர்பிஸி ஆதாரம் இருப்பது போல் தோன்றியவுடனே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைப்பற்றி இப்படி கூறுவது முறையல்ல. பத்திரிகையில் யாரோ எழுதினார்கள் என்பதற்காக கண்டபடி பேசக் கூடாது. கனம் உறுப்பினர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேச வேண்டும். தகவல் இருந்தால் சொல்லலாம். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அப்படி ஒன்றும் கெட்டுப்போகவில்லை. தவறுகள் இருந்தால் அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது ஒரு சிறந்த சான்றாகும்.

மற்றொன்று. கனம் அங்கத்தினர் டைரக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸைப் பற்றி கூறினார். இதையும் கனம் அங்கத்தினர் புரிந்து கொள்ளாமல் சொன்னார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். டைரக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் என்றால் அது ஒரு டைரக்டரேட். போலீஸ்தான் விசாரணை செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜா இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்வார்கள்?

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964]

இன்வெஸ்டிகேஷனை போலீஸ் தான் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒரு மாநில உயர் நீதி மன்ற பிரதம நீதிபதியை தலைவராக போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அது கமிஷன். டைரக்டரேட் வேறு, கமிஷன் வேறு. டைரக்டரேட் விசாரித்து, அதன் மீது என்ன முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்குத்தான் நீதிபதியைப் போடுகிறார்கள். பின்னர் கேஸ் போட்டால், அதை விசாரிப்பதற்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே டிரிப்யூனல் இருக்கிறது. அம்மாதிரி வேறு மாநிலங்களிலும் இருக்கிறது. முதலிலே அத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு, முடிவு செய்வதற்கு சில மாநிலங்களிலே போட்டிருக்கிறார்கள். சில மாநிலங்களிலே டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் செய்கிற வேலையை போலீஸ் அதிகாரிதான் செய்கிறார். அவர்கள் விசாரணை செய்து அதன் மீது கேஸ் போட்டால் நீதிபதி விசாரித்து, தண்டனை கொடுப்பார்கள். ஏதோ நாம் நீதிபதியை ஒதுக்கிவிட்டு அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம் என்று நினைப்பது தவறு என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மத்திய சர்க்கார் அமைத்திருப்பது விஜிலென்ஸ் கமிஷன் என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருப்பது விஜிலென்ஸ் டைரக்டர் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு என்ன பணி, இவருக்கு என்ன பணி, மத்திய சர்க்கார் இதை முடிவு செய்ய வேண்டிய நிலையில் ஒரு உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியை போட்டிருக்கிறார்களே, இன்வெஸ்டிகேஷன் பண்ணுவதுதான் அவருடைய வேலையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கம் எது செய்தாலும் அதை கண்ணை மூடிக்கொண்டு பின் பற்றுவது இல்லை. அவர்கள் ஏதோ ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் அங்கே இருக்கிறது. அவர்கள் விசாரணை செய்வார்கள். அதற்கு மேலே ஒரு நீதிபதியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்போதைக்கப்போது அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு இடமில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. வேறு சில மாநில ஆட்சிகளுடைய கருத்தும் அது தான். ஆகவே தான் போலீசை மட்டும் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : குற்றங்களை விசாரிப்பதற்கு டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்படி லஞ்சம் போன்ற குற்றங்களை விசாரிப்பதற்காக ஏற்கனவே எக்ஸ் பிராஞ்ச் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால், என் இதற்கு ஒரு நீதிபதியைப் போடக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது இருக்கிறது போதவே போதாது, இலாகாக்களில் இருந்து அவர்களுக்கு ரெஃபர் பண்ணுகிற ஒன்றிரண்டு கேஸ்களை மட்டும் அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள். சீரிய முறையிலே உடனடியாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இப்பொழுது இருப்பது

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போதாது. அதை விரிவு படுத்துவதற்குத்தான் டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் போட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது எக்ஸ் பிராஞ்சு என்று இருக்கிறதே அதை விரிவு படுத்தும் முறையில் தான் இது அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : May I know how much further time the Hon. Minister will take?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may take another half an hour.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தேர்தலைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும், அவற்றின் தலைவர்களும், பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து எப்படி நடந்து கொள்ளுவது என்பது பற்றி ஒரு கோட்பாட்டை நிர்ணயித்தால் நலம் என்று சொன்னார்கள். இது ஒவ்வொரு தேர்தலுக்கு முன்பும் நடைபெறுகிறது. சென்ற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பும் இது எல்லாம் நடந்தது. ஆனால் இதிலே ஈடுபடுகிறவர்கள் எல்லோரும் முக்கியமாக நம் மனத்தை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கூட்டி, அப்பொழுது இருந்த நிதி அமைச்சரும் இருந்த எல்லோரையும் அழைத்து எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கலந்து ஆலோசித்து அப்படி அப்படி கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் அவர்களும் சொன்னார்கள். நாங்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச்சொல்லுகிறோம், பேசுகிறோம், குறைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறோம். அவைகளுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரவர்கள் கொடுக்கும் உறுதிகளுக்கு மட்டும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப்பற்றி விவரம் இல்லை என்றால் அது முன்பே தெரிவிக்கப்பட்ட விஷயமாக இருக்கலாம். அல்லது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிராத விஷயமாக இருக்கலாம். ஒவ்வொன்றுக்கும் இன்னிவ்ன காரணம் என்று கூறி மேசை மீது வைப்பது என்றால் அது மிக்க சிரமமாக ஆகிவிடும். கனம் அங்கத்தினர்கள் வேண்டும் என்றால் தாங்கள் கூறிய விஷயங்கள் குறித்து உடனுக்குடன் கேள்விகள் கொடுத்தால், உடனடியாக பதில் கூற முடியும். கேள்விகள் சபைக்கு வருவதற்கு தாமதமாகிறது என்று சொன்னார்கள். தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் ஒன்றும் இல்லை. அங்கத்தினர் கேட்கும் கேள்விகளில் சிலவற்றுக்கு விரிவான புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கும். புள்ளி விவரம் சேகரிக்க கால தாமதம் ஆகிறது. நாங்கள் உடனடியாக பதில் சொல்லி விடலாம், புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன என்று அல்லது தகவல் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று. அப்படி நாங்கள் டெக்னிகலாக புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன என்று அல்லது தகவல் முடியாது. ஆகவே அங்கத்தினருடைய கேள்விக்கு பதில் சேகரிப்பதில் தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் இருக்கக்கூடாது என்று தான் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

1-30
p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964]

சட்டமன்றத்தைப்பற்றியும், லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ் ஹாஸ்டல் பற்றியும் சொன்னார்கள் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள். ரூ. 45 லட்சம் இதற்கு எதற்கு என்று கேட்டார்கள். 5 அல்லது 10 லட்சத்தில் எல்லா வசதிகளும் அளிக்க முடியும் என்றால், அப்படி எதிர்க்கட்சி ஒரு ஆர்க்கிடைக்கை பிடித்து விவரம் கொடுக்க முடியும் என்றால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்த வகையிலாவது பணம் மிச்சமாகும் என்றால் அதை நான் கட்டாயம் வரவேற்கிறேன். இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கிற மண்டபமே போதும், அதையே விரிவு படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். வேறு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் இது போதவே போதாது, அதிக வசதி வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பல வசதிகளை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மைசூரில் ஏதோ வசதிகள் இருப்பதாக சொன்னார்கள். இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்பார்கள். அது போல அங்கே சில சலுகைகள் இருக்கலாம். இங்கே நமக்கு சில சௌகரியங்கள், சலுகைகள் இருக்கலாம். நாம் ஒன்றொன்றாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு வேண்டிய அவகாசம் இல்லை. இப்பொழுது ஹாஸ்டலுக்கு ரூ. 45 லட்சத்தில் மதிப்பீடு போட்டிருக்கிறோம். அதை குறைத்து விடலாம் என்று சொன்னால் குறைத்துச் செய்யத் தயார். ஆனால் ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். நாம் 234 மெம்பர்களாக ஆகி விடுவோம். இன்றைக்கு 206 பேர் இருக்கிறோம். இந்த மண்டபத்தில் 212 பேருக்கு இடம் இருக்கிறது. 234 பேருக்கு இங்கே இடம் செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லோரும் நெருக்கி உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் வெளியேபோக வேண்டும் என்றால் தாராளமாக இடம் இருக்காது, நெருக்கடியாக இருக்கும். இதற்கு எல்லாம் தான் சௌகரியமாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். லண்டனில் உள்ள பார்லிமெண்ட்டைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. பார்லிமெண்டிலே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் எப்பொழுதும் இடம் கிடையாது. எல்லோரும் வர மாட்டார்கள் என்றே செய்திருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சமயம் பார்லிமெண்ட் நடக்கும்போதே பார்க்கிறேன். ரொம்ப நெருக்கடியாக தான் இருந்தது. இதில் எல்லாம் அப்படியே அவர்களை பின்பற்ற வேண்டும் என்பது சரியாகாது. நமக்குத் தகுதியான மண்டபம் வேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் பெரிய லௌன்ஜ் வேண்டும், தங்க இடம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். யாராவது வந்தால் பேச சௌகரியமாக இருக்க வேண்டும். ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேச, கலந்து உறவாட வாய்ப்பு வேண்டும், என்று கூறினார்கள். எனக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எதிரிலேயே பார்க்கிறேன். பின்னால் இருக்கிறவர்களைத்தான் பார்க்க முடியவில்லை. கலக்க வேண்டியது அவசியம் தான். கை கலப்பதை சொல்லவில்லை, கண்கள் கலக்க வேண்டும். வாய் கலக்க வேண்டும். கலந்து பேச வாய்ப்பு வேண்டும் என்பது வரவேற்கத்தக்கது தான். அந்த யோசனையும்

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. இல்லாமல் இல்லை. கட்டாயம் ஒரு மண்டபம் கட்ட வேண்டும். ஆனால் ஹாஸ்டலுக்கு பிரையாரிடி கொடுத்திருக்கிறோம். மண்டபம் கட்டும் விஷயம் தேர்தலுக்கு பின்னால் அவசியம் ஏற்படப்போகிறது. நாம் 234 பேர்களாக ஆகும் போது அது அவசியமாகும். ஹாஸ்டலுக்கு முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். மண்டபம் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதைப் பற்றிய முடிவு பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மலிமிடெஷனைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். தொகுதிகள் மாற்றப்படும். 234-ஆக ஆக்கப்படுகிறது. எலக்ஷன் கமிஷனின் அபிப்பிராயம் இது விஷயத்தில் மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டியதில்லை, என்பதாகும். ஆகவே சட்டமன்றத்தைக்கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று ஆகிறது. அரசாங்கம் இல்லை என்றால் சட்ட மன்றம் இல்லை. ஆகவே சட்டமன்றமும், தன் அபிப்பிராயத்தை எலக்ஷன் கமிஷனிடம் தெரிவிக்க இடம் இருக்காது. ஆனால் அவர்கள் தொகுதிகளை நிர்ணயித்த பிறகு தங்கள் பிரபோசல்களை பிரகடனம் செய்வார்கள். அப்பொழுது இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம். பப்ளிக் சிட்டிங் இருக்கும். அப்பொழுது சொல்லலாம். ஆனால் மலிமிடெஷன் ஆனபிறகு ஏதாவது அபிப்பிராயம் இருந்தால் இந்த சட்டமன்றத்திலே அதைப்பற்றி குறிப்பிடலாம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொகுதி நிர்ணயக்குழுவைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன? குழுவினர் தனித் தொகுதியை பொதுத் தொகுதியாக மாற்றுவதுபற்றி அரசாங்கத்தின் கருத்தை கேட்டார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்தின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை. இந்தப் பக்கத்தில் இருந்து கூட கோரப்பட்டது, முனிசிபாலிட்டிக்கும் தனித்தொகுதியானால் நல்லது என்றும், அதுபற்றி கவனிக்க வேண்டும் என்றும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுதுள்ள தனித் தொகுதி பொதுத் தொகுதியாக மாற்றப்படும் என்று ஒரு செய்தி உலவுகிறதே அது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தெரிந்த அளவில், தனித் தொகுதி பொதுத் தொகுதி என்ற பிரச்சனையே இல்லை. இன்றைக்கு 205 தொகுதியாக இருப்பது 234 தொகுதியாக மாறும். சின்ன தொகுதிகளாக இருக்கும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : திரு. கருணாநிதி அவர்கள் ரிசர்வ்ட் தொகுதியைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்டதை “தனித் தொகுதி” என்று ஒப்புக் கொள்வதற்கு இல்லை. அரிஜனங்களுக்கு தனித்தொகுதி கூடாது என்று தான் காந்தியடிகள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொகுதிகளை தனித்தொகுதி என்பதற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964]

பதிலாக “ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதி” என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்போதைக்கப்போது சென்ஸஸ் ஃபிகர்ஸ் வருகின்றன. அந்த சென்ஸஸ் அடிப்படையில் எவ்வளவு ஜனத்தொகை என்று பார்த்து பிரிக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: “ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதி” என்பது அவ்வளவு நல்ல வார்த்தையாக இல்லாவிட்டால் வேறு நல்ல வார்த்தையை கையாளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். திருவாரூர், அரிஜனங்களுக்காக அமைந்திருக்கிற தொகுதி அடுத்த தடவை அரிஜனங்களுக்கு இல்லை என்று மாற்றப்பட்டு பொதுத் தொகுதியாக மாறும் நிலையில் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ரிசர்வ்ட் என்பது ஒரு டெக்னிகல் டெர்ம். “ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதி” என்பது நல்ல வார்த்தை அல்ல என்றால், வேறு நல்ல வார்த்தை சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தயார். நான் சொல்ல வந்தது சென்ஸஸ் ஃபிகர்ஸ் அடிப்படையில் 234 தொகுதிகளாக பிரிக்கப்படும். எங்கே அரிஜனங்களுடைய கான்ஸலென்ட்ரேஷன் அதிகமாக இருக்கிறதோ அது அரிஜனங்களுக்கான தொகுதியாக இருக்கும். இப்பொழுது அரிஜனங்களுக்கு என்று ஒரு தொகுதி இருந்து, அப்படி இல்லாத இடத்தில் அரிஜனங்கள் அதிகமாக கான்ஸலென்ட்ரேட் ஆகியிருந்தால் அந்தப் பகுதியை அரிஜனங்களுக்காக ஒரு தொகுதியாக மாற்றலாம். அது எல்லாம் எலக்ஷன் கமிஷனின் பரிசீலனையில் இருக்கும் விஷயங்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சேர்ந்த ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறதே, அதனுடைய வேலை என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவர்கள் யோசனை கூறலாமோ, என்னவோ, தெரியாது. எலெக்ஷன் கமிஷன் முடிவு செய்கிற போது அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறதில்லை என்று இருக்கிறது. ஒரு வேளை அவர்களே கேட்கலாம்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். “சட்ட மன்றத்திற்காக நாம் அப்போதைக்கப்போது கட்டடங்கள் கட்டுகிறோம்; பிறகு மாற்றுகிறோம்” என்று தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு கூற விரும்புவது என்னவென்றால், மவுண்ட் ரோடுக்கு அருகில் உள்ள அந்தக் கட்டடம் ‘டிஸைன்’ செய்யப்பட்டு சாங்ஷன் ஆனதற்குப் பொறுப்பு எனக்கும் உண்டு. அப்பொழுது சீக்கிரத்திலே தேர்தல் வந்துவிட்டது. அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமான காரணத்தால், தற்காலிகமாக ஒரு கட்டடம் கட்டுவோம், பிறகு வேறு காரியத்திற்கு அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசித்துத்தான் அந்தக் கட்டடம் அப்போது கட்டப்பட்டது. தற்காலிகமாகத்தான் கட்டப்பட்டது. அது இப்பொழுது பாலர் அரங்கமாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நாம் நம்முடைய சட்டசபைக்காக புதிய ஒரு கட்டடம், சாதாரணமாகவும், நல்ல முறையிலும் கட்ட

9th March 1964]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேண்டுமென்றால், அதற்குக் குறைந்தபட்சம் ஐம்பது லட்ச ரூபாயாவது ஆகும். பங்களுக்கும் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தார்கள். அம்மாதிரி நாம் கட்டமாட்டோம். அது பெரிய விஷயம். ஆனால், நாம் இங்கே எதையும் சாதாரணமாகவும், கூடிய வரைக்கும் சிக்கனமாகவும் தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அன்னிய நாட்டினர் பார்த்து ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். அன்னிய நாட்டுப் பிரமுகர் ஒருவர் என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, “ரொம்ப சிக்கனமாக, ஏதோ இருக்கிறதை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் நடத்துகிறீர்களே” என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

தேர்தல் சின்னம் (ஸிம்பல்) வழங்குவதைப்பற்றி இங்கே கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸிம்பல் வழங்குகிற விஷயத்தில் அவர்கள் ஒரு சௌகரியத்தை ஒட்டி முன்பு போட்டார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு நாளைக் கடைசி நாளாகவும், குறிப்பிட்ட ஒரு மனியைக் கடைசி மணியாகவும் நிர்ணயித்து, அதற்குள்ளே கேட்க வேண்டும் என்று போட்டார்கள். அதற்குள் நிலைமை விளக்கப்பட்டபோது, அதை நீடிப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், கடைசியில், ‘வித்ட்ரா’ ஆன பிறகு, ஸிம்பல் கேட்டால், அது சரியல்ல. முதலிலேயே ஸிம்பல் கேட்டுவிட வேண்டும். கடைசி நாளுக்குள், கடைசி மணிக்குள் கேட்டுவிட வேண்டும். அப்படிக்கே கேட்டுவிட்டால், பின்னால் நிர்ணயம் செய்யலாம்.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ‘அது எப்பொழுது வரும் என்பதை அரசாங்கம் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. முனிசிபல் தேர்தல் நடத்திவிட்டதனால், இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலையும் நடத்தி விடலாம். தேதி நிர்ணயித்து, சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்குள்ளே சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மக்களே வோட்டளித்து நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கலாமா என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது அமெரிக்கன் முறை. ஆனால், ஒன்று நான் சொல்வேன். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஒரு தலைவரை அந்தத் தொகுதியில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுத்து விட்டால், அந்தத் தலைவருக்கும் மற்ற பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் முரண்பாடு இருக்கக்கூடும். இவர் ஒரு ‘டிக்டேட்’ போல் இருக்க முடியும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை விட்டுவிட்டு, இவர்களுக்கு வேண்டிய சில கவுன்சிலர்களை வைத்துக் கொண்டு நடத்துவதற்கு வேண்டுமானால் சௌகரியமாக இருக்கும். நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் வந்து, பட்ஜெட்டே பாஸ் ஆகாமல் போனால் போகலாம். இதெல்லாம் சிக்கலான விஷயம் இந்தப் பக்கம் அந்தப் பக்கம் என்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொல்கிறேன். இதையெல்லாம் பார்த்து, யோசித்து, சட்டத்தை மாற்றுவதாயிருந்தால் மாற்றலாம். இதே சட்டசபையில் வரப் போகிறது. இந்த மன்றத்திலே அபிப்பிராயம் தெரிவிப்பதற்கு இடம் இருக்கும்.

[9th March 1964]

திரு. ம. கமலநாதன் : இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் அனேகமாக நடைபெறும் என்ற அளவுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்கு முன்பு, சிறிய பெரிய பஞ்சாயத்துக் களினுடைய பரப்புக்களைப் பார்த்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் களுடைய பரப்புக்களைப் பார்த்து, டி-லிமிடேஷன் செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவைகளெல்லாம் அரசாங்கத் தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

‘கவர்னர் என்கிற பதவி வேண்டுமா?’ என்ற அடிப்படைப் பிரச்சனையைக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி முன்பெல்லாம் பேசப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ‘ஹெட்’ என்பது ஒரு புறம் இருக்க, அவருக்கே சில பொறுப்புக்கள் இருக்கின்றன. மைனரிடஸ், ஸர்விஸஸ் போன்ற சில பொறுப்புக்கள் அவருக்கு உண்டு. இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். கவர்னர் பதவி என்பது ஏதோ ஒரு அனுவசியமான பதவியாக வைக்கவில்லை. அந்தப் பதவி அவசியம் என்று தான் கருதப்படுகிறது. இப்பொழுது அதை மாற்றுவதாக உத்தேசம் இல்லை. அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது என்பதற்காக மட்டுமல்ல; அந்தப் பதவி நாட்டுக்கு அவசியமாக இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் அந்தப் பதவியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம் மாநிலத்திற்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயரை ஆங்கிலத்திலும் வைக்க வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இதுவும் பழைய யோசனை தான். இதையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து தான் ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம். எல்லாம் தமிழில் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே, ஏன் இந்த ஆங்கிலத்தின் மீது அவ்வளவு மோகம்? ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயர் வைத்திருக்கிறோம். வேறு என்ன வேண்டும்? இதெல்லாம் பேசித் தீர்த்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆங்கில மோகம் அதிகமாகிவிட வேண்டாம். ஏந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு மேலே வேண்டாம் என்று தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஹாஸ்டலிலே இருக்கும் கொசுத் தொல்லை போன்ற பல சங்கடங்களைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. டெலி போன் பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. டெலிபோனைக் குறித்து சில ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. புது ஹாஸ்டலிலும், பழைய ஹாஸ்டலிலும் இப்பொழுது இருப்பது ஸிங்கிள் லைன் ஸ்டைம். இனி புது ஏற்பாட்டுக்காக சாங்ஷன் ஆய்விட்டது. இது ஐந்து லைன் உள்ள புதிய டெலிபோன் முறை யாகும். லைன் கிடைக்கவில்லையே என்று யாரும் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் தடையில்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்க முடியும். இனி கஷ்டம் இருக்காது. கொசுத் தொல்லையைப் போக்கவும் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேலை செய்ய அங்கே ஆட்கள் வேண்டுமென்றும் சொல்லப் பட்டது. அதைப்பற்றியும், இன்னும் சொல்லப்பட்ட மற்ற யோசனைகளைப்பற்றியும் கவனிக்கலாம்.

சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். போலீசார் தவறுதலாக நடந்து கொண்டார்கள் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். தேர்தல் நடந்தபோதும் சரி, தேர்தல் முடிந்த பிறகும் சரி, போலீசார் தங்களுடைய கடமையைச் சரிவரத்தான் செய்தார்கள். பந்தோபஸ்து வேலைதான் போலீசார் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலை. அதை அவர்கள் சரிவரச் செய்தார்கள். யாரோ யாருக்கோ பணம் கொடுத்தார்கள், அதைப் போலீசார் தடுக்கவில்லை என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அதற்கெல்லாம் போலீசார் என்ன செய்ய முடியும்? உடனே அரசுட் செய்ய முடியாது. யார் யாருக்குப் பணம் கொடுத்தார்கள், எதற்காகப் பணம் கொடுத்தார்கள், என்றெல்லாம் அவர்கள் கவனிக்க முடியுமா? அவர்களுக்கு உரிய வேலை என்ன உண்டோ அதைத்தான் அவர்கள் செய்வார்கள். பந்தோபஸ்துப் பொறுப்பை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். தேர்தல் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் அமைதியை அவர்கள் நிலைநாட்ட வேண்டும். யாருக்காவது ஹிம்சை ஏற்பட்டால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். யாரோ யாருக்காவது பணம் கொடுத்தார்கள் என்றால், லஞ்சம் கொடுப்பதைப் போலீசார் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. போலீசார் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலையைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் கவனிக்கத் தகாததைச் சொல்லி மிகைப்படுத்தக்கூடாது. அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களுக்கும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

‘பாலட் பாக்ஸ்’ பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், சில இடங்களில் இரும்புப் பெட்டிகளும், சில இடங்களில் மரப்பெட்டிகளும் கொடுக்கப்பட்டன என்றெல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டது. எங்காவது மரப்பெட்டியைத் திறந்து மாற்றிவிட்டார்கள் என்கிற புகார் இருக்கிறதா? இல்லை. இங்கே தான் மரப்பெட்டி, அங்கே தான் இரும்புப் பெட்டி என்கிற பாகுபாடு கிடையாது. இருக்கிற ஸ்டீல் பெட்டிகளைக் கொடுத்தார்கள். ஸ்டீல் பெட்டி தீர்ந்துபோய் விட்டபோது மரப்பெட்டிகளைக் கொடுத்தார்கள். இதை ஒன்றும் பிரமாதமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்கள் விஷயமாகவும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பொறுத்த மட்டில் பஞ்சப்படி கொடுக்கிற விஷயத்தைக் குறித்து நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பஞ்சப்படி கொடுக்கும் விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் எந்த விதிதத்தில் கொடுக்கிறார்களோ அதையொட்டி நாம் கொடுக்கிறோம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். அப்போதைக்கப்போது கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. கேரளாவில் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. சென்ற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964]

வருஷம் வந்ததைப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்பதோம். கொடுத்து விட்டோம். ஆக, இந்தக் கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது; மறுக்கப்படுகிற விஷயம் அல்ல. அப்போதே குறிப்பிட்டேன், 'எங்களுக்குக்கூட ஒன்றும் தெரியவில்லை, பத்திரிகையிலே பார்த்தேன்' என்று. இதையெல்லாம் பார்த்து மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இதற்குள்ளே கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், "மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் வேண்டாம் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அவ்வளவு தூரம் கனம் அங்கத்தினருக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது கருணை இருக்கிறதே, அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்கிறோம். இது அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியது என்றும் சொல்கிறோம். அவர்கள் பரிசீலனை செய்கிறோம்" என்று சொன்னால், திரும்பத் திரும்ப இதைப் பேச வேண்டியதில்லை. அதற்காக டெமான்ஸ்ட்ரேஷனோ, கறுப்பு பாட்டிலோ எதுவும் வேண்டியதில்லை. இது இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனித்து எந்தப் பரிகாரம் அளிக்க வேண்டுமோ அதை அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இதைப்பற்றிக் கவலை வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்கின்றேன்.

திரு. செ. மாதவன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக பஞ்சப்படி உயர்வு வேறு பிரச்சினைகளோடு சேர்த்துப் பேசப்படுகிறது. நாங்கள் இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை என்னவென்றால், சென்னை மாநகரம் 'ஏ' கிரேடு லிடி ஆகிவிட்டது. அமைச்சர்களுக்குத் தெரிந்துதான் அவ்வாறு ஏற்பட்டது. அந்த முறையிலே, மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்த்தப்படுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கமும் அவ்வாறு உயர்த்தவேண்டும் என்பதுதான் வெட்டுப் பிரேரணையின் கருத்தாகும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அடுத்து, இந்த விஷயத்தைக் குறித்துத்தான் பேச இருந்தேன். அதற்குள் கனம் அங்கத்தினருக்குப் பொறுமை இல்லை. க்ரிமினல் லாயர் பழக்கம். லிடி காம் பன்ஸேடரி அலவன்ஸ்ஸைக் குறித்து நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் சில நகரங்களை ஏ, பி, சி, என்று பாகுபடுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் பஞ்சாபிலிருந்து சென்னை நகரத்திற்கு மாற்றப்பட்டாலும் அவர்கள் வந்து வேலை செய்யவேண்டும். சென்னை நகரத்திலிருந்து கல்கத்தாவுக்கு மாற்றினாலும் அங்கு சென்று வேலை செய்ய வேண்டும். ஆக, மத்திய அரசாங்கத்தினர் அவர்களுக்கென்று ஒரு 'பேஸிஸ்' வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ கொடுத்தார்கள் என்றால், உடனே, "ஏ" கிளாஸ் நகரமாயிவிட்டது, கொடுக்கவில்லை என்று சால்வது பொருத்தம் அல்ல. இந்த மாநில

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தி வருகிறது. மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, ஹில் அலவன்ஸ், போன்றவை எல்லாம் இருக்கிறது. பஞ்சப் படியும் இருக்கிறது. ஆகையால், அதையும் இதையும் பிணைத்து, “ஸ்டி அலவன்ஸ் கொடுக்கவில்லை” என்று சொல்வது பொருத்தம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ‘பேஸிஸ்’ இல் செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஊழியர்கள் இங்கிருந்து ராஜஸ்தானுக்குப் போகச் சொன்னாலும் போக வேண்டும். ஆக, மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களோடு எல்லாவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியல்ல. அதை எடுத்துக் காட்டுவதை விட, இங்கே என்ன வேண்டும் என்று கேட்கலாம். ஏ, பி, சி என்ற பாகுபாடு இங்கே இல்லை. அதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் எவற்றுக்காவது நான் இங்கே பதில் சொல்லாமல் விட்டிருந்தாலும் அவையெல்லாம் நல்லமுறையில் கவனம் செலுத்தப்படும். இரண்டு பக்கங்களில் இருந்தும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவை எல்லாம் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தேர்தல் சமயத்தில் பன்னிரண்டு பெட்டிகளை எண்ணக்கூடிய இடத்தில் 3 ஏஜெண்டுகள் தான் இருக்கலாமென்று இருக்கிறது. எல்லாப் பெட்டிகளையும் அவர்களால் பார்க்க முடிவதில்லை. ஆகவே அப்படியின்றி அதிகமான ஏஜெண்டுகள் இருப்பதாக இருந்தால் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று தேர்தல் கமிஷனுக்கு அரசாங்கம் சிபார்சு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தேர்தலைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பேசிய விஷயங்களை எல்லாம் இங்கேயே இருந்த தேர்தல் அதிகாரி நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டார். அவர் அதுபற்றி கவனம் செலுத்துவார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மூன்று வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மனம் இருந்தால் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் அதை எதிர்த்து வோட்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேர்வுக்கு இந்தி மொழிப் பரிட்சையில் வாங்குகிற மார்க் கணக்கிடப்படாது என்று முன்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. அண்மையில் ஒரு உத்தரவில் இந்தி மொழியைப் படிக்கிறவர்கள் கட்டாயமாகப் பரிட்சைக்கு உட்கார வேண்டும் என்றும், உட்காராது போனால் கல்லூரிக்குச் செல்லக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்காது என்றும் வந்திருக்கிறது. இது இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானது இல்லையா? இது ஒருவகையில் இந்தியைக் கட்டாயமாகத் திணிப்பது ஆகாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதில் ஒன்றும் முரண் இல்லை, கட்டாயமும் இல்லை. இந்தியே வேண்டாம் என்கிறவர்கள் வேறு மொழியை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தியை இஷ்டபாடமாக

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]. [9th March 1964]

எடுத்துக்கொண்டவர்கள்தான் கட்டாயமாகப் பரிட்சைக்கு உட்கார வேண்டும். மேலும் பரிட்சையின் தேர்வுக்கு இந்த மார்க்கணக்கிடப்படாது என்பதும் சரிதான். ஆனால் மொத்த மார்க்குக் களை கூட்டும்போது மாடரேஷன் சமயத்தில் வேறு ஒரு சப்ஜெக்டில் பத்து மார்க்கு குறைந்து இருந்தாலும் இதில் ஒரு பதினைந்து மார்க்கு வாங்கியிருந்தால் இதையும் கூட்டிக்கொள்ளும்போது சரியாகும். அந்த சமயத்தில் இந்தப் பதினைந்து மார்க்கு பயன்படுமே என்பதால்தான் கட்டாயமாகப் பரிட்சை எழுத வேண்டும் என்பது. இது எல்லாம் மாணவர்களுக்கு நன்றாகப் புரிந்து இருக்கிறது. அவர்கள் இதை நன்றாக உணர்ந்து கொண்டிருப்பதனால் ஏராளமான பேர்கள் படிக்கிறார்கள். டிசிப்ளின் என்றால் டிசிப்ளின்தான். அதற்குக் கட்டுப்பட மாட்டோம் என்றால் நாட்டைவிட்டுப் போகட்டும், கல்லூரியைவிட்டுப் போகட்டும் என்று சொல்கிறேன். இந்தியை இஷ்டபாடமாக எடுத்துக் கொள்ளாதவர்களைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இஷ்டபாடமாக எடுத்துக் கொண்டவர்கள்தான் பரிட்சைக்கு உட்கார வேண்டும். அந்த மார்க்கினால் அவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லையென்றாலும் சாதகம் ஏற்பட்டும் என்பதற்காகப் போடப்பட்டதுதான் இந்த உத்தரவு.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் அமைச்சர் சொன்ன கருத்து உண்மைதான். ஆனால் சமீபத்தில் போடப்பட்டுள்ள உத்தரவில்

MR. DEPUTY SPEAKER : I don't allow the hon. Member to make a statement.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது புது விதி இல்லை விளக்கம்.

The cut motion under Demand No. VI—State Legislature was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,07,800 under Demand No. VI—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

திரு. து. ப. அளகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்துகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 15,35,200 under Demand No. VII—Elections be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,35,200 under Demand No. VII—Elections.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

9th March 1964]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்துக்களை ஏற்று, இந்த மானியம் கனம் சபாநாயகரின் துறையின் கீழ் வருகிற சட்டப் பிரிவு இலாகாவைச் சேர்ந்த காரணத்தினால் நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்தவில்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I press my cut motion.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 2,13,25,100 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,13,25,100 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn 1-56
and meet again at 8-30 a.m. tomorrow. p.m.

The House then adjourned.

III PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Nil.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

